tevhid

Safer 1436

"Tağuta kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır..." (39/Zümer, 17)

Aylık İslamî Eğitim Dergisi | ARALIK 2014 | YIL: 3 | SAYI: 35 | FİYATI: 5 ₺ | ISSN: 2148-4635

قُل لاَّ أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلاَ ضَرًّا إِلاَّ مَا شَاء اللّهُ
وَلَوْ كُنتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لاَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ

"De ki: 'Allah'ın dilemesi dışında kendim için yarardan ve zarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Eğer gaybı bilebilseydim, muhakkak hayırdan yaptıklarımı arttırırdım ve bana bir kötülük de dokunmazdı..." (7/Araf, 188)

FİTEN/MELÂHİM HADİSLERİNE YAKLAŞIM METODU

BAŞYAZI'11

الأحاديث في الفتن والملاحم

SİTEMİZ YENİLENDİ

tevhiddersleri.com · tevhiddergisi.com · tevhidigundem.com · radyotevhid.com

facebook.com/tevhidderslericom
gplus.to/Tevhiddersleri
twitter.com/tevhiddersleri

facebook.com/tevhiddergisicom
gplus.to/Tevhiddergisi
twitter.com/Tevhid_Dergisi

facebook.com/tevhidigundemcom
gplus.to/Tevhidigundem
twitter.com/TevhidiGundem

youtube.com/tevhiddersleri

Fiten/Melâhim Hadislerine Yaklaşım Metodu

SAFER 1436
ARALIK '14 SAYI: 35

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun…

Özellikle bugünlerde Ortadoğu'da yaşanan hadiseler, ahir zaman hadislerinin bir daha gündeme gelmesine neden oldu. Asırlardır, farklı dinlere mensup insanların merakını celp etmiş bu konu; son yıllarda iyice hissedilir oldu.

Şam'ın faziletine dair varid olan hadisler malumdur. Bu hadisler hakkında hüsn-ü zanda bulunup, dua mahiyetinde bu hadislerin bugün yaşayan Müslümanları kapsamasını dilemek normal, hatta normalin ötesinde hepimizin temennisidir. Ancak haddi aşıp, bire bir yorumlamalara girmek; bazı hadisleri aynen tatbik etmeye kalkmak, nasların irşad ettiği metodun dışına çıkmaktır.

Ahir zaman/fiten ve melâhim hadislerine teslim olmalı ve onları yorumlama konusunda dikkatli olmalıyız. Gaybi olan meseleler yoruma kapalı olduğundan, bu hadisler üzerinde yorum faaliyeti; teslimiyeti zedeleyip, kişiyi haddi aşamaya sevk edebilir. Bu konuda, aceleci davranmamak gerekir. Vakıada yaşanılan bazı hadiseler, rivayetlerde zikredilen vakıalara benzerlik arz edebilir. Her benzerlik, fiten hadislerini vakıaya indirgeyip, ondan hüküm çıkarma zorunluluğu oluşturmaz. Bu yorumların, insanları amele sevk ettiği ve taraf belirlemelerine sebebiyet verdiği, bir gerçektir. Yanlış yorumlar ve hadisleri vakıaya uyarlamada aceleci yaklaşımlar, kişiyi itikadi ve ahlaki yanlışlıklara sevk edebilir. İslam, meselelere yaklaşırken aceleci davranmayı umumen zemmetmiş; hilm ve teenniyle hareket etmeyi ise övmüştür. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, kendisini ziyarete gelen Abdulkaysoğulları heyetinden Eşec bin Abdulkays'a: *"Şüphesiz sende Allah'ın sevdiği iki haslet vardır"* demiştir. Eşec *radıyallahu anh*, bunların ne olduğunu sorunca: *"Hilm ve teenni/aceleci olmama"* [1] buyurmuştur.

Bu ay, başyazımızda bu konunun ehemmiyetine ve dikkat edilmesi gereken hususlara değindik. Bu sakıncalardan da sakınmak için; Kur'an ve Sünnet ışığında bu hadislere nasıl yaklaşılması gerektiğine dair bazı maddeleri kardeşlerimizle paylaştık.

'Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun' duamız ile...

Editör

1. *Müslim*

İÇİNDEKİLER

tevhid

Aylık Dergi
Safer 1436
Aralık 2014
Sayı: 35
Fiyatı: 5₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Emre UYAR
Yayın Türü:
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik:
info@tevhiddergisi.com
www.tevhiddergisi.com
Adres: Kirazlı Mh. 1 Sk. No:21/A
34210 Bağcılar/İSTANBUL
Abonelik için: 0 545 762 15 15

Yazışma Adresi: Emre UYAR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İstanbul
Basım: Step Matbaacılık
Göztepe Mah. Bosna Cad. No:11
Mahmutbey-Bağcılar/İstanbul
Tel : 0 (212) 446 88 46
Dergi İçerisinde Yer Alan Yazılardan
İlgili Yazar Mesûldür.
Kaynak Gösterilerek Alıntı Yapılabilir.

Satış Noktaları

İstanbul: Tevhid Kitabevi, Hürriyet Mh. Cumhuriyet Cd. No:3 Bağcılar/İSTANBUL | 0 (545) 762 15 15
Bursa: İkra Kitabevi, İlahiyat Fak. Karşısı Fethiye Mh. Kırlangıç Sk. No:17 Nilüfer/BURSA | 0 (532) 138 02 42
Diyarbakır: Tevhid Kitabevi, Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No: 90/A Bağlar/DİYARBAKIR | 0 (541) 857 34 20
Konya: Şükran Mh. Fıçıcılar Sk. No: 37 (Kapı Camii Civarı) Meram/KONYA | 0 (553) 513 48 48

İrtibat Büroları

MERKEZ: Kirazlı Mh. 1. Sk. No:21/A Bağcılar/İSTANBUL
Büro 1: Güvercin Tepe Mh. Fatih Cd. No:209 Başakşehir/İSTANBUL
Büro 2: İsmetpaşa Mh. 90. Sk. No:4 Sultangazi/İSTANBUL
Büro 3: Beş Nisan Mh. 749. Sk. No:5 Bağlar/DİYARBAKIR
Büro 4: Sarıyakup Mh. Karaman Cd. No: 81 Karatay/KONYA
Büro 5: Bahçıvan Mh. Sıhke Cd. Karatekin Sk. Yavuz Canlı Apt. Kat: 2 (Erçek Durağı Karşısı) Tuşba/VAN

Tüm Rasûllerin Ortak Müjdesi Muhammed ﷺ Allah'ın Rasûlü'dür

Allah'a Yalnız Onun Gösterdiği Şekilde İtaat Etmek

İslam'a uygun olmayan ve sonradan ortaya çıkan her tartışma, amel ve düşünce/itikad; daha şerlisini içinde barındırır. İlk adımı atılan şerrin varacağı noktayı, kimse hesap edemez. Çünkü her başlangıç, şeytanın ilk adımına ittibadır ve şeytani bir yola girişin ilk merhalesidir. Şeytani olan bir yoldan, İslami ve Rahmani bir sonuç elde edilemez.

Allah'ın Adıyla...

Bizleri İslam'a hidayet edip, Muhammed Mustafa'ya sallallahu aleyhi ve sellem ümmet kılan Allah'a hamd olsun. Salât ve selam; önderimiz ve bizlere nefislerimizden daha evla olan Rasûlullah'a, pak ailesine ve seçkin ashabının üzerine olsun.

Bir önceki yazımızda Allah Rasûlü'nün Peygamberliğine şahitlik etmenin dört hususu gerektirdiğini söylemiştik:

1. Haber verdiklerinde onu sallallahu aleyhi ve sellem tasdik etmek

2. Emrettiklerinde ona sallallahu aleyhi ve sellem itaat etmek

3. Nehyettiklerinden kaçınmak

4. Allah'a yalnız onun sallallahu aleyhi ve sellem gösterdiği şekilde itaat etmek.

Geçen iki aylık sürede, Allah'ın izin verdiği kadarıyla; bidatlerin iptal edilmesindeki usuller ve bidatlerin ortaya çıkış nedenlerini zikrettik. Bu yazımızda ise bidatlerin zararları üzerinde duracağız.

Bidatin Zararları

Allah'ın yasakladığı her şeyde, kulların dini ve dünyası için zararlar olduğu ve yasakların, bu zararları kullardan defetmek için vazedildiğini biliyoruz. Bidat de kişinin dini ve dünyasına, topluma ve ferde birtakım zararlar verdiğinden dinimiz şiddetle sakındırmış, bidate ve ehline tavır alınmasını istemiştir. Şeriatın nas kılması ve İslam ulemasının istinbatıyla, bidatin zararları şu şekilde zikredilebilir:

1. Bidat Sahibinin Ameli Allah Katında Reddedilir

Bidatçi; ister itikadi isterse amelî olsun, dinde uydurduğu bidatle Allah'a daha fazla yakınlaşmayı murat eder. Allah *subhanehu ve teâlâ* ise onu, kas-

tının zıddıyla cezalandırır; amelini kabul etmez ve onu kendi mukaddes zatından ve rızasından uzaklaştırır.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* hadisinde şöyle buyurdu:

"Kimin yaptığı amel, bizim yolumuz üzere (meşru kıldığımız ve yaptığımız şekilde) olmazsa onun ameli reddedilir." [1]

"Kim dinimizde olmayan bir yenilik çıkarırsa, o amel reddedilir." [2]

Bu hadislerde; dinde olmayan yenilik, iki kısma ayrılmıştır. Biri dinde aslı olmayan, sonradan ortaya çıkan yenilikler; diğeri ise aslı İslam'da olup, Allah Rasûlü'nün uygulama şekline aykırı olan yenilikler...

İki hadis dikkatle okunursa, Allah Rasûlü her ikisini de aynı kategoriye sokmuş ve reddetmiştir.

"...Kim Rabbiyle karşılaşacağı günde, ecir almayı umuyorsa, salih amel işlesin, Rabbine ibadetinde hiçbir şeyi şirk/ortak koşmasın..." [3]

İbni Kesir *rahimehullah*: *'...'Salih amel yapsın!' O, şeriata muvafık olan ameldir. 'Hiçbir şeyi şirk koşmasın!' Yani sadece Allah'ın rızası kastedilerek amel işlesin. Bu iki şart, amelin kabulü için gereklidir. Mutlaka amelin ihlaslı ve Rasûl'ün şeriatına uygun olması gerekir.'* [4]

Bidatın sair zararları görmezlikten gelinse ve sadece bu zararına dikkat edilse dahi, bidatlerin yersizliği ve sahibine verdiği zararın büyüklüğü anlaşılır. Bidat, kişinin ebedî hayatını ve uhrevi saadetini bulandıran, insanı iki hayattan en hayırlısı olan ahiret hayatının güzelliklerinden mahrum eden bir beladır.

Bidat, kişinin ebedî hayatını ve uhrevi saadetini bulandıran, insanı iki hayattan en hayırlısı olan ahiret hayatının güzelliklerinden mahrum eden bir beladır.

1. Müslim, 17-18
2. Müslim, 17-18
3. 18/Kehf, 110
4. 18/Kehf, 110 tefsiri

2. Bidat, Sahibini Lanetliler Sınıfına Dahil Eder

Rabbimizin en yüce olan ve kullarının ihitiyaç duyduğu sıfatı, şüphesiz O'nun rahmetidir. Lanet ise kişinin rahmetten uzaklaştırılması ve ondan mahrum olmasıdır. Bidatçi, âlemlere rahmet olarak gelen Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* diliyle lanetlenmiştir:

"Medine, Allah tarafından haram kılınmıştır. Kim orada bir bidat çıkarırsa Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların laneti onun üzerine olsun. Allah ondan hiçbir yaptığını kabul etmesin/etmeyecektir." [5]

3. Bidatçi Kıyamet Günü Havuzun Başından Döndürülecektir

"Kıyamet gününde havuz başında sizden yanıma gelenleri bekleyeceğim. Ancak bazı kimseler bana gelmekten alıkonulacaktır. Ben: 'Ey Rabbim! Bunlar bendendir, benim ümmetimdendir' diyececeğim. Bana şöyle denecek: 'Onların senden sonra neler yaptıklarını biliyor musun/senden sonra ne yenilikler çıkardıklarını biliyor musun?' Ben de derim: 'Yazıklar olsun benden sonra değiştirenlere.' " [6]

Bidatçiler, sonradan yenilik çıkaran, bulduğuyla yetinmeyip değiştirenler; havuza kadar başlarına gelecek olanın farkında değillerdir. Havuzun başında, Allah Rasûlü'yle karşılaştıklarında hakikati öğreneceklerdir. *'Cezalar, amelin cinsindendir.'* Onlar ittibayla emrolundukları Nebi'nin *sallallahu aleyhi ve sellem* sünnetine ittiba etmemiş, dinde bidatler/yenilikler çıkarmışlardır. Allah Rasûlü'yle karşılaşma anında da bu amellerinin cezasıyla karşılaşacaklardır.

5. *Buhari, 1734; Müslim, 2429. Hadisin orijinal metninde* لا يُقْبَل منه صَرْف ولا عَدْل *şeklinde geçmektedir. Yani 'Allah ondan sarf ve adl kabul etmez' şeklindedir. Hadisin bu kısmından tam olarak ne kastedildiği hadisi şerh eden âlimler tarafından tartışılmıştır. Kimisi tevbe ve şefaat, kimi farz ve nafile, kimi tevbe ve fidye demiştir. Allah en doğrusunu bilir. Burada kast edilen, diğer hadislerle beraber ele alındığında: amellerinin reddedileceği, insanların Allah'ın rahmeti sayesinde kabul edilen amellerinin, bidatçinin lanete uğraması nedeniyle söz konusu olmayacağıdır.*
6. *Buhari, 6212; Müslim, 2290.*

Sabahlara kadar *'ümmetim,ümmetim'* diyerek ağlayan, kendisine verilen icabet hakkı saklı duayı, ümmeti için kıyamete erteleyen Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, bu insanlara acımayacak ve: *'Yazıklar olsun benden sonra değiştirenlere'* diyerek tepkisini belli edecektir.

Her bidatçi, bu tehdite muhataptır. Birilerinin, değişikliklerin bazısına hasene diyerek insanları aldatması, kişiyi diniyle kumar oynamaya itmemelidir. Neredeyse bütün naslarda lafızların umumi olduğunu ve her bidatçiyi ayrım yapmaksızın kapsadığını görüyoruz. Yukarıda zikrettiğimiz hadisin bazı lafızlarında: *"Ashabımdan bazıları"* demiştir Rasûl. Yani yenilik çıkaran, bulduğuyla yetinmeyen, Allah Rasûlü'nü görme şerefine nail olan sahabe dahi olsa; bu akıbetten müstesna değildir. Her kişinin bu noktayı baz alarak sünnete bağlılığını ve bidatlerle arasındaki mesafeyi gözden geçirmesi gerekir.

4. Her Bidat Bir Sünneti Öldürür

"Dinde bidat çıkaran hiçbir kavim yoktur ki; mutlaka Allah, onlardan benzer bir sünneti çekip almasın." [7]

İbni Abbas radıyallahu anh şöyle der:

"İnsanların bidat çıkardıkları her yıl, mutlaka bir sünnet ölür. Böylece bidatler canlanır, sünnetler yok olur."

Buna misal olarak namazlardan sonra yapılan sesli tesbihatı verebiliriz. Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem namazdan sonra ashabıyla beraber toplu ve sesli tesbihat yapmaz, herkes zikirlerini münferit yapardı. Daha sonra bu sünnet değiştirildi ve toplu yapılan sesli tesbihat, uygulamaya kondu. Bu bidat; namazların en önemli sünnetlerinden olan, *'vakit namazlarına bağlı nafile namazları evde kılma'* sünnetini öldürdü. Şöyle ki: Allah Rasûlü farz namazların dışında kılınan namazların, evde kılınmasını ister ve fiilî olarak da böyle uygulardı.

"Farz namazlar dışında, kişinin kıldığı en faziletli namaz, evinde kıldığı namazdır." [8]

7. *Bu lafzı İmam Ahmed, Müsned'inde (4/105), Allah Rasûlü'nün hadisi olarak rivayet etmiştir. Aynı söz, tabiin ve selefe ait sözler olarak da nakledilmiştir. Hassan bin Sabit ve Ömer bin Abdulaziz gibi kimselere ait sözler olarak da nakledilmiştir. Racih olan; sözün hadis değil de, selefe ait bir söz olmasıdır.*
8. *Buhari, 698; Müslim, 781.*

Tesbihat için mescidde kalan insanlar, bu sünneti terk etmiş, namazlarının tümünü mescidde kılar olmuşlardır.

Bunun bir misali de kabirler ve mescidlerin yapım ve tezyinidir. Bu iki mekân, dünyanın içinde ahireti insanı belli bir süreliğine de olsa dünyanın cazibesinden kurtarıp, asıl yurdunu ona hatırlatan mekânlardır. Kabirlerin ve mescidlerin süslenmesinin yasaklanması, bu hikmete mebnidir.

Bundan ötürü; kabirlerin bir karıştan yükseltilmesi, üzerine isim yazılması, kireçlenip belirginleştirilmesi ve üzerine kandil asılması yasaklanmıştır.

Cabir radıyallahu anh Allah Rasûlü'nden sallallahu aleyhi ve sellem rivayet ediyor:

"O, kabirlerin kireçlenmesini, üzerine oturulmasını ve üzerine bina yapılmasını yasakladı." [9]

Mescidlerin sade olması teşvik edilmiş, onu süslemenin ve süsüyle övünmenin kıyametten önce vuku bulacak münkerattan olduğu haber verilmiştir.

"İnsanlar mescidlerin süsü konusunda övünmede yarışmadıkça, kıyamet kopmaz." [10]

"Ben mescidleri süslemekle emrolunmadım." [11]

Bu konuda insanların Rasûl'ün sünnetinden yüz çevirmesi, böylesi hayırlı bir sünnetin -bu mekânlarda ahireti hatırlamanın- ölmesine neden olmuş, neredeyse bu mekânların süsü ve ihtişamı insana daha fazla dünyayı hatırlatır olmuştur.

9. *Müslim, 970*
10. *Ebu Davud, 449; İbni Mace, 739.*
11. *Ebu Davud, 448*

Bunun bir misali de ölülere Fatiha okuma bidatinin, bu konuda varid olan sünneti öldürmesidir.

Aişe annemiz, Allah Rasûlü'nün kabir ziyareti yapanlara şu duayı öğrettiğini nakletmiştir:

"Es selamun aleykum ey bu diyarın ehli! Allah'ın izniyle bir gün biz de sizlere katılacağız. Sizler için ve kendim için Allah'tan afiyet talep ediyorum." [12]

Bugün Fatiha okumak, o denli yaygınlaşmıştır ki; insanların çoğu bu sünnetten haberdar dahi değildir.

5. Bidatçi Tevbeye Muvaffak Olmaz

Allah Rasûlü'nden şu hadis nakledilmiştir:

"Allah bidatçiyi tevbeden menetmiştir." [13]

Bu hadisten ne kastedildiği hususunda, ilim ehlinden farklı görüşler varid olmuştur.

Bir grup âlim, hadisin zahirini alarak: *'Bidat ehli tevbe etmek istese dahi Allah, onlarla tevbe arasına perde koyar'* demişlerdir. Yani bidatinden tevbe etmeye muvaffak olamaz ve bu hâl üzere ölür.

Bu tefsirlerini delillendirirken şu esaslara dayanırlar:

Bidat, kalpleri ifsat eden şüpheler babındandır. Kur'an, bu ve benzeri durumları *'Kalp hastalığı', 'Kalbin eğrilmesi'* olarak isimlendirir. Ve bu hâlin sürekli artarak devam edeceğini, sahibinin bu hâl üzere can vereceğini söyler.

"Onların kalplerinde hastalık vardır. Allah da onların kalp hastalıklarını arttırmıştır." [14]

"Onlar eğrilince, Allah da onların kalplerini eğriltti. Muhakak Allah, fasık kavmi hidayet etmez." [15]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bidat taifelerinden Haricileri, ümmetine tanıtırken bu noktaya dikkat çekmiştir:

"...Onlar Kur'an'ı okurlar da boğazlarından aşağıya inmez. Okun yaydan çıktığı gibi dinden çıkarlar, bir daha da ona dönemezler..." [16]

Seleften de bu ayetlerin ve hadisin içeriğini destekleyen ve bidatçilerin her geçen gün daha kötüye gideceğini, tevbeye muvaffak olamayacaklarını bildiren sözler varid olmuştur.

Ali'den *radyallahu anh* şu söz nakledilmiştir:

"Bidatçi bidatini terk edemez, ancak ondan daha şerli bir bidate geçer" [17]

Hasan-ı Basri'den *rahimehullah* buna benzer şu söz aktarılmıştır:

"Allah bidat sahibinin tevbe etmesini kabul etmez." [18]

Bir grup âlim, hadisin zahirini alarak: 'Bidat ehli tevbe etmek istese dahi Allah, onlarla tevbe arasına perde koyar' demişlerdir. Yani bidatinden tevbe etmeye muvaffak olamaz ve bu hâl üzere ölür.

Bazı âlimler de tevbe eden herkesin tevbesinin kabul olacağını söylemiş; kâfirin dahi tevbe ettiği takdirde Allah'ın affına mazhar olduğuna delalet eden nasların varlığını delil alarak bu hadisi farklı yorumlamışlardır.

"Mağrib cihetinde bir kapı vardır. Bu kapının genişliği -veya bunun genişliği binekli bir kimsenin yürüyüşüyle- kırk veya yetmiş senedir. Allah o kapıyı arz ve semaları yarattığı gün yarattı. İşte bu kapı, güneş batıdan doğuncaya kadar tevbe için açıktır." [19]

İbni Ömer *radıyallahu anh* anlatıyor, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdular ki:

"Son nefesini vermedikçe; Allah, kulun tevbesini kabul eder." [20]

Biliyoruz ki; müşrikler de dahil, Allah'a tevbe etmek isteyen herkes, bu kapsamdadır. Allah *subhanehu ve teâlâ* kendisine çocuk nispet eden, O'na şirk koşmak suretiyle hakaret edenleri dahi tevbeye davet etmiş ve bunun kapısını kıyamete kadar

12. Müslim, 974-975
13. Es-Sunne, 21; Tergib 1/59 hasen isnadla.
14. 2/Bakara, 10
15. 61/Saff, 5
16. Buhari, 4351; Müslim, 1064.
17. el-Bida ve en-Nehyu anha 55
18. Şerh-u İtikad Ehli Sunne, 285 nolu rivayet
19. Tirmizi, 3529
20. Tirmizi, 3551

açık tutmuştur. Malumdur ki; tevbeye davet edilenlerin cürmü, bidatçinin cürmünden çok daha büyüktür. Öyleyse nasları bir arada değerlendirmeli ve ortaya bir sonuç konulmalıdır: *'Bu hadis: 'Bidat sahibi, hak yol üzere olduğunu zannettiğinden; onun bu zannı, tevbe etmesine engeldir şeklinde anlamalıyız.' demişlerdir.'*

İbni Teymiyye *rahimehullah* konuyu şöyle izah eder: *'...Bundan dolayı Sufyan-ı Sevri gibi seleften bir çok imam: 'Bidatler, şeytana masiyetten daha sevimlidir.' demişlerdir. Çünkü bidatlerden tevbe edilmez, masiyetlerden tevbe edilir. Onların 'Bidatlerden tevbe edilmez' sözlerinin anlamı şudur: Bidatçi, bidatini din edinmiştir ve kötü ameli, ona din adına süslü gösterilmiştir. Amelini güzel gören, elbette ondan tevbe etmeyecektir. Çünkü tevbenin ilk adımı, amelin kötü olduğuna inanmaktır. O amelini güzel gördükçe, ondan tevbe etmeyecek, bilakis ona devam edecektir...'* [21]

6. Bidat İslam Ümmetini Böler

Allah katında en değerli şey tevhiddir. Tevhidden hemen sonraysa, Müslümanların birliği ve ayrılığa düşmemeleri gelir. Bundan dolayı Peygamberlere, dinin ikamesi olan tevhidle beraber, onda ayrılığa düşmeme tavsiye edilmiştir.

***"Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!** diye Nuh'a emrettiğini, sana vahyettiğini, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya emrettiğini size de din kıldı. Fakat senin kendilerini çağırdığın şey (İslam dini), Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah, ona dilediğini seçer. İçtenlikle kendine yönelenleri de ona ulaştırır."* [22]

Müslümanların; birliği sağlayacak esaslara önem verip, ayrılığa sebep olacak şeylerden kaçınmaları farzdır. Çünkü vacibin kendisiyle tamamlandığı şey de vaciptir.

Bidatin zararlarından biri de; ümmetin bölünmesine neden oluşudur. Her heva sahibinin, hevasına uyarak dinde çıkardığı bidat, bir başkasına göre sapıklık sayılır. Bu da Müslümanların bölünme nedenidir.

Yine Allah *subhanehu ve teâlâ* yolun tek olduğunu, insanların belirlenmiş yol dışındaki yollara girmesiyle, dinde ayrılık yaşayacaklarını belirtmiştir.

"İşte bu, benim dosdoğru yolum. Artık ona uyun. Başka yollara uymayın. Yoksa o yollar, sizi parça parça edip O'nun yolundan ayırır. İşte size bunları Allah, sakınasınız diye emretti." [23]

Bugün ümmetin yaşamış olduğu bölünmüşlüğün sebeplerinden biri; taifelerin sonradan uydurdukları ve hakkında delil olmayan bidatlerdir. Her bidat, yeni bir yol, her yol ise ümmeti bölen bir tefrika vesilesidir.

Abdullah b. Mesud *radıyallahu anh* şöyle rivayet eder:

*"Rasûlullah, yere dümdüz bir çizgi çizdi ve sonra şöyle dedi: 'İşte bu, Allah'ın dosdoğru olan yoludur.' Sonra o çizginin sağından ve solundan çizgiler çizdi ve şöyle dedi: **'İşte bunlar, sapık olan yollardır. Her yolda bir şeytan vardır. Bu yolda yürümeleri için, insanları çağırmaktadır.'** Sonra elini, çizginin üzerine koydu ve şu ayeti okudu: 'İşte bu, benim dosdoğru yolum. Artık ona uyun.*

21. Fetava, 10/9
22. 42/Şûra, 13
23. 6/En'am, 153

Başka yollara uymayın. Yoksa o yollar, sizi parça parça edip O'nun yolundan ayırır. İşte size bunları Allah sakınasınız diye emretti.' [24] "

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, her hutbesinin başında yolları ikiye ayırır ve en hayırlı yolun kendi yolu olduğunu, bunun dışında kalan ve sonradan çıkan yolların ise dalalet yolu olduğunu belirtirdi:

"...Şüphesiz sözlerin en doğru olanı Allah'ın kelamıdır. Yolların en hayırlısı, Muhammed'in yoludur. İşlerin en şerlileri, sonradan ortaya çıkanlarıdır. Her yenilik bidat, her bidat sapıklıktır..." [25]

Buradan anlıyoruz ki; Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* sünnetinden olmayan her yol, yenilik kapsamındadır ve sapıklıktır. Bu yollar iyi niyetle ihdas edilmiş olsa da, insanları bölmekten ve onları müstakim olan yoldan uzaklaştırmaktan başka bir şeye hizmet etmez.

Bidat sahibi, başladığı noktada duramaz. Her geçen gün, bidati onu yeni bidatlere sevk eder. Vardığı nokta, başladığı noktadan çok daha şerlidir. Çünkü sünnet yolunun dışına çıkan insan, şeytanın ve hevanın esiridir.

8. Her Bidat Daha Şerli Olanına Kapı Aralar

Bidat sahibi, başladığı noktada duramaz. Her geçen gün, bidati onu yeni bidatlere sevk eder. Vardığı nokta, başladığı noktadan çok daha şerlidir. Çünkü sünnet yolunun dışına çıkan insan, şeytanın ve hevanın esiridir. O ikisi neyi emretse onu yapacak, onların gösterdiği doğrultuda ilerleyecektir. İnsanlık tarihine baktığımızda küçük olarak görülen ve dinde olmayan yeniliklerin, sahiplerini helak eden şeylere döndüğünü görürüz.

Bazen amelî bidat, insanları itikadi olan bidatlere sevk eder. Buna örnek olarak, geçen yazımızda zikrettiğimiz rivayeti verebiliriz:

İmam Dârimi, Sünen'in Mukaddime'sinde Amr bin Seleme'den *radıyallahu anh* şu rivayeti aktarır:

"Biz Abdullah b. Mesud'un kapısında sabah namazından önce oturuyorduk. Ebu Musa El-Eş'ari geldi. Ebu Abdurrahman (İbni Mesud) henüz çıkmadı mı? diye sordu. Bizler: Hayır dedik. Ebu Abdurrahman çıkınca hep beraber yanına gittik. Ebu Musa: Az önce mescidte bir şey gördüm. Daha önce hiç görmediğim bu şeyin hayırlı bir şey olduğunu düşünüyorum... Sonra anlatmaya başladı: Mescidde halkalar hâlinde oturmuş, ellerinde taşlar olan ve başlarında bulunan birinin: Yüz defa tekbir getirin! demesiyle tekbir getiren insanlar gördüm. Aynı usulle yüzer defa kelime-i Tevhid'i söylüyor ve Allah'ı tesbih ediyorlar. İbni Mesud: Onlara ne dedin? dedi. Ebu Musa: Sana danışmadan bir şey demedim, diye karşılık verdi. Onlara iyiliklerini değil, kötülüklerini saymalarını emretseydin! dedi ve mescide girdi. Biz de onunla beraber girdik. Halkalardan birinin yanına geldi ve dedi ki:

— Bu yaptığınız nedir?

— Ey Ebu Abdurrahman, zikirlerimizi saydığımız taşlardır.

— Kötülüklerinizi sayınız! Ben iyiliklerinizin zayi olmayacağını garanti ederim. Ey Muhammed ümmeti! Ne de çabuk helaka yöneldiniz. Allah Rasûlü'nün bedeni çürümeden, kullandığı kaplar kırılmadan ve ashabı henüz aranızdayken mi sapıtacaksınız? Nefsimi elinde bulunduran Allah'a yemin olsun ki, ya sizler Muhammed'in üzerinde olduğu yoldan daha hayırlı bir yol üzeresiniz ya da sizler sapıklık kapısını açmaktasınız!

— Vallahi, ey Ebu Abdurrahman, biz bu yaptığımızla hayrı elde etmekten başka bir şey kast etmedik.

— Hayrı amaçlayan nice insan, ona ulaşamaz. Allah Rasûlü, Kur'an okuyup da boğazlarından geçmeyecek (onu anlamayacak) insanlardan bahsetmişti. Zannım odur ki, onların çoğu sizdendir."

Kıssayı rivayet eden Amr bin Seleme *radıyallahu anh* **şöyle demiştir:**

"Bu halkada bulunanların çoğunun Nahrevan gününde Haricilerin safında, bize karşı savaşanlar arasında gördüm." **dedi.**

Ümmet arasında amelî bir bidat ortaya çıkıyor. Bu bidat, sahiplerini zamanla akidevi bir bidate sürüklüyor. İbadetle ilgili bir meselede sünnetten sapanlar, ümmeti bin dört yüz yıldır meşgul eden bir bidatin pençesine düşürüyorlar.

---

24. 6/En'am, 153
25. Müslim 867

Günümüzde de durum farklı değildir. Amelî bidatleri önemsemeyip sükût edenler, bu durumun Allah'ın yardımına engel olduğu gibi, sahiplerini itikadi bidatlere sevk ettiğini bilmiyor ya da bilmek istemiyorlar.

Bazı yeniliklere amelî olarak bakıp, onları küçümseme gafletine düşülmemelidir. Çünkü dinin kâmil olduğu ve yenilik kabul etmeyeceği ilkesi bir defa çiğnendi mi, bunun dinin her alanına sıçrayacağı, sahibini amelî olarak savurduğu gibi itikadi olarak da savurabileceği düşünülmelidir. Rabbimizin Kur'an'da müteaddid defalar *"... Şeytanın adımlarına uymayın..."* buyruğu, bu ve benzeri durumlara dikkat çekmek içindir. Amelî bidatler, şeytanın, insanları itikadi bidatlere götürmek için ilk adımıdır.

Bazen de bidatler, insanı şirke götürür. Nuh'un *aleyhisselam* kavmi, buna en güzel örnektir:

"Sakın ilahlarınızı bırakmayın. Vedd'den, Suva'dan, Yeğus'dan, Yeuk'tan ve Nesr'den asla vazgeçmeyin' dediler." [26]

Bu ayetin tefsirinde İbni Abbas *radıyallahu anh* ve seleften bazıları, Nuh'un *aleyhisselam* kavminde şirkin nasıl yaygınlaştığını anlatmışlardır.

"Bu isimler, esasen Nuh kavminden bazı salih adamların isimleridir. Bu iyi kimseler, vefat ettikleri zaman, şeytan onların mensup oldukları kavimlerine: 'Bunların adlarına birtakım putlar dikin ve onlara bu adamların isimlerini verin' diye vahyetmiştir. Onlar da putları dikmişler ve bunlara o iyi kimselerin adlarını vermişlerdir. ***Bu heykellere ilk zamanlarda ibadet edilmemiştir.*** *Nihayet bunları dikmiş olan nesil vefat ettiği ve bunlarla ilgili bilgiler unutulduğu zaman, cehaletle bunlara tapılmıştır."* [27]

Başka bir rivayette şöyle geçer:

"...Bunlar, salih insanların isimleriydi. Vefat ettiklerinde bunlara tabi olanlar dediler ki: 'Biz bunların resimlerini yaparsak, onları gördüğümüzde Allah'ı hatırlar, ibadetleri daha bir şevkle yaparız.' Resimlerini yaptılar. Bu nesil ölüp yeni bir nesil gelince şeytan onlara yaklaştı ve: 'Atalarınız bunlara ibadet ediyor ve onlarla yağmur

talebinde bulunuyorlardı' dedi. Böylece bu putlara ibadet edildi." [28]

Salihlerin resimlerini çizmek, onları hatırlatsın diye onlara türbe yapmak Peygamberlerin mirasında yoktur. Ne hayatlarında böyle bir şeye yeltenmiş ne de sözlü olarak insanlara bunu tavsiye etmişlerdir. İyi niyetlerle ihdas edilen bidatler, zaman içerisinde nesillerin Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* başkasına ibadet edilmesine neden olmuştur. Benzeri bir durumu Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, Yahudi ve Hristiyanlar için de kullanmıştır.

"Ümmü Habibe ve Ümmü Seleme, Nebi'ye, Habeşistan'da gördükleri bir kiliseden ve içindeki resimlerden söz ederler. Bunun üzerine Nebi şöyle buyurur: 'Onlar, aralarında salih bir kimse öldüğünde, kabri üzerine bir mescid inşa eder ve içine o (gördüğünüz) suretleri resmederler. Onlar, Allah katında yaratılmışların en şerlileridir.' " [29]

Abdullah bin Mesud *radıyallahu anh* bu konuda bizleri, şu değerli nasihatle uyarmaktadır:

"İnsanların sonradan çıkardıkları yeniliklerden sakının. Muhakkak ki din, kalplerden bir kerede silinip gitmez. Fakat şeytan, insanların kalbinden iman çıksın diye bidatler ihdas eder. İnsanların, kendilerine farz kılınanları terk edip Rabbleri hakkında konuşmaları yakındır. Kim o zamana kavuşursa kaçsın. 'Nereye' diye soruldu. 'Nereye değil, kalbiyle ve diliyle kaçsın, bidat ehlinden kimseyle oturmasın' diye cevap verdi." [30]

Asrımızın şirki ve putu olan demokrasi de bidat bir din olarak, kendini İslam'a nispet edenlerin hayatına bir defada girmemiştir. İslam'ın yönetim

---

26. 71/Nuh, 23
27. Buhari
28. Taberi Tefsiri, Muhammed bin Kays'tan.
29. Buhari, 1341; Müslim, 528.
30. El-Hucce, 312

anlayışını tartışanlar, halifenin yetki sınırlarını *'İstibdat'* olarak isimlendirenlere içinde yaşadığımız vakıa gösterilse ve *'Şu an konuştuklarınızın elli yıl sonra varacağı netice budur'* denilse, konuşmamaya yemin eder, kalan ömürlerini tevbeyle geçirirlerdi.

Buradan anlıyoruz ki;

İslam'a uygun olmayan ve sonradan ortaya çıkan her tartışma, amel ve düşünce/itikad; daha şerlisini içinde barındırır. İlk adımı atılan şerrin varacağı noktayı, kimse hesap edemez. Çünkü her başlangıç, şeytanın ilk adımına ittibadır ve şeytani bir yola girişin ilk merhalesidir. Şeytani olan bir yoldan, İslami ve Rahmani bir sonuç elde edilemez.

9. Bidatler İslam'ın Pak Suretini Bozar

İslam, fıtrat dinidir. Onu hakkıyla düşünen ve fıtratı bozulmamış her kişi, insanlığın kurtuluş reçetesinin bu dinde olduğunu bilir. Allah'a hamd olsun ki; İslam dini, bugün dünya gündemindedir. Özellikle küresel şer odaklarının İslam beldelerini işgalleri ve bu işgallere cevap olarak başlayan İslami direniş, dünyanın İslam'ı konuşmasını sağlamıştır. 11 Eylül hadisesinden sonra, dünya dillerine çevrilmiş Kur'an meallerinin stoklarda tükendiğini; yayıncıların, çoğu zaman meal taleplerine cevap veremediklerini biliyoruz.

İslam'a yönelen ve onu araştıran bireyler, her zaman onu asli kaynağından araştırmıyorlar. Ya da asli kaynakla yazanla yetinmiyor, ona mensup olduğunu iddia eden insanların hayatlarına da bakıyorlar. Özellikle Batı'da her geçen gün bir yenisi çıkan ve hızla yayılan mistik tarikatlarla karşılaşıyorlar. İslam diye onların ve şeyhlerinin uydurduğu, Allah'ın hakkında hiçbir delil indirmediği birtakım manzaralara şahit oluyorlar. Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* anmak diye kendini şişleyen, kula kulluğa hayır diyerek girilen bir dinde şeyhlere kulluk edildiği, El-Hayy ve El-Kayyum olan Allah'a değil de bez parçasına, toprak, taş ve ölülere tevekkül edilen bir din buluyorlar.

Aklını ilah edinen ve yüzyıldır bunalım yaşayan bir Avrupalı, bazen de modernistlerle karşılaşıyor. Avrupa'nın yaşadığı sorunların asli sebebinden kaçarken, İslam'ın da insanları buna davet ettiğini, aslında insaların Allah'a değil, Allah'ın yarattığı akla göre hüküm vermek zorunda olduğunu(!) iddia ettiklerini görüyor.

Bu ve benzeri, ismi İslam olup da sonradan eklenen akidevi ve amelî bidatlerle, İslam'dan hiçbir eser taşımayan akımlar; İslam'ın pak çehresini kirletiyor, ona yönelmek isteyen insanların, onu tanımasına engel oluyor.

Fazla uzaklara gitmeye gerek yok. Bugün biz davetçilerin, insanları İslam'a davet ederken karşılaştığı en büyük zorluk da bu değil midir? Başkalarının uydurduğu ve dinden olmadığı hâlde, uygulana uygulana dinden zannedilen yanlışları izah etmekten veya ondan kaynaklı şüphelere cevap vermekten, pak İslam'ı anlatamıyoruz! Avamın zihni, uydurulmuş dinle o denli kirlenmiştir ki; saf ve halis tevhidi, İslam dışı yeni bir din olarak algılıyor ve cephe alıyor. Elbette bu, biz davetçileri hikmetten uzaklaştırmamalı, halis dini anlatmamıza engel olmamalıdır. Ancak amelî ve itikadi bidatlerin zamanla insanları ne hâle getirdiği konusunda da bu durum, bizde bidatlere karşı hassasiyet oluşturmalıdır.

Fiten/Melâhim Hadislerine Yaklaşım Metodu

Ahir zaman hadisleri, Müslümanların sorumluluklarını düşürmez. Asıl olan, hadislerde ifade bulan anlamlar değil, şeriatla sabit olmuş anlamlardır. Allah Rasûlü, o dönem insanının anlayacağı şekilde onlara haber vermiş, olayları insanların akıllarının alacağı şekliyle anlatmıştır.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Hamd; gayb ve şahadet ilminin yegane sahibi, güzel isimlerin ve yüce sıfatların sahibi Rabbimize olsun. Salât ve selam, tebliğ ve tebyin vazifesini en güzel şekilde yerine getiren; ümmetini gecesi dahi gündüz gibi aydınlık olan bir yol üzere terk eden Muhammed Mustafa'ya *sallallahu aleyhi ve sellem* olsun.

İnsanoğlu, belli bir fıtrat üzere yaratılmıştır. Bu fıtratın en belirgin özelliklerinden biri, insanın geleceğe dair olan merakıdır. Bilgisi sınırlı ve perdeli olan insan; işlerin akıbetini, olayların hakikatini kavramak için çoğu zaman Rabbi'nin sınırlarını aşmış, kendisi için perdelenmiş bilgiyi elde ettiği takdirde tabiatında var olan üstünlük duygusunu tatmin edeceğini zannetmiştir.

Bu meraka, birinci dereceden dünyanın akıbeti ve ahir zamanda yaşanacak hadiseler dahildir.[1]

1. *İbni Haldun, Mukaddime'sinde bu noktaya şöyle işaret eder: 'Bil ki; insan nefsinin özelliklerinden biri, işlerin sonucunu ve meydana gelecek hayat, ölüm, hayır ve şerre dair şeyleri bilme arzusudur. Özellikle de dünyanın ne kadar ömrünün kaldığı, devletlerin müddet ve dereceleri gibi umumi hadiseler, bu kapsamdadır. Bunları bilmek, insanın üzerine yaratıldığı tabiatıdır. Bundan dolayı çoğu insanın, rüyada bu tarz şeylere vakıf olmak istediklerini görüyoruz. Yöneticilerin bu bilgiler için kâhinlere başvuruyor olduğu da malumdur. Şehirlerde bazı sınıfların, insanların bu bilgiye olan hırsını bildiklerinden, bunu meslek hâline getirdikleri ve bu yolla para kazandıkları da bir gerçektir.'*

Hemen her Peygamberin, ahir zamanda birtakım olayların yaşanacağını, kıyametten önce bazı alametlerin zuhur edeceğini haber vermesi, bu meraka dinî bir veche katmış, merakın meşrulaşmasını sağlamıştır.

"Hiçbir Peygamber yoktur ki mutlaka ümmetini tek gözlü yalancıdan/Deccal'den sakındırmamış olsun. Ben de sizleri onun fitnesinden sakındırıyorum..." [2]

İnsanın bu tabiatı, dinin haberlerine uygunluk arz edince, insanlar ahir zamanla ilgili haberlere daha fazla eğilip yöneldiler. Bu da her meselede olduğu gibi ifrat, tefrit ve vasat yol izleyenlerin ortaya çıkmasına zemin hazırladı.

Bazı insanlar, bu meraklarını gidermek için işi kehanet ve gaybı taşlama boyutuna taşırken; kimisi yanlışlara tepki olarak, ahir zamana dair rivayetleri toptan reddetti.

Şüphe yoktur ki; zamanlar içinde, Rasûllerin haber verdiği alametlere en çok uyan; içinde bulunduğumuz zamandır. Asrımızda insanla-

2. *Buhari, Müslim*

rın merakı daha da artmış, meseleye olan ilgi fazlalaşmıştır. Bu sayımızda bu konuyu irdelemenin faydalı olacağına kanaat ettik. Hadis literatürümüze *'fiten ve melâhim'* hadisleri olarak giren, kıyamet öncesi vuku bulacak hadiselere yaklaşımda, *'nasıl bir metod'* izleneceğine dair, Kur'an ve Sünnet'ten naslarla ışık tutmak istedik.

1. Allah'ın Bildirdiği Kadarıyla Rasûller Gaybdan Haber Verirler

İslam inancının temel taşlarından biri, gayb ilmini yalnızca Allah'ın elinde bulundurduğudur.

"De ki: 'Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka bilen yoktur.' Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler." [3]

Geçmiş ya da gelecekle alakalı olması fark etmez, insanların şahit olmadıkları her bilgi, bu kapsamdadır.

Ve insanın elinde semavi bir ilim olmadan bunlara dair konuşması; haddini aşması, ilahi sırlara müdahale etmesidir. Ancak Allah, Rasûllerinden dilediğine, dilediği oranda gaybın bilgisini vahyetmiştir.

"Gaybı bilen O'dur. Gayb bilgisini kimseye göstermez. Ancak razı olduğu Rasûle gösterir." [4]

"...Allah, sizi gayba muttali kılacak değildir. Fakat Allah, Rasûllerinden dilediğini seçer..." [5]

Bu ayetlerden anlıyoruz ki Allah *subhanehu ve teâlâ*, Rasûllerini gayb konusunda bilgilendirebilir. Bunun Kur'an'da pratik örnekleri vardır. Örneğin; İsa *aleyhisselam* kavmine şöyle demiştir:

"Ben, evlerinizde yediğiniz ve biriktirdiğiniz şeyleri size haber veririm." [6]

Burada özellikle dikkat edilmesi gereken bir nokta vardır; Hiç kimse, Rasûller de dahil, başlangıç olarak gayb bilgisini bilemezler. Bu bilgiye, istedikleri zaman erişme imkânları da yoktur. Rasûllerinden dilediğini seçip, dilediği kadar gayb bilgisini verecek olan, âlemlerin Rabbi olan Allah'tır. Kur'an-ı Kerim'de uzunca anlatılan Musa ve Hıdır *aleyhimusselam* kıssası bu kaidenin delilidir.[7] Musa, Hıdır'dan daha değerli olmasına rağmen, Allah işlerin akıbetini ona değil, Hıdır'a bildirmiştir. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* de bu hakikate işaret etmiştir.

"De ki: 'Allah'ın dilemesi dışında kendim için yarardan ve zarardan (hiçbir şeye) malik değilim. ***Eğer gaybı bilebilseydim, muhakkak hayırdan yaptıklarımı arttırırdım ve bana bir kötülük dokunmazdı.*** *Ben, iman eden bir topluluk için bir uyarıcı ve bir müjde vericiden başkası değilim."* [8]

Şüphe yoktur ki; zamanlar içinde, Rasûllerin haber verdiği alametlere en çok uyan; içinde bulunduğumuz zamandır. Asrımızda insanların merakı daha da artmış, meseleye olan ilgi fazlalaşmıştır

Bu kaidemizle şunu anlıyoruz; Ahir zaman hadislerinin 1400 yıl önce söylendiğini, gaybı yalnızca Allah'ın bileceği için Rasûl'ün *sallallahu aleyhi ve sellem* bunları bildirmesinin mümkün olmadığını, bunların sonradan uydurulduğunu dillendiren ve bunu da Kur'an'a dayandıran anlayış, problemlidir. Aynı şekilde birçok ayette kıyametin *'ansızın kopacağını'*, ancak hadislerin anlattığı şartlar vuku bulduğu takdirde bunun ansızın olmayacağı, bilakis insanların alametlerinden ve gelişinden haberdar olacağı bir şeyin vuku bulacağı tezi de problemlidir. Bu tez, her ne kadar Kur'an'ın bir ayetini esas alıp, hadislerin bu ayete zıt olduğunu iddia etse de, bu parçacı yaklaşımın kendisi Kur'an'a aykırıdır. Çünkü kıyametin ansızın kopacağını bildiren de, onun birtakım şartlarının olacağını söyleyen de Kur'an'ın sahibi olan Allah'tır.

"Artık onlar, kıyamet saatinin kendilerine apansız gelmesinden başkasını mı gözlüyorlar? İşte onun ***işaretleri/alametleri*** *gelmiştir. Fakat kendilerine geldikten sonra öğüt alıp düşünmeleri, onlara neyi sağlar?"* [9] [10]

---

3. 27/Neml, 65
4. 72/Cin, 26-27
5. 3/Âl-i İmran, 179
6. 3/Âl-i İmran, 49
7. Geçmişin gayb kapsamında olduğuna dair delil, Rabbimiz geçmiş ümmetlerin kıssalarını aktardıktan sonra: "Bu, sana vahyettiğimiz gaybın haberlerindendir. Bundan önce ne sen ne de kavmin bunları bilirdiniz." (11/Hud, 49) buyurmasıdır.
8. 7/Araf, 188
9. 47/Muhammed, 18
10. Kıyametin ansızın kopacak olmasına dair ayetleri, Muhammed suresinde zikrettiğimiz ayetle beraber ele aldığımızda farklı şekillerde izah yapılabilir. Kur'an'a bir bütün olarak yaklaşan; Kur'ancılık adına Kur'an'ı parçalamanın, Kur'an'ın anlaşılmasına engel olduğuna inanan âlimler, konuyu şu vecihlerle izah etmişlerdir:

    a. Hadislerde belirtildiği gibi kıyametten önce bir rüzgâr esecek ve müminler vefat edecektir. Yeryüzünde Allah diyecek kimse kalmayınca yani yeryüzünün en şerli insanları kalınca kıyamet

2. Gayba Dair Olan Meselelerde Asıl Olan Teslimiyettir. Yorum, Allah Adına Söz Söyleme Tehlikesini Barındırır

Yukarıda izah ettiğimiz gibi, ahir zamana dair söylenmiş kıyamet alametleriyle alakalı hadisler, gayb kapsamındadır. Gayb ise içinde aklın payının olmadığı, teslimiyet üzere olması gereken bir alandır.

Kur'an ve Sünnet'in naslarını kaba bir tasnifle iki kısma ayırabiliriz.

- Gaybi olan naslar: Allah'ın isim ve sıfatları, melekler, kıyamet alametleri, kabir alemi, kıyamet sahneleri, cennet ve cehennemi anlatan naslar; bu kapsamda değerlendirilir.
- Ahkâma dair olan naslar: İbadetler veya muamelat cinsinden olan tüm naslar, bu kapsamdadır.

Birinci gruba dahil olan naslarda yorum olmaz. Çünkü yorum, aklın amelidir. Gayb ise mutlak teslimiyetin câri olduğu; akla, buna binaen de yoruma asla mahal olmayan bir alandır. Burada Müslüman'ın vazifesi sadece tasdik edip teslim olmak ve haber verilenin muhakkak surette vuku bulacağına inanmaktır. Bu sahaya dahil olan naslarda yoruma kaçmak, Allah'ın; hakkında delil indirmediği bir alanda konuşma ve Allah adına bilgisizce söz söyleme tehlikesini içinde barındırır.

*"De ki: 'Rabbim ancak, gizli olsun açık olsun bütün hayâsızlıkları, günah işlemeyi, haksız yere taşkınlık etmeyi, hakkında bir delil indirmediği bir şeyi Allah'a ortak koşmanızı ve **Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.'** "* [11]

Bu ayette Allah *subhanehu ve teâlâ*, haram kıldıklarını sırayla zikretmiştir. En alttan üste doğru haramlar peş peşe zikredilmiştir. Bunların en çirkini ve Alllah'ın yanında en şiddetlisi *'Allah adına bilmediklerini söylemek'*tir. Çünkü Allah'ın haram kıldığı tüm kötülükler, bundan neş'et eder.[12]

İkinci gruba dahil olan naslarda ise asıl olan, kulların ihtiyacıdır. Sayılı nas karşısında, sınırsız vakıa yaşanmaktadır. Ehliyet sahibi âlimler, bu nasları fıkhederek, onlardan hüküm istinbat edip, bu naslar üzerinde içtihat ettikçe, kulların ihtiyaçları görülecektir. Bundan dolayı bu naslar, teslimiyetle beraber araştırmanın, üzerinde düşünme ve fıkhetmenin mahallidir.

Bu da şunu gerektirir:

Ahir zaman/fiten ve melâhim hadislerine teslim olmalı ve onları yorumlama konusunda dikkatli olmalıyız. Gaybi olan meseleler, yoruma kapalı olduğundan; bu hadisler üzerinde yorum faaliyeti, teslimiyeti zedeleyip kişiyi haddi aşmaya sevk edebilir. Bu konuda aceleci davranmamak gerekir. Vakıada yaşanılan bazı hadiseler, rivayetlerde zikredilen vakıalara benzerlik arz edebilir. Her benzerlik, fiten hadislerini vakıaya indirgeyip, ondan hüküm çıkarma zorunluluğu oluşturmaz. Bu yorumların, insanları amele sevk ettiği ve taraf belirlemelerine sebebiyet verdiği, bir gerçektir. Yanlış yorumlar ve hadisleri vakıaya uyarlamada aceleci yaklaşımlar, kişiyi itikadi ve ahlaki yanlışlıklara sevk edebilir. İslam, meselelere yaklaşırken aceleci davranmayı umumen zemmetmiş; hilm ve teenniyle hareket etmeyi ise övmüştür. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, kendisini ziyarete gelen Abdulkaysoğulları heyetinden Eşec bin Abdulkays'a: *"Şüphesiz sende Allah'ın sevdiği iki haslet vardır"* demiştir. Eşec *radıyallahu anh* bunların ne olduğunu sorunca: *"Hilm ve teenni/aceleci olmama"* [13] buyurmuştur.

Yakın zamandan bu duruma verilecek bazı örnekler, konunun daha iyi anlaşılmasına yardımcı olacaktır.

---

kopacaktır. Bu insanlar, Allah'a ve Rasûlü'ne inanmadıklarından, kıyametin alametlerinden haberdar olmadıkları gibi, haberdar olanlardan da bunlara inanmayanlar olacaktır. Buna binaen kıyamet, kâfirler için ansızın kopacaktır.

b. Kıyametin ansızın kopması, hiç beklenmedik bir zamanda kopmasıdır. Nitekim İmam Buhari ve İmam Müslim'in rivayet ettiği bir hadiste Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır: "Alışveriş yapmak için elbiselerini açmış iki insan, alışverişlerini yapamadan kıyamet kopacak. Süt sağmış kişi, onu içemeden kıyamet kopacak. Yiyeceğini ağzına doğru götüren, onu ağzına ulaştırmadan kıyamet kopacak." Buradan anlıyoruz ki; insanlar dünyaya dalmış ve gaflet içindeyken kıyamet kopacaktır. Nitekim çoğu insan, öleceğini bilir. Ancak ölümlerin çoğu, onu yakinen bilmesine rağmen insan için ansızındır.

c. Burada kastedilen, kişinin vefatıdır. Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem: "Kişi öldü mü kıyameti kopmuştur" buyurmaktadır.

11. *7/Araf, 33*

12. *İbni Kayyım rahimehullah, İlamu'l Muvakkiin'in girişinde, ayeti bu şekilde tefsir etmiştir.*

13. *Müslim*

Birkaç yıl önce bazıları, Usame bin Ladin'i *rahimehullah* hadislerde zikredilen Kahtani'ye[14] benzetmiş; kimi de hızını alamayıp onun Mehdi olabileceğini iddia etmişti. Ancak gelinen noktada, bu yorumların isabetli olmadığı; duygusal saiklerle acele edildiği ve gayba dair konularda insanların yanlış yönlendirildiği anlaşılmıştır. Bu hadislerin Usame bin Ladin'e uyması, onun derecesini yükseltmeyeceği gibi, ona uymaması da onun değerinden bir şey eksiltmez. Müslüman, yorumlarla değil şer'i kaidelerle insanları sever; onlara tâbi olur ya da onlara buğzedip onlardan uzaklaşır.

Bugün Şam hadisleri için de benzer bir durum söz konusudur. Şam'ın faziletine dair varid olan hadisler malumdur. Bu hadisler hakkında hüsn-ü zanda bulunup, dua mahiyetinde bu hadislerin bugün yaşayan Müslümanları kapsamasını dilemek normal, hatta normalin ötesinde hepimizin temennisidir. Ancak haddi aşıp, bire bir yorumlamalara girmek; bazı hadisleri aynen tatbik etmeye kalkmak, nasların irşad ettiği metodun dışına çıkmaktır.

Şam'ın ve ehlinin faziletine dair hadisleri bire bir bir gruba tatbik edip, ona katılmanın farziyetini iddia etmek yanlış olduğu gibi; fitnelerle alakalı hadisleri İslam için çalışan insanlara bire bir tatbik edip, onlardan sakındırmak da yanlıştır.

Örneğin, birileri Şam'ın faziletine dair hadisleri direkt İslam Devleti'ne yorumlarken; bir başkası, yeminli İslam Devleti düşmanı fitnelerin Irak'tan olacağı hadisiyle, İslam Devleti'ni karalamaktadır. İki taraf da Allah Rasûlü'nün dilinden konuşmaktadır. Şam'ı öven de odur *sallallahu aleyhi ve sellem*; fitnelerin Irak'tan çıkacağını söyleyen de...

Sorun; hadislerden lehine olanı yoruma tabi tutup, kabullenmek; aleyhte olanı ise teville savuşturmaktır. İki yöntem de problemlidir. İçinde acelecilik ve henüz Allah'ın ve Rasûlü'nün ne murat ettiği anlaşılmadan, hadisleri vakıaya tatbik etmektir. Şam'ın ve ehlinin faziletine dair hadisleri bire bir, bir gruba tatbik edip, ona katılmanın farziyetini iddia etmek yanlış olduğu gibi; fitnelerle alakalı hadisleri İslam için çalışan insanlara bire bir tatbik edip, onlardan sakındırmak da yanlıştır.

14. *Sahiheyn'de varid olan bir hadiste: "İnsanları asasıyla sevk eden Kahtani gelmeden kıyamet kopmaz" buyurulmaktadır. Ancak Kahtani'nin ne zaman geleceği, rivayetlerde açık değildir. Bazı rivayetler, onun Mehdi'den sonra geleceğini zikretmiştir. Bazısında ise zaman zikredilmeden, kıyametten önce geleceği söylenmiştir.*

Bizler, grupları ve Müslümanları; akide, menhec ve salih amelleriyle değerlendirmek zorundayız. Gayba dair hadisleri baz alıp, gaybı taşlayarak değil... Bu metotla; ya birilerine zulmedip, onların hakkını teslim etmeyecek; ya da olduğundan büyük göstererek, insanları yanıltma yanlışına düşeceğiz.[15]

3. Sahih Olan Rivayetleri Esas Almak

Dinin tüm konularında olduğu gibi, ahir zaman hadislerinde de sahih rivayetler esas alınmalıdır. Çünkü rivayetin üzerine amel bina edilmektedir. Amelden de öte, insanlar ahir zamanda yaşadıklarına inandıklarından, yaygın olan hadislere göre konum belirlemekte, hadisleri esas alarak hareket etmektedirler.

Özellikle *'fiten ve melâhim'* babında, daha çok dikkatli olunmalıdır. Hadis ilminin imamları ve ümmetin bütünlük içinde kabul ettiği hadis hafızları, bu babın hadislerine hususen dikkat çekmişlerdir.

İmam Ahmed *rahimehullah* şöyle demiştir: *'Üç sınıf rivayetin aslı/isnadı yoktur: Tefsir, megazi/savaşlar ve melâhim/ahir zaman hadisleri.'* [16]

15. *Şu hadisler buna örnek verilebilir:*
"... Muhakkak ki sizler (ileride) ordular bulacaksınız. Bir ordu Şam'da, (bir ordu) Mısır'da, (bir ordu) Irak'ta ve (bir ordu) Yemen'de' buyurdu.
Ashab: Ey Allah'ın Rasûlü! Bizim için tercih et (hangisine katılalım), dediler.
Rasûlullah da: Şam ordusuna katılın, buyurdu.
Ashab bu defa: Ey Allah'ın Rasûlü! Biz, koyun sürüleri olan kimseleriz. Şam'a gitmeye güç yetiremeyiz, dediler.
Rasûlullah da: Şam ordusuna katılmaya güç yetiremeyen kimse, Yemen ordusuna katılsın. Şüphesiz Allah, Şam'a (ve ehline) benim için kefil olmuştur, buyurdu." (İmam Ahmed, Ebu Davud)
"...'Allah'ım! Sa'ımıza ve müddümüze bereket ver/mübarek kıl. Mekkemize ve Medinemize bereket ver/mübarek kıl. Şamımıza ve Yemenimize bereket ver/mübarek kıl' diye dua etti. Toplulukta bulunan bir adam: 'Ey Allah'ın Peygamberi! Irakımıza da (dua et)' dedi. Bunun üzerine Rasûlullah: 'Şeytanın boynuzu orada ortaya çıkacak ve fitne orada yayılacaktır' buyurdu." (Tirmizi)

16. *Âlimler, İmam Ahmed'in bu sözünü farklı şekillerde açıklamışlardır. Hatib El-Bağdadi rahimehullah, sözü aktardıktan sonra: 'Bundan kastedilen, bu alanlarda hususi olarak yazılmış eserlerdir. Bu eserleri yazanların kötü hâlleri, eserleri nakledenlerin adaletsiz oluşları ve kıssacıların eserleri naklederken rivayetlere ekleme yapmaları; eserlere güvenmemeye ve itibar edilmemesine sebep olmuştur... Melahim hadislerinin çoğu bu kapsamdadır. Onlardan çok azı müstesna, büyük kısmı muttasıl/kopukluk olmaksızın Allah Rasûlü'ne ulaşmaz...' (Cami li Ahlak Ravi ve Adab Es-Sami)*
İbni Teymiyye rahimehullah: '...Çünkü umumen bu babın hadisleri mürseldir...' (Mukaddime fi Usul Et-Tefsir)
Hafız İbni Hacer rahimehullah: '...İmam Ahmed'in saydığı bu üç

Ayrıca bu babın hadislerini müstakil zikreden hadisçiler, bazen seçici davranmamış olabiliyorlar. Bunun en güzel örneği, bu konuda müstakil eser yazan Nuaym bin Hammad'dır *rahimehullah*. Son dönemlerde özellikle İslam Devleti'nin aleyhine olan hadisleri kullananların, Nuaym bin Hammad'ın kitabından çokça nakil yaptığını görüyoruz. Öyle ki; bu rivayetler üzerinden karşılıklı tartışmalar icra ediliyor; ilmi olanlar ve olmayanlar, atışmalar yapıyorlar.

Bu kitabı kaynak olarak gösterenler, genelde: *'Nuaym bin Hammad, İmam Buhari'nin hocasıdır'* diyorlar. Âdeta İmam Buhari'nin hocası olmasını, kullandıkları hadislerin sıhhatine delil alıyorlar. Hadis ilmiyle ilgili olanların bildiği gibi İmam Buhari *rahimehullah*, Sahih'ini hocalarından aldığı yüzbinlerce hadisi ayıkladıktan sonra oluşturmuştur. Demek ki İmam Buhari, kendisinden hadis aldığı hocalarının her rivayetini Sahih'ine koymaya değer bulmamıştır.[17]

Ayrıca âlimler, Nuaym bin Hammad'ın bu eseri hakkında, özel beyanda bulunma gereği duymuşlardır.

İmam Zehebi *rahimehullah* şöyle demiştir: *'İlim taşıyıcılarının büyüklerindendir. Ancak gönül, onun rivayetlerine meyletmez/mutmain olmaz.'*

Hafız İbni Hacer *rahimehullah* dedi ki: *'Nuaym bin Hammad'ın sıdkı ve adaleti sabit olmuştur. Lakin hadislerinde evham vardır.'* [18] Başka bir yerde de şöyle der: *'Saduktur[19], çokça hata eder.'*

Âlimlerin, onun hakkında sözleri çok incedir. O, dinde imamdır. Hadis hususunda yalancı değildir. Ancak rivayetlerinde yanılma ve hata çoktur. Ki Hatibu'l Bağdadi *rahimehullah*, bu durumu şöyle izah etmiştir: *'Yahya, onu yalancılıkla suçlamaz, hata ettiğini söylerdi.'* [20]

Burada özellikle altını çizmek istediğimiz bir konu vardır; Ümmetin sıhhatinde icma ettiği hadisler, Sahih-i Buhari ve Sahih-i Müslim'de bulunan hadislerdir. Bunun dışında, ümmet arasında

Sünen kitapları olarak meşhur olan ve Sahiheyn'le beraber Kutub-i Sitte olarak meşhur olan hadis kaynakları için, aynı şey geçerli değildir.[21] Müslümanlar, ahir zaman hadislerine yaklaşırken bu esasa dikkat etmeli, hadisin meşhur kitaplardan birinde oluşunu, sahih oluşuna delil almamalıdır. Bu ayrıcalık, sadece İmam Buhari ve İmam Müslim'in Sahih'leri için geçerlidir. Maalesef Müslümanlarda gerek fiten hadisleri, gerek başka konularda böylesi yanlış bir kanaat oluşmuştur.

4. Rivayetle, Rivayete Dair Yapılan Yorumu Birbirinden Ayırmak

Müslümanlar için bağlayıcı olan Allah Rasûlü'nün sözleridir; âlimlerin, o sözlere dair yorumları değil... Âlimlerin ictihad ve yorumları, nasların anlaşılmasına yardımcı olsa da; nassın kendisi gibi bağlayıcı değildir. Bazen ahir zaman hadislerine yaklaşırken, bu durum kayboluyor ve bir âlimin rivayete dair yorumu, nas olarak algılanabiliyor. İster geçmiş âlimlerden isterse de muasır âlimlerden olsun fark etmez, her birinin bu hadislere yaptığı yorumlar, en fazla ictihad olarak kabul edilebilir. Ve İslam tarihi boyunca yapılan yorumlara, yanılma paylarını hesap ederek yaklaşılması gerekir.

5. Zaman Ve Mekân Tahdidinden Kaçınmak

Bazı hadisler yorumlanırken, zamana dair nitelendirmeler yapıldığına şahit oluyoruz. Bu, son derece yanlış ve sakıncalıdır.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* 1400 yıl önce: *"Ben ve kıyamet, şu ikisi gibiyken gönderildim"* [22] diyerek işaret parmağıyla orta parmağının arasını ayırmıştır. İki parmağın birbirine yakınlığı göz

sınıfa, fedail/faziletler babı da eklenmelidir. Bu bablar zayıf ve uydurma hadislerin vadisidir...' (Lisanu'l Mizan)

Buradan anlıyoruz ki; kimi âlimler, bu sözü bu konuda yazılmış kitaplara hamlederken, kimisi bu babın hadislerinin genelinin zayıf olarak varid olduğunu anlamışlardır. Her iki eğilim de, sonucu değiştirmemektedir. Fiten ve melahim babında olan hadislerin naklinde dikkatli olmak esastır.

17. *Her ne kadar, sahihine almamış olması; onları zayıf kabul ettiği anlamına gelmese de...*
18. *Tehzib Et-Tehzib*
19. *Ta'dil lafızlarındandır. Düşük rütbeli raviler için kullanılır.*
20. *Tarih Ed-Dımeşk*
21. *Bunlar; İmam Nesai'nin 'Es-Sünen El-Kübra'sı, İmam Tirmizi'nin 'Es-Sünen'i, İmam Ebu Davud'un 'Es-Sünen'i ve İmam İbni Mace'nin 'Sünen'idir.*
22. *Muttefekun Aleyh*

önünde bulundurulduğunda, bu sahneye şahitlik eden biri Rasûlullah hayattayken kıyametin kopacağını düşünebilir. Ki bazı sahabeler, Allah Rasûlü'nün bu ve benzeri sözlerinden böyle bir çıkarımda bulunmuş' lardır.[23]

Ancak bu hadisin üzerinden on dört asır geçmesine rağmen, kıyamet kopmamıştır. Buradan anlıyoruz ki; zamansal sınırlamalara gitmek, şu kadar zaman sonunda şu hadiseler yaşanacağını söylemek, gaybı taşlamakla beraber, yaşanmış tecrübeye de aykırıdır.

Buradan hareketle; *'Şu anda Şam hadisleri tahakkuk etmiştir, yakında Mehdi'nin zuhuru ve buna bağlı olarak İsa'nın inmesi yakındır'* gibi çıkarımlar, bunların on yıl içinde gerçekleşeceği gibi iddialar, maalesef son zamanlarda sıkça rastladığımız yanlışlardandır. Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem*, iki parmak arasını kıyamet ile Nubuvveti arasındaki zaman dilimi olarak göstermesi ve bunun üzerinden on dört asır geçmesi, Şam hadiselerinin süresini anlamamız için önemlidir.

Şu da bilinmelidir ki; bizim yanımızdaki zaman kavramıyla, âlemlerin Rabbinin yanındaki zaman kavramı farklıdır. Allah Rasûlü'nün, olayların yakınlığıyla ilgili kullandığı ifadelerin, hangi zamana göre olduğunu bilmiyoruz.

"Onlar senden, azabın çarçabuk getirilmesini istiyorlar; Allah, vaadine kesin olarak muhalefet etmez. Gerçekten, senin Rabbi'nin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir." [24]

Bu ve benzeri ayetlerin arka planını bildiğimizde, mesele daha iyi anlaşılır. Rabbimiz, ayetlerinde kıyametin yaklaştığını ve ansızın kopacağını söylediğinden[25]; müşrikler, kıyametin zamanını soruyorlardı. Onlar bu günün ve kendilerinin korkutulduğu azabın bir an önce gelmesini istiyorlardı. Bunun üzerine zikredilen *'insanın yanındaki bir günün, Allah'ın yanındaki bin gün olması'* üzerinde düşünülmelidir.

Bir meselenin hak olması, onun anlatılması anlamına gelmez. Şayet hak olan mesele anlatıldığında, yine hakkın tahakkuk etmesine vesile oluyorsa, anlatılmasında sakınca yoktur. Fakat hak olduğunda şüphe olmayan hakikatler, insanları batıl bir sonuca sevk ediyorsa, bunların anlatılması yanlıştır.

Mekânsal nitelemeler de buna dahildir. Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* *"Şam toprakları"* diye söz ettiği yer, Suriye değildir. Bunun içine Suriye, Ürdün, Filistin, Lübnan ve şu an Türkiye topraklarına dahil olan Güney Doğu'nun bir kısmı da dahildir. Buralar, Birinci Dünya Savaşı'na kadar bir bütünken, sömürge güçleri tarafından parçalara ayrıldı. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* *"Şam"* dediğinde, bu toprakların tümü kast ediliyor. Maalesef şu an, bunun zıddına bir algı yayılıyor ve hadislerin Suriye'de yaşanan olaylar hakkında olduğu zannediliyor. *'Büyük melhâmenin/fitnelerin'* bu topraklarda olacağı kesindir. Lakin bunun sadece Suriye olduğu anlayışı, hatalıdır.

6. Ahir Zaman Hadiseleri Şer'i Hükümleri Değiştirmez

Ahir zaman hadisleri, Müslümanların sorumluluklarını düşürmez. Asıl olan, hadislerde ifade bulan anlamlar değil, şeriatla sabit olmuş anlamlardır. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, o dönem insanının anlayacağı şekilde onlara haber vermiş, olayları insanların akıllarının alacağı şekliyle anlatmıştır.

Deccal ile ilgili şu hadise ve sahabenin sorusuna dikkat edelim:

" 'Ey Allah'ın Rasûlü! O/Deccal, yeryüzünde ne kadar kalacaktır?' diye sordular. Allah Rasûlü: '40 gün' dedi. 'Onun bir günü sizin bir seneniz gibi, ikinci günü bir ayınız gibi, üçüncü günü bir haftanız gibidir. Kalan günleriyse sizin normal günleriniz gibidir' buyurdu. Sahabe: 'Bir günü bir yıl gibi olan zamanda, bir günlük namaz yeterli midir?' diye sordular. Allah Rasûlü: 'Hayır, bir yılın namazını hesaplayın ona göre kılın' buyurdular." [26]

Deccal'in bir gününün bir yıl olması, muhakkak doğrudur. Çünkü bu Allah Rasûlü'nün sözüdür. Ancak alışılmış kevni kanunlara aykırı olduğundan, bunu anlamayabiliriz. Bu soru-cevap faslından anladığımız; kıyamet öncesi yaşanan olaylar, sabit şer'i hükümlere etki etmez; bilakis hükümler, her şart ve zamanda geçerliliğini korur.

Din adına verilmiş sözler, başlanılmış ameller, şer'i ve bireysel sorumluluklar, bazı hadisleri vakıaya indirgeyerek terk edilmez. Hadisin bire bir vakıaya indirgenmesi, başlı başına bir problem ol-

23. *Ebu Zer radıyallahu anh: 'Ben yaşlılığıma ve zayıflığıma aldırış etmeden, Meryem oğlu İsa'yla karşılaşmayı umuyorum' demiştir.*
24. *22/Hac, 47*
25. *"Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı." (54/Kamer, 1)*
"İnsanların hesapları yaklaştı. Oysa onlar, gaflet içinde yüz çevirmektedirler." (21/Enbiya, 1)

26. *Müslim*

duğu gibi; bunun üzerine amel bina edip, şer'i sorumlulukları terk etmek, daha büyük bir sorundur.[27]

7. İnsanları Gevşekliğe Sevk Edecek Hadislerin Rivayetinden Sakınılmalıdır

Özellikle Ortadoğu'da yaşanan hadiseler, ahir zaman hadislerinin bir daha gündeme gelmesine neden oldu. Asırlardır farklı dinlere mensup insanların merakını celbetmiş bu konu, son yıllarda iyice hissedilir oldu. Bu rivayetlerin özünde var olan; *'Dünyanın zulüm ve adaletsizlikle dolacağı, sonra Allah'ın Mehdi ve İsa'yı göndererek bu zulme son vereceği ve yeryüzünün adalet ve hayırla dolacağı'* birçok insanı gevşekliğe itmiş ve kurtarıcı beklemeye sevk etmiştir.

Bir meselenin hak olması, onun anlatılması anlamına gelmez. Şayet hak olan mesele anlatıldığında, yine hakkın tahakkuk etmesine vesile oluyorsa, anlatılmasında sakınca yoktur. Fakat hak olduğunda şüphe olmayan hakikatler, insanları batıl bir sonuca sevk ediyorsa, bunların anlatılması yanlıştır.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* ve Muaz bin Cebel *radıyallahu anh* arasında geçen şu diyaloğa dikkat edelim:

"Rasûl: 'Muaz! Allah'ın kulları üzerindeki hakkının ne olduğunu bilir misin?' diye sordu. Muaz: 'Allah ve Rasûlü bilir' dedi. Peygamber şöyle devam etti: 'Allah'ın kulları üzerindeki hakkı, ona ibadet etmeleri ve hiçbir şeyi ona ortak koşmamalarıdır. Peki, bu görevlerini yerine getiren kulların, Allah'ın üzerindeki haklarının ne olduğunu bilir misin?' Muaz: 'Allah ve Rasûlü bilir' dedi. Peygamber: 'Onların Allah üzerindeki hakları, Allah'ın onlara azap etmemesidir' buyurdu. Muaz: 'Bununla müjdelensinler diye insanlara haber edeyim mi?' diye sorduğunda, Allah Rasûlü: 'Hayır, o zaman bu müjdeye dayanırlar/ameli terk ederler' buyurdu." [28]

Tevhidin faziletine dair bir mesele, elbette haktır. Ancak doğuracağı sonuç, şeriatın genel makasıdına aykırıdır. Bu sebeple Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, anlatılmamasını uygun görmüştür.

İslam toplumu, kurtarıcı bekleyerek ömür ge-

çiremez. Her zaman ve mekânda, herkes kendi sorumluluklarını yerine getirerek zulme karşı koyar. Allah'ın değişmez kanunlarından biri de şu ayet-i kerimede ifadesini bulan hakikattir:

"...Bir topluluk kendi durumunu değiştirmedikçe, Allah onların durumunu değiştirmez..." [29]

Kıyametin yaklaştığını, insanların hesaba çekileceğini bildiren naslar varid olunca, müşriklerin alay kasıtlı sorularının yanı sıra; Müslümanlardan bazıları da kıyameti sormaya başladılar. Allah Rasûlü'nün onlara verdiği cevap, bu nasların insanları gevşekliğe değil, amele sevk etmesi gerektiğini gösterir mahiyetteydi.

Enes *radıyallahu anh* anlatıyor:

"Medine dışında çölde yaşayan birisi Peygambere geldi ve: 'Ey Allah'ın Rasûlü! Kıyamet ne zaman kopacaktır?' diye sordu. Rasûlullah: 'Hay yazık sana, sen kıyamet için ne hazırladın?' diye sordu." [30]

Ahir zaman hadisleriyle meşgul olmak, sürekli bunları yorumlayıp vakıaya indirgemek, olumsuz birçok sonuç doğurmuştur. Bunların başında, insanların bozulan vakıayı düzeltmeyi terk edip, kurtarıcı beklemeye başlamasıdır. Bundan dolayı; ilim adamlarının, bu hadisleri sürekli meclislerinde dillendirmekten kaçınmaları gerekir.

Sonuç olarak;

Fiten/Melâhim hadislerine yaklaşırken belli bir usül izlenmesi zaruridir. Aksi halde akıbeti hayırlı olmayan neticeler ortaya çıkacaktır. Bunları, maddeler hâlinde yazımızda zikrettik. Ayrıca, yapılan birtakım isabetsiz yorumlar, Allah Rasûlü'nün hadislerine güveni sarsacak, sünnet düşmanlarına dayanak oluşturacaktır. Bu ve benzeri sakıncalardan sakınmak için; Kur'an ve Sünnet ışığında bu hadislere nasıl yaklaşılması gerektiğine dair bazı maddeleri kardeşlerimizle paylaştık. Rabbimizden temennimiz her konuda bizleri kendi katından bir nurla aydınlatması ve basiretli kılmasıdır.

---

27. *Allah, Yahudi ve Hristiyanların, Müslümanlara olan düşmanlığına dikkat çekmiş ve onlara karşı düşmanlık akidesinin gerekleriyle muamele edilmesini istemiştir. Bazı ahir zaman hadislerinde Rumlarla/Hristiyan Batı, Müslümanların sulh yapacağı zikredilmiş ve Yahudilere karşı beraber cihad edileceği haber verilmiştir. Buradan yola çıkarak bazıları, Hristiyanlarla dinlerarası diyalog diye bir safsata başlatmıştır. Oysa ahir zamanda yaşanacak hadiseler, şer'i sorumlulukları, yani Hristiyan olup Allah'a çocuk nispet ettikleri sürece, onları düşman edinme zorunluluğunu değiştirmez. Bunun nasıl vuku bulacağı, Allah'ın nasıl bu hadiseleri gerçekleştireceği, bizler için gaybdır. Bizler, bu haberlere teslim olup, tasdik etmekle beraber; bu hadislere dayanarak, sorumluluklarımızı ve şeriatla sabit olmuş ahkâmı terk etmeyiz.*

28. *Buhari, Müslim*

29. *13/Rad, 11*

30. *Buhari, Müslim*

Özcan Yıldırım | ozcanyildirim@tevhiddergisi.com

Münafıkların Özellikleri: **Yalancıdırlar!**

Yalan, bir çeşit hastalıktır. Sahibini kıyamet günü çetin bir hesapla yüzyüze bırakacağı gibi, dünyada da kendi nefsine ve çevresine zarar verir. Yalancı veya yalan sahibi kimse, söylediği sözü ağzından çıkardığı anda kendi karakterini öğrenmiş olacaktır.

Münafıkların, Kur'an-ı Kerim'de vurgulanan en büyük özelliklerinden biri kuşkusuz yalancı olmalarıdır. Yalan; bütün kötülüklerin sebebi, günahların en çirkini, münafıkların başlıca özelliği, küfrün şubelerinden bir tanesi, akılsızlığın resmi, bütün günahların kaynağı, toplumları afete, parçalanmaya ve düşmanlığa sevk eden bir cürümdür...

Yalan; münafığın sıkıştığında, kendisini koruyacak bir kalesi, kalkanı ve zırhı olmadığında sarıldığı ve kendisini ortaya çıkaracak vakıayı savuşturmak için kullandığı, en büyük silahıdır.

Yalana bir tanım yapacak olursak; *'Bir haberin, vakıaya uygunluğunun olmayışı'* olarak söyleyebiliriz. Ya da bir haberi hakikatinin tersine nakletmek de diyebiliriz.

Yalan, bugün insanların arasında haddinden fazla çoğalan, insanların kendisiyle muttasıf olduğu bir vasıf haline gelmiştir. Münafıkların da bu özellikte olması, garipsenecek bir şey değildir. Çünkü münafıklar, toplumu ifsat eden bir güruh olduğu için, toplumun ifsadı da ancak yalan gibi bir şer ile mümkün olabilir. Onlara göre toplumun güven ve refahını baltalamaktan, bireyleri birbirine kırdırmaktan daha cazip bir şer de yok gibidir.

Allah *subhanehu ve teâlâ*, Kur'an-ı Kerim'de münafıkların bu özelliğine en açık hâliyle şöyle dikkat çekmiştir:

"Münafıklar sana geldiklerinde: 'Şahitlik ederiz ki sen Allah'ın Peygamberisin' derler. Allah da bilir ki

sen elbette, O'nun Peygamberisin. Allah, münafıkların kesinlikle yalancı olduklarını bilmektedir." [1]

Allah *subhanehu ve teâlâ*, burada münafıkların, Rasûlullah'ı dilleriyle tasdik ettiğini, fakat kalpleriyle yalanladığını belirtmiştir. Onların, kalplerinde olmayanı dilleriyle söylediklerini de ifşa eden Allah, onların *'yalancılık'* özelliğini burada açıkça beyan etmiştir.

Yalanın, münafıkların ahlakı olmasının yanı sıra, bunun münafıkların bir alameti olduğunu da Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* söylemiştir:

"Münafığın alameti üçtür: Konuştuğunda yalan söyler, söz verdiğinde sözünde durmaz ve kendisine bir şey emanet edildiğinde ihanet eder." [2]

Başka bir rivayette de şöyle buyurmuştur:

"Dört haslet vardır ki, bunlar kimde bulunursa, o kişi halis münafık olur. Kimde de bu hasletlerden biri bulunursa, onu terk edinceye kadar o kişide münafıklıktan bir sıfat bulunmuş olur: Konuştuğunda yalan söyler, söz verdiğinde sözünde durmaz, kendisine bir şey emanet edildiğinde ihanet eder, tartıştığında haddi aşar/haksızlık eder." [3]

Münafıklar, hem sözlerinde hem fiillerinde bu kötü ahlakın sahibidirler. Allah'ı, Rasûl'ü ve müminleri aldatmak için başvurdukları, sığındıkları tek şey, yalandır. Aldatmaya, kandırmaya çalıştıkları da zavallı nefisleridir.

"Onlar (kendi akıllarınca) güya Allah'ı ve müminleri aldatırlar. Hâlbuki onlar, ancak kendilerini aldatırlar ve bunun farkında değillerdir." [4]

Yalan, bir çeşit hastalıktır. Sahibini kıyamet günü çetin bir hesapla yüzyüze bırakacağı gibi, dünyada da kendi nefsine ve çevresine zarar verir. Yalancı veya yalan sahibi kimse, söylediği sözü ağzından çıkardığı anda kendi karakterini öğrenmiş olacaktır. Yalan sahibi kimsenin, artık ne denli karakterinin bozuk olduğunu düşünmesi gerekir.

Yalan, bir toplumdaki karakteri bozuk, dengesi medcezir olan insanların; ortamına göre sözlerini değiştirdiği dayanağıdır. Yalanı benliklerine yer-

leştirenlerin, kendi iç dünyalarında herhangi bir kimseye karşı güveni kalmadığı gibi, toplumda da kimseye güven vermezler.

Yalana İten Sebepler

Burada asıl üzerine durulması gereken, tarihî bir hakikatle alakalı bilgi tazeleme değil, Şâri'in zemmettiği, dikkat edilmesi gereken bir güruhun en belirgin vasfının İslam toplumunda da ahlak haline gelmesini önlemektir. Zira İslami sahada en çok karşılaşılan vakıalardan biri de tarafların maslahat-mefsedet çatışması arasında kalmaları durumunda, ümmetin gözleri önünde bu necis ahlakı serdetmeleri olmuştur. Bugünlerde İslami mücadele sahasında, hissedemediğimiz güvenin yıkılışını, kişisel çıkarların zirve yaptığını ve bunun bir sonucu olarak da yalanın ayyuka çıktığını görmekteyiz. İşte bu sebeple sadece *'Münafıklar yalancıdır'* demekten ziyade, *'Münafıkların bu alameti, bir birey olarak benim hayatımın neresinde?'* diye düşünüp, üzerinde durup buna götüren ana etkenleri tespit etmek gerekir.

Bir insanı yalana iten ve bu mezmum ahlaka sahip olmasında başrol oynayan birçok sebep bulunabilir. Burada bazılarına kısaca temas edelim.

Bunlardan ilki, sosyal çevredir. Kişinin içinde yetiştiği çevrenin bunda etkisi büyüktür. Küçük ve büyük tüm meselelerde dahi yalan söylemeyi alışkanlık hâline getiren veya yalanı basite alıp, bunu mizah malzemesi yapan bir ailede yetişen bireyin hamuruna yalan karışması da kaçınılmazdır. Daha çocuk yaşta iken *'şaka da olsa yalan söylememe'* ilkesi aşılanmayan birey, ileride mizah veya *'herkes yapıyor'* mazereti ile buna düçar olacaktır. Ebeveynlerin bu meseleye duyarsız kalması, çocukların İslam toplumu içerisinde karakteri bozuk, yalancı bireyler olarak yetişmesine zemin hazırlamasına sebebiyet verecektir.

1. *63/Munafikun, 1*
2. *Buhari*
3. *Buhari, Müslim*
4. *2/Bakara, 9*

Yine *'acıyı erteleme isteği'* bu sebeplerden birisidir. İnsan, yaşantı olarak acı ve haz dengeleri üzerinedir. Bu sebeptendir ki insan acıdan kaçmaya, onu ertelemeye çaba gösterir. Başına bir sıkıntı gelmesini istemediği için, bunu ötelemek adına gösterdiği çabanın ya son raddesi veya kolayca ilk başvurduğu iş, yalan söylemektir.

Özgüven eksikliği de yalanın sebeplerindendir. Kişi kendisinde bu duyguyu yitirdiği için, kendisine herhangi bir konuda güvenemez. Bundan sonra da kendisini bir topluluk içerisinde ispatlamak için yalana başvurur. Yalan, onun özgüven eksikliğini yeniden teşkil etmek için kullandığı bir araç hâline gelir.

Model almayı da yalanın sebepleri arasında zikredebiliriz. Kişi, bunu en yakın çevresinden elde eder. Maalesef en etkin sebeplerdendir bu. Birey yalan söylediği zaman, kendisini evde model alan çocuğu konusunda vurdumduymaz davranır. Çocuk da her hâli ile anne-babaya tabi olduğu ve onları taklit ettiği için, yalanı normal görmeye başlar ve bu ahlak kendisinde kalıcı olur. Her ebeveyn, şaka veya hakiki manada söylenilen yalanları hayatlarından çıkarmak zorundadır. Yoksa nifak karakterinin temelini oluşturan yalanı evlerimizde yeşertmeye başlamış oluruz.

Yalan, bir toplumdaki karakteri bozuk, dengesi medcezir olan insanların; ortamına göre sözlerini değiştirdiği dayanağıdır. Yalanı benliklerine yerleştirenlerin, kendi iç dünyalarında herhangi bir kimseye karşı güveni kalmadığı gibi, toplumda da kimseye güven vermezler.

Yalanın Fert Üzerindeki Etkileri

1. Kişiyi hidayet nimetinden mahrum bırakır:

"Şüphesiz Allah; haddi aşan, yalancı kimseyi doğru yola eriştirmez." [5]

2. Allah'ın rahmetinden uzak olmaya götürür:

"...Allah'ın lanetinin yalancılara olmasını dileyelim." [6]

3. Yalan, kişinin rahatlığını, güvenini ortadan kaldırır:

"Sana şüphe veren şeyi bırak, şüphe vermeyen şey ile amel et. Doğrulukta huzur, yalanda şüphe vardır." [7]

4. Yalan, kalp hastalığına sebep olur. Kalp hastalığı da kişinin huzuru, sekineti hissetmesine engeldir:

"Onların kalplerinde bir hastalık vardır. Allah da onların hastalığını çoğaltmıştır. Söylemekte oldukları yalanlar sebebiyle de onlar için elim bir azap vardır." [8]

5. Yalan, sahibini helak eder:

"Ve şüphesiz ki, günahkârlar da alevli ateştedirler." [9]

Yalanın birey üzerindeki etkilerine bakacak olursak, sonuç olarak o, kendisini dünya hayatında insanlardan korusa da, iç dünyasında ve kıyamet gününde rezilliği tadacaktır.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, yalancı ve doğru kimsenin kıyametteki hâlinden bahsederken şöyle der:

"Doğruya yapışınız! Muhakkak ki doğruluk iyiliğe götürür, muhakkak ki iyilik de cennete götürür. Kişi doğruya devam eder, doğrulukta ısrar eder. Nihayet Allah katında 'sıddık' diye yazılır. Yalandan sakınınız! Muhakkak ki yalan, günaha götürür; muhakkak ki günah da ateşe götürür. Kişi, yalana devam eder, yalanda ısrar eder. Nihayet Allah katında 'kezzab' (çok yalan söyleyen) diye yazılır." [10]

Yalancılığın Allah *subhanehu ve teâlâ* katındaki cürmünü bilmek için, Allah'ın şu ayeti üzerinde tefekkür etmek yeterli gelir:

"...O halde murdar putlardan uzak durun, yalan sözden de kaçının!" [11]

Ayet, yalan sözü, Allah'a ortak koşma eylemi ile birlikte söz konusu etmekle yalan sözün kötü-

5. 40/Mümin, 28
6. 3/Âl-i İmran, 61
7. Tirmizi
8. 2/Bakara, 10
9. 82/İnfitar, 14
10. Buhari, Müslim
11. 22/Hac, 30

lüğünü daha bir vurgulamaktadır. İmam Ahmed, Fatik El-Esedil'den şöyle rivayet eder: '*Rasûlullah: 'Haydi sabah namazı!'* dedi. Namazı bitirdikten sonra ayağa kalktı ve şöyle buyurdu: *'Yalan şahitlik, ulu ve üstün iradeli Allah'a ortak koşmakla bir tutuldu!' sonra bu ayeti okudu.'* [12]

Emrolunduğu gibi dosdoğru olmaya çalışan bir Müslümanın bu hâli, kendisini daha ileri düzeydeki hayırlara yöneltecektir. Çünkü müessir bir amel olan doğruluk, doğruluğu hayatının merkezine yerleştirmiş bir Müslüman için hayra ve ilgiye doğru yönelten itici bir güçtür. Doğruluk üzere azim, sebat ve ısrar, kendisini sıddık mertebesine ulaştırır. Nebilerden sonra sıddıkların makamı Allah katında çok değerli bir mertebedir.

Malumdur ki insan da dahil olmak üzere değişen ve gelişen her bir şeyde; değişmeyen, hep aynı kalan, çeşitli sıfatların kendisine yüklendiği bir öz ve cevher bulunmaktadır. Bir hammadde yani...

Eğer bu hammadde kaliteli ise, ortaya çıkacak eser de o ölçüde kaliteli olacaktır. İşin özünde bozukluk varsa, ortaya çıkacak eserin bozuk olması elbette şaşırtıcı olmayacaktır. Bu tespitler ışığında şunu rahatlıkla söylemek mümkündür: *'Doğruluk, imanın hammaddesidir. Yalan, münafıklığın hammaddesi; yalanlamak ise küfrün hammaddesidir.'*

Her insan, çokça yaptığı için onunla meşhur ve maruf olduğu (müessir) amellerine nispet edilir.

Mesela, yalancılığı meslek edinen kimse sadece *'yalancı'* olarak değil, aynı zamanda münafık olarak maruf ve meşhur olur.

Abdullah b. Amr b. As'ın *radıyallahu anh* rivayet ettiğine göre Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Dört haslet vardır ki bunlar kimde bulunursa o kişi saf münafık olur. Kimde de bu hasletlerden biri bulunursa, onu terk edinceye kadar o kişide münafıklıktan bir sıfat bulunmuş olur: Konuştuğunda yalan söyler, söz verdiğinde sözünde durmaz, vadettiğinde vaadinden döner, tartıştığında haddi aşar/haksızlık eder." [13]

Hadiste zikredilen nifak hasletlerinin hepsi, önünde sonunda yalana döner. Yalan, o denli müessir/tesirli bir ameldir ki kişiye nifak kapılarını açar. Kişinin münafıklığının en kuvvetli bir alametidir yalancılık. Yalancılık, kişinin izzet ve şereften de yoksun kalmasına neden olur. Yalancılık hiçbir zaman bir Müslümana sıfat olamaz, böyle kötü bir hasleti üzerinde bulunduramaz.

Ebu Umame'nin *radıyallahu anh* rivayet ettiğine göre Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Mümin, bütün huylara sahip olabilir ama yalancı ve hain olamaz." [14]

'İslam'da haram kılınan ve büyük günahlardan sayılan yalanın hainlik ile bir arada zikredildiği bu hadis, esasen yalanın ne denli iğrenç ve tehlikeli bir amel olduğunun anlaşılması açısından büyük bir öneme sahiptir.

İslam'a ve Müslümanlara ihanetin kapısı nifak ile açılıyorsa; nifakın ilk nüvesi de, bu tip karakterlerde oluşmaya başlayan yalancılık ahlakıdır. Dolayısıyla yalancılık, kişiyi nifaka, nifak da her türlü ihanete yöneltmektedir.' [15]

---

12. *Fi Zilali'l Kur'an*

13. *Buhari, İman, 24; Müslim, İman, 106.*

14. *İmam Ahmed*

15. *Müslümanların Birbirlerine Karşı Sorumlulukları, s. 105-106*

ENES YELGÜN | enesyelgun@tevhiddergisi.com

Başarı Sadece Allah'tandır

"Ey kavmim! Eğer benim, Rabbim tarafından (verilmiş) apaçık bir delilim varsa ve O, bana, tarafından güzel bir rızık vermişse buna ne dersiniz? Size yasak ettiğim şeylerin aksini yaparak size aykırı davranmak istemiyorum. Ben sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Fakat başarmam, ancak Allah'ın yardımı iledir. Yalnız O'na dayandım ve yalnız O'na döneceğim."

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a; salât ve selam, nebilerin sonuncusu olan Muhammed'e, ailesine ve ashabına olsun.

Geçen yazımızda, ilk vahiyden çıkarttığımız bazı noktaları sıralamaya başlamıştık. Cahiliye toplumunda selim bir fıtratın var olmasının zorluğuna ve İslam davasının yükünün ağırlığına değinmiştik. Bu yazımızda da, önemli gördüğümüz başka noktalara değinmeye çalışacağız.

C. Başarı Sadece Allah'tandır

İnsanoğlunun içine düştüğü ve farkına varamadığında da bir daha kendisini kurtaramadığı en büyük ahlaki zaaflardan bir tanesi; İslam için yaptığı bazı amellerdeki güzel sonucu, kendisine izafe etmesidir.

Bu durum; İslam davasının hangi alanında faaliyet gösteriyor olursa olsun, her Müslümanın başına gelebilecek bir durumdur.

Yarattığını en iyi bilen Rabbimiz, bu meseleyle alakalı; Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* verdiği ilk emirde, onun şahsında tüm Müslümanlara hatırlatma olacak şekilde bir vahiy indirmiştir. Öncelikle olayı kısa bir şekilde özetleyelim.

Cahiliye toplumunun içinde bulunduğu hâl nedeniyle sıkıntılar yaşayan ve inziva amaçlı Hira mağarasına çekilen Allah Rasûlü'ne, Cebrail *aleyhisselam* gelip üç defa: *"Oku"* emri vermiştir. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* de o meleğe, okuma bilmediğini söylemiştir. Daha sonra da ilk ayetler nazil olmuştur.

Allah *subhanehu ve teâlâ* elbette ki, Peygamberinin okuma yazma bilmediğini, ümmi olduğunu biliyordu. Fakat böyle büyük bir görevin başlangıcında, zihinde kalacak bir sahneyle Peygamberine bir şey öğretiyordu.

'Evet! Sen hiçbir şey bilmiyorsun; bundan sonra öğreneceğin ve insanların yolunu aydınlatacağın her bir bilgi zerresi, ancak benim sana öğretmem iledir. Sakın bir kan pıhtısından yaratıldığını unutup da; öğrendiklerini, insanlara gösterdiğin çıkış yollarını, kendi çabalarınla bulduğunu zannetme!'

Hira mağarasında gerçekleşen bu hadiseyle zihinlere nakşedilen hakikat, risalet boyunca farklı farklı zamanlarda Allah Rasûlü'ne defalarca hatırlatılmıştır. Özellikle geçmiş Peygamberlerin davetleri sırasında kavimleri ile olan diyaloglarında ve cihad meydanlarının sıcak ortamına vurgu yapılan ayetlerde, bu gerçeğe işaret edildiğine şahitlik etmekteyiz.

Bunlar; günümüz davetçilerinin, mücahidlerinin ve hangi sahada olursa olsun İslam davasına hizmet eden Müslümanların, kulaklarına küpe yapması gereken çağrılardır.

Hud *aleyhisselam*, kavminden gördüğü onca baskıya rağmen davetinden taviz vermemiş ve Allah'ın ona vahyettiği gerçekleri, kavmine ulaştırmıştır. Bu sırada kendisine tabi olanların ve ileride onun anlattıklarını kabul edecek kimselerin ise, ancak Allah'ın dilemesiyle hidayete ulaşacaklarını da aklından hiç çıkartmamıştır.

"Dedi ki: 'Ey kavmim! Eğer benim, Rabbim tarafından (verilmiş) apaçık bir delilim varsa ve O, bana, tarafından güzel bir rızık vermişse buna ne dersiniz? Size yasak ettiğim şeylerin aksini yaparak size aykırı davranmak istemiyorum. Ben sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Fakat başarmam, ancak Allah'ın yardımı iledir. Yalnız O'na dayandım ve yalnız O'na döneceğim.' "[1]

Evet, gelelim günümüz davetçilerine!

Muhataplarındaki olumlu değişimleri; kendi anlatımlarının güzelliğine, delilleri art arda sıralamalarına bağlayan kardeşlere!

Kalplerin, Allah'ın elinde olduğunu unutup; hidayete eriştirenin sadece Allah olduğunu hiç akıllarına getirmeyenlere!

Şüphesiz ki bütün güzellikler, Allah'tandır. Bütün şerler ise kendi nefislerimizdendir.

Davetçilerin elde ettikleri kazanımlarda, bu hususa azami surette gayret göstermeleri gerekir. Çünkü bu ahlaki zaaf, insanı şerlerin en kötüsü

1. 11/Hud, 88

olan kibire ve doğal olarak da yaptıklarını insanların başına kakmaya götürür.

Bunun ilacı ise, sürekli teyakkuz hâlinde olmak ve muhasebeler sonucunda fark ettiğimiz güzelliklerde Allah'a hamd etmeyi ve eksikler üzerine daha fazla yoğunlaşmayı âdet edinmektir.

Davet alanındaki bu hatırlatma, dinin zirvesi olan ve zafer sarhoşu olduğunda insanın ayaklarını çok rahat bir şekilde kaydırabilecek cihad için de yapılmıştır.

İman ile küfrün ilk çarpışması olan Bedir Savaşı'ndan sonra Allah, müminlere şu şekilde hitap etmiştir:

"(Savaşta) onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü onları; attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı (onu). Ve bunu, müminleri güzel bir imtihanla denemek için (yaptı). Şüphesiz Allah işitendir, bilendir." [2]

"Andolsun, sizler güçsüz olduğunuz halde Allah, Bedir'de de size yardım etmişti. Öyleyse Allah'tan sakının ki, O'na şükretmiş olasınız." [3]

Bunun tam zıddı bir tablonun ise Huneyn gününde vaki olduğunu görmekteyiz. Ne zaman ki Müslümanlar, zaferi kendi kalabalıklarıyla elde edebileceklerini düşünmeye başladılar; işte o an, Allah onları kendi hâlleriyle baş başa bıraktı. Ve çok kısa bir süre içinde çözülmeler başladı. Fakat bunun muhasebesini yapan ve hastalığının farkına varan sahabelere Allah'ın yardımı hemen geldi.

"Andolsun ki Allah, birçok yerde (savaş alanlarında) ve Huneyn Savaşı'nda size yardım etmişti. Hani çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş, fakat sizi hezimete uğramaktan kurtaramamıştı. Yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonunda (bozularak) gerisin geri dönmüştünüz." [4]

Bu durum sadece sahabe için değil, onlardan önce yaşamış ve onlardan sonra yaşayacak olan tüm insanlık için geçerli olan bir ölçüdür ve bu gerçeğin merkezinde *'Allah'* vardır. Düşüncelerinden *'Allah'* faktörü çıktığı anda; Allah da o kimselerin hayatlarından çıkmakta, onlardan desteğini çekmektedir.

"Talût, askerlerle beraber (cihad için) ayrılınca: 'Biliniz ki, Allah sizi bir ırmakla imtihan edecek. Kim ondan içerse, benden değildir. Eliyle bir avuç içen müstesna, kim ondan içmezse bendendir' dedi. İçlerinden pek azı müstesna, hepsi ırmaktan içtiler. Talût ve iman edenler beraberce ırmağı geçince: 'Bugün bizim Calût'a ve askerlerine karşı koyacak hiç gücümüz yoktur' dediler. Allah'ın huzuruna varacaklarına inananlar: 'Nice az sayıda bir birlik, Allah'ın izniyle çok sayıdaki birliği yenmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir' dediler." [5]

Duamızın sonu, âlemlerin Rabbi olan Allaha hamd etmektir.

2. 8/Enfal, 17
3. 3/Âl-i İmran, 123
4. 9/Tevbe, 25
5. 2/Bakara, 249

ferhatcura@tevhiddergisi.com | FERHAT CURA

İslam Tarihinde Kanlı Sayfa: **Kerbela**

Dört bin kişi ile yola çıkan Müslim'in etrafında, sarayın önüne geldiğinde sadece altmış kişi kalmıştı. Kufelilerin hainliğini, acı bir tecrübeyle de olsa tadan Müslim, Kufe sokaklarında yapayalnız kalmıştı. Sığındığı evin çocuğunun, valiye haber vermesi üzerine yakalanarak şehit edildi.

Hamd âlemlerin Rabbine, salât ve selam, O'nun Rasûlü Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem* , ailesine, ashabına ve etbaına olsun.

Rafızilerin tarihini anlattığımız bu yazı dizisinde; bu akımı besleyen, büyüten ve günümüzdeki hâline getiren birçok sebebi zikrettik. Fakat bunlardan hiçbirisi Kerbela olayı kadar belirleyici olmamıştır. Hatta düz bir mantıkla düşünüldüğünde Rafızilerin, Ali'yi *radıyallahu anh* çok daha fazla ön plana çıkartmaları gerekirken, asıl vurgu Kerbela olayı ile Hüseyin'e *radıyallahu anh* olmuştur.

Biz bu olayı anlatmaya geçmeden önce, hem Rafızilerin uydurmaları ile garip bir formata sokulan Kerbela hadisesini daha sahih bir şekilde anlamak hem de çeşitli dersler çıkartmak için Kerbela olayını anlatacağız inşallah.

Hasan'ın ve daha sonra da Muaviye'nin *radıyallahu anhuma* vefatı, İslam tarihinde Allah Rasûlü'nün ifadesi ile *'ısırıcı krallık'* devrinin başladığının habercisi idi. Muaviye *radıyallahu anh*, vefat etmeden hemen önce yerine oğlu Yezid'i halife olarak atadı.

Yezid'in halifeliğine her beldeden biatler ile cevap verildi. Gözler ise Mekke ve Medine ehlinde idi. Buralardaki dört isim, insanların sözlerine değer verdikleri kişilerdi: Abdullah b. Abbas, Abdullah b. Ömer, Hüseyin b. Ali ve Abdullah b. Zübeyir *radıyallahu anhum*.

Abdullah b. Ömer ve Abdullah b. Abbas *radıyallahu anhuma*, halifeye biat ettiler ve bunun en belirgin alameti olarak, halifenin atadığı valinin arkasında Cuma namazını kıldılar. Hüseyin ve Abdullah b. Zübeyir *radıyallahu anhuma* ise biat etmediler. Fakat meselenin tekfirle bir alakası olmadığını göstermesi açısından ve biraz da kerhen, Cuma namazını valtinin arkasında kıldılar. Bu durum, Medine valisinin dikkatini çekmişti. Hüseyin ve Abdullah b. Zübeyir'e bu hususta nasihatler etti. Fakat onlar, yine de biata yanaşmadılar.

Bu arada, daha ilk andan itibaren bu ateşin körükleyicisi olan Kufe halkı, tekrardan sahneye çıktı. Hüseyin'e *radıyallahu anh* sürekli mektuplar yazmaya başladılar. Yezid'in valilerinin onlara nasıl zulmettiğini, hilafetin eksik yönlerinin olduğunu ve benzeri sebepleri öne sürüp Hüseyin'e biat etmek istediklerini söylediler.

Kufe'den gelen biatlerin ve mektupların çoğalması üzerine Hüseyin *radıyallahu anh*, olayı bizzat yerinde müşahede etmesi için amcasının oğlu Müslim bin Akil'i *radıyallahu anh* Kufe'ye gönderdi. Müslim, Kufe'ye vardığında çok büyük bir ilgiyle karşılaştı. Çok kısa bir sürede binlerce insan, Hüseyin'e biatlerini sundular. Bunun üzerine Müslim bin Akil, hemen Medine'ye bir mektup yazıp Hüseyin'e, Kufe'nin çok uygun olduğunun haberini verdi. Hüseyin, haberi alır almaz yol hazırlıklarına başladı.

Hüseyin'in yola çıkacağını öğrenen sahabelerden bazıları, onu bu işten vazgeçirmeye çalıştılar. Abdullah b. Abbas, Abdullah b. Ömer ve Abdullah b. Zübeyir *radıyallahu anhum*, bunların başında geliyordu. Fakat dikkat çeken şey; bu sahabelerin karşı çıktıkları noktanın Hüseyin'in *radıyallahu anh* fiilinin yanlış olması değil, bunun Kufe ehline güvenerek yapılması idi. Yezid'in hilafetini kabul etmeyen Abdullah b. Zübeyir dahi, meselenin içinde Kufe olunca Hüseyin'e gitmemesi için dil dökmeye başladı.

Bu sahabelerin ve genel olarak diğer uyarı yapanların üzerinde durdukları noktaları şöyle sıralayabiliriz:

- Kufe halkı bundan önce de Ali'ye *radıyallahu anh* destek olacaklarını söylemişlerdi. Ama Ali, onlardan hainlikten başka bir şey görmemişti.
- Yezid'in hilafetiyle alakalı bir sorun varsa ve buna karşı bir kampanya yürütülecekse, bunun merkezi Mekke ve Medine olmalıydı. Hüseyin'e *radıyallahu anh* biat etmeyi düşünen kimseler de buralara gelmeliydi.
- Eğer Kufe ehlinin hepsi, Hüseyin'in *radıyallahu anh* yanında ise, bir samimiyet göstergesi olarak başlarında bulunan Yezid'in valisini al aşağı etmeliydiler. Böylece onların mevzuya ne kadar ciddiyetle yaklaştıkları görülmüş olurdu.
- Gitme kararından vazgeçilmeyecekse başka merkezlerin seçilmesi daha uygun olur, özellikle de merkezî yönetimin etkisinin az olduğu ve Ali'nin *radıyallahu anh* taraftarlarının daha yoğun bir şekilde yaşadığı Yemen bölgesi, bunun için daha uygundu.
- Tüm bunlara rağmen yine de Kufe'ye gidilecekse, yolda karşılaşılabilecek sorunlara çözüm olması için bir kuvvetle beraber gidilmesi ve ailelerin kesinlikle götürülmemesi...

Yezid'in hilafetiyle alakalı bir sorun varsa ve buna karşı bir kampanya yürütülecekse, bunun merkezi Mekke ve Medine olmalıydı. Hüseyin'e biat etmeyi düşünen kimseler de buralara gelmeliydi.

Maalesef Hüseyin *radıyallahu anh*, bu önerilerin hepsine sadece hayır duasıyla karşılık vermekle yetindi ve Kufe'ye doğru ailesinin de bulunduğu bir toplulukla beraber yola çıktı.

Medine'de durum bu iken ve Hüseyin *radıyallahu anh* yola çıkmış iken, Kufe'de yeni gelişmeler olmaya başladı. Kufe valisi Numan bin Beşir *radıyallahu anh*, insanların Emevi yönetimine karşı bir ayaklanma içerisine girmeye yeltendiklerini ve bu işin başında da Hüseyin'in olduğunu anlayınca insanları topladı ve nasihatlerde bulundu. İki başlılığın ortaya çıkaracağı fitneye vurgu yapan Numan bin Beşir, özellikle Kufe'nin ileri gelenlerine, böyle bir kalkışmaya ön ayak olmamaları hususunda tavsiyede bulundu.

Kufe'deki olaylardan haberdar olan Yezid ise, valisinin tavırlarından hiç hoşnut değildi. Daha sert yöntemlerin kullanılması gerektiğini düşünen Yezid, Numan bin Beşir'i görevden aldı. Yerine de Kerbela'daki katliamın sorumlularından Ubeydullah bin Ziyad'ı atadı.

Ubeydullah, ilk olarak olayın hangi boyutlarda olduğunu ölçmeye çalıştı. Meselenin ciddi manada kök saldığını anlayınca, halkın arasına saldığı casuslar ile bu kalkışmayı üst düzeyde kimlerin sahiplendiğini araştırdı.

Kufe ehlinden iki üç kişinin ismi netleşince; bunları para ile, ikna olmayanları da tehdit ile bu işten vazgeçirdi. Müslim b. Akil'i *radıyallahu anh*, Kufe'ye ilk geldiği günden beri saklayan ve diğer yerlerle bağlantısını sağlayan kişiyi hapsedip öldürmesi ise bardağı taşıran son damla oldu.

Müslim *radıyallahu anh* bu olay üzerine, Hüseyin'e *radıyallahu anh* biat eden dört bin kişinin hemen bir araya gelip valilik sarayına yürümesi emrini verdi. Bunu haber alan Ubeydullah b. Ziyad, o topluluğun içerisinde bulunan kişilerin önde gelenlerini çeşitli teklif ve tehditlerle kendi tebalarını bu işten uzak tutmalarını istedi ve bunda da başarılı oldu. En ilginci ise Müslim'in çağrısına uyan kişilerin eşlerinin, propagandalar neticesinde kendi kocalarını böyle bir işten alıkoymalarıydı.

Dört bin kişi ile yola çıkan Müslim'in *radıyallahu anh* etrafında, sarayın önüne geldiğinde sadece altmış kişi kalmıştı. Kufelilerin hainliğini, acı bir tecrübeyle de olsa tadan Müslim, Kufe sokaklarında yapayalnız kalmıştı. Sığındığı evin çocuğunun, valiye haber vermesi üzerine yakalanarak şehid edildi. Yakalanmadan hemen önce bir haberci ile Hüseyin'e *radıyallahu anh* durumun vehametini anlatan bir mektup gönderdi ve asla Kufe'ye gelmemesini söyledi. Mektubu yolda alan Hüseyin, geri dönme imkânı varken Kufe'ye gitmeyi tercih etti.

İnşallah diğer yazımızda da Kerbela'da yaşananları ve bu olaydan çıkarmamız gereken dersleri anlatmaya çalışacağız.

Davamızın sonu, âlemlerin Rabbine hamd etmektir.

Not: Bu yazımızda geçen tarihi vakıalar Muhammed Sallabi'nin Emeviler dönemi adlı kitabından özetle alıntılanmıştır.

muratmuslihan@tevhiddergisi.com

MURAT MÜSLİHAN

Zor Günlerin Adamı Sadık İnsan;

Rasûlullah'ın Sırrını Saklaması ve Hayırda Öncü Olması

Bizim şunu unutmamamız gerekir: İleride açıklanır veya açıklanmaz, bu çok önemli değildir; ne olursa olsun, bana emanet edilen sırları sahibinden izin almadan veya vakti gelmeden kimseyle paylaşma hakkım yoktur.

Ömer *radıyallahu anh* anlatıyor:

"Bedir savaşında da bulunmuş olan, kızım Hafsa'nın kocası Huneys b. Huzafe Medine'de vefat ettiğinde, Osman'a giderek: 'Eğer istersen Hafsa'yı sana nikahlayayım' dedim. O da: 'Bana biraz zaman ver de düşüneyim' dedi. Aradan birkaç gün geçtikten sonra yanıma gelerek evlenmek istemediğini söyledi. Bunun üzerine EbuBekir Sıddık'a gittim ve ona da: Eğer istersen kızım Hafsa'yı sana nikahlayayım, dedim; fakat o, ne olumlu ne de olumsuz hiçbir şey söylemedi. Bu yüzden ona Osman'a kırıldığımdan daha fazla kırıldım. Aradan birkaç gün geçtikten sonra Peygamber, Hafsa'yı benden istedi. Ben de onu kendisine verdim. Daha sonra bir gün EbuBekir Sıddık'la karşılaştık. Bana şunları söyledi: Kızın Hafsa'yı bana teklif ettiğin gün, sana cevap vermemiş olmama herhalde gücendin. Ben de: Evet, dedim. Bunun üzerine EbuBekir şöyle dedi: 'Teklifine cevap vermek için tekrardan sana dönmememin sebebi; Rasûlullah onunla evlenmek istediğini bana söylemişti. Rasûlullah'ın sırrını ifşa edemezdim. Eğer Rasûlullah evlenmemiş olsaydı, ben onu kabul ederdim.' " [1]

Önceki yazılarımızda Müslümanın kendisine emanet edilen sırlara sahip çıkması gerektiği konusuna değinmiş ve bu konuda sahabeden bazı örnekler zikretmiştik. EbuBekir'in *radıyallahu anh* Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* sırrı konusunda göstermiş olduğu hassasiyet de bu örneklerden biridir.

EbuBekir *radıyallahu anh*, kısa süre içerisinde Rasûlullah'ın bu teklifi Ömer'e götüreceğini biliyordu. Ayrıca gösterdiği tavır karşısında Ömer'in kırıldığını da anlamıştı. Ama yine de halifeliği kendisine bırakacak kadar güvendiği Ömer'e Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* sırrını söylememişti.

---

1. Buhari

Bu kıssa üzerinden, özellikle Müslümanlar arasında sırların yayılmasına neden olan bazı noktalara değinmeye çalışacağım. Maalesef bu olay yanlış anlaşıldığı için, sırlar çok rahat bir şekilde yayılabiliyor.

Birincisi

Bazen kardeşler arasında nasıl olsa ileride bunlar açıklanacak veya ileride herkes tarafından bilinecek düşüncesi, sırların vaktinden önce yayılmasına sebebiyet verebiliyor. Burada bizim şunu unutmamamız gerekir: İleride açıklanır veya açıklanmaz, bu çok önemli değildir; ne olursa olsun, bana emanet edilen sırları sahibinden izin almadan veya vakti gelmeden kimseyle paylaşma hakkım yoktur.

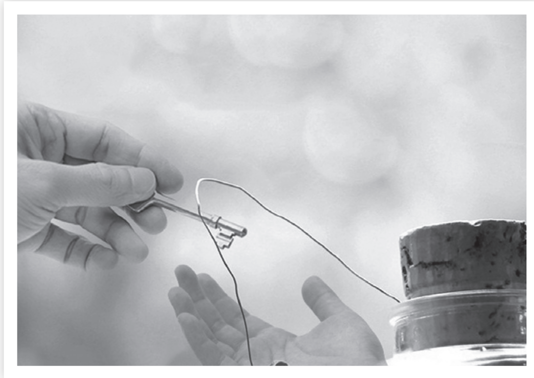
Sahabeden Ebu Lubabe *radıyallahu anh*, Yahudiler hakkında verilen hükmü duymuş ve vaktinden önce işaret yolu ile bunu onlara bildirmişti. Burada şuna dikkat etmemiz gerekir: Yahudiler hakkında verilen bu hüküm, kısa süre içerisinde onlara uygulanacak ve kaleleri kuşatıldığı için oradan kaçma imkânları da yok. Yani hükmün önceden onlara söylenmesi veya söylenmemesi bir şeyi değiştirmiyor. Ama yine de Müslümanların sırrını vaktinden önce açığa vurduğu için Allah *subhanehu ve teâlâ* şu ayeti indirdi:

"Ey iman edenler, Allah'a ve Rasûlü'ne hainlik etmeyin, bile bile emanetlere de hainlik etmeyin." [2]

Allah *subhanehu ve teâlâ* vaktinden önce Müslümanların sırlarını açığa vuran kimseyi *'Hainlik etmeyin'* diyerek ikaz ediyor. Yaydığı sır, kısa süre içerisinde açığa çıkacak olmasına rağmen Allah, Ebu Lubabe'yi ihanet ile suçluyor. Bu da bize, ne olursa olsun zamanı gelmeden sırları paylaşmamamız gerektiğini öğretiyor. EbuBekir *radıyallahu anh* da bunu bildiği için, vaktinden önce Peygamberin sırrını Ömer *radıyallahu anh* ile paylaşmıyor.

İkincisi

Sırlar gizlendiğinde oluşan güvensizlik algısı da, bazen sırların yayılmasına sebebiyet veriyor. Normalde kişinin düşmanlarından bir şeyler saklaması, sırlarını onlarla paylaşmaması çok normal bir davranıştır. Burada yanlış anlaşılabilecek veya kınanacak bir şey yoktur. İnsan kendisi hakkında iyi düşünmeyen, sürekli kendisine zarar vermeye çalışan kimselerle mahremlerini paylaşmaz.

Fakat kişinin, kendisiyle beraber aynı davaya gönül verdiği, kendisiyle beraber her türlü zorluğa katlandığı samimi arkadaşlarından bir şeyler gizlemesi, onlarla sırlarını paylaşmaması, insanlar tarafından pek anlaşılmıyor. Anlaşılmamakla birlikte bu, güvensizlik olarak isimlendiriliyor. *'Güvenseydi paylaşırdı, güvenmediği için paylaşmıyor'* deniliyor.

Cahiliye insanlarının bunu söylemesi gayet normaldir. Çünkü cahiliye toplumunda kişi birine bir şey söylemiyorsa, sırrını onunla paylaşmıyorsa, bu ona güvenmiyor demektir. Müslümanların bu şekilde düşünmesi ise cahiliyeyi hayatlarından tamamen çıkaramamalarından kaynaklanmaktadır.

Bu, doğru değildir. Birine olan güvenimiz, onunla her şeyi paylaşacağımız anlamına gelmez. EbuBekir *radıyallahu anh* vefatından sonra hilafeti kendisine bırakacak kadar Ömer'e güveniyordu. Fakat bu kıssada olduğu gibi Peygamberin sırrını onunla paylaşmamıştı.

EbuBekir, bu ahlakı Peygamberimizden öğrenmişti. Allah Rasûlü de *sallallahu aleyhi ve sellem*, sahabesine çok güveniyor olmasına rağmen onlar ile her şeyini paylaşmadı. Savaşlara gittiğinde zaruri bir durum olmadığı müddetçe nereye gideceğini söylemiyordu. Asıl gideceği yerin tersine gidiyor, belli bir mesafe kat ettikten sonra hedefte olan yere dönüyordu. Güvendiği için sahabelerle savaşa çıkıyordu. Fakat nereye gideceğini onlara söylemiyordu. Ve hiçbir sahabe de bunu güvensizlik olarak algılamıyordu.

Kendilerinden bir şeylerin gizlenmesini güvensizlik olarak addeden insanların, aslında kendileri bağlı oldukları yapıya karşı bir güvensizlik içerisindedirler. Tam anlamıyla güvenmiş olsalardı, en ufak şeyde güvensizlik hissine ka-

2. 8/Enfal, 27

pılmazlardı. Sahabe *radıyallahu anhum*, Peygamberin kendilerinden bir şeyleri gizlemesini güvensizlik olarak algılamadı. Çünkü onlar, Allah Rasûlü'ne tam anlamıyla güveniyorlardı. Allah Rasûlü'ne güvendikleri için, onlara bazı şeyler söylenmediğinde *'demek ki bu bizi ilgilendirmiyor'* veya *'doğru olan buymuş'* diyorlardı.

Kişi bir yapı ile beraber olduğu hâlde en ufak şeyde güven problemi yaşıyorsa, bu kişinin ihlasında problem vardır. Çünkü insan, güvenmediği insanlara din ve dünya hayatında söz söyleme hakkı vermez. Böyle bir hak verdiği hâlde, güven problemi yaşıyorsa demek ki samimi değildir. Bu kişinin; *'Güvenmiyorsan niye tabi oldun, tabi olduysan niye güvenmiyorsun?'* Gibi sorularla kendini muhasebe etmesi gerekir.

Üçüncüsü

Bazen de *'söylemesem kardeşim bana kırılır veya beni yanlış anlar'* düşüncesi, sırların yayılmasına sebebiyet veriyor. Daha ziyade bu, kınanma korkusu olan kişilerde ön plana çıkar. Bunlar kınanmaktan korktuğu için kendisini kınayacak kişilere sırları çok rahat paylaşabilirler. Bunun çözümü için kişinin her şeyde Allah'ın rızasını düşünmesi ve *'insanlar ne der'* düşüncesini aklından çıkarması gerekir.

EbuBekir radıyallahu anh hem Allah'a karşı, hem de insanlara karşı sorumluluklarını yerine getirme konusunda öncü birisiydi.

EbuBekir, Ömer'in *radıyallahu anhum* kırıldığını farketmesine rağmen, Peygamberin sırrını ona söylemedi. Demek ki, karşıdaki kırılmasın diye sırları onunla paylaşmak doğru değildir. Bilakis kırılacağını bilsek dahi sırları söylememek, doğru olandır.

Dördüncüsü

Sebepler arasında en tehlikeli olanı budur dersek abartmış olmayız: Kişinin başkalarına üstün olabilmek için sırları paylaşması... Bilgi, güçtür. Özellikle kimsenin bilmediği ve bilmenin kişiye imtiyaz tanıdığı sırlar çok tehlikelidir. Şeytan ve nefis, kişiyi çepeçevre kuşatır ve o bilgiyi başkalarına aktarmasına sebep olur. Burada amaç, karşıdakine bilgiyi nakletmekten ziyade, *'ben bunu daha iyi biliyorum'* havasını oluşturmaktır. Özellikle İslami çalışmalarda bu durum ile sıklıkla karşılaşabiliyoruz. Bu, kalbî bir hastalıktır. Böyle bir kişinin, hem kendisine hem de içinde bulunduğu yapıya zararı vardır. Bu ahlakı kendisinde hisseden kardeşlerin, acil olarak nefislerini muhasebe ve terbiye etmesi gerekir. Başkalarına üstün olma hastalığı o kadar tehlikelidir ki; Rabbimiz bu sıfatı Kur'an'da Firavun ve avanesi için zikretmiş ve kıssanın sonunda üstünlük sağlamak için çalışanların ahirette paylarının olmayacağını da bildirerek: *"Bu, ahiret yurdudur. Biz onu yeryüzünde üstünlük ve fesat istemeyenlere kılacağız"* [3] buyurmuştur.

Beşincisi

Sırların ifşa sebeplerinden biri de çok konuşma hastalığıdır. Dillerini terbiye edememiş insanlar, dillerinin esiridirler. Konuşmaya başladıklarında otokontrol mekanizması gelişmediği için, sözün nereye varacağını kestiremezler. *'Ağzımdan kaçırdım'* mazereti, onlardan en çok duyulan sözler arasındadır. Bu sebeple, Müslümanın Nebevi öğretilere kulak vererek az konuşması, ya hayır söyleyip ya da susması, kendini ilgilendirmeyen şeyleri terk etmesi, insanı ateşe sürükleyen en tehlikeli uzvun dil olduğunu bilmesi ve buna göre nefsini terbiye etmesi gerekir. Çok konuşmak; hem kişinin kendisin, hem de başkalarına eziyet verir. Allah *subhanehu ve teâlâ* müminlerden hayâlı olan, vakur ve güzel ahlaklı olanları sevdiği gibi; geveze, yerli yersiz konuşanlara da buğzeder.

Bu hastalığa malul Müslümanların, ahlak kitaplarından ilgili bölümleri çokça okuması, bu konuda dersler dinlemesi ve kendilerine bir ıslah programı hazırlamaları gerekir.

Hayırda Öncü Oluşu

Ebu Hureyre *radıyallahu anh* anlatıyor:

"Rasûlullah bir keresinde: Bugün hanginiz oruçlu? diye sordu, EbuBekir: Ben, diye cevapladı. Rasûlullah: Bugün kim bir cenazenin arkasından yürüdü? diye sordu, EbuBekir: Ben dedi. Rasûlullah: Bugün kim bir fakiri doyurdu? diye sordu, EbuBekir: Ben, dedi. Rasûlullah: Bugün kim bir hastayı ziyaret etti? diye sordu, yine

3. 28/Kasas, 83

EbuBekir: Ben, karşılığını verdi. Bunun üzerine Rasûlullah: Bu ameller bir kişide bir araya gelirse, o kişi cennete girer, buyurdu." [4]

"Rasûlullah'ın şöyle dediğini duydum: 'Kim herhangi bir şeyden Allah yolunda bir çift infak ederse, cennet kapılarından: 'Ey Allah'ın kulu bu bir hayırdır' diye seslenilir. Namaz ehli olana namaz kapısından seslenilir, cihad ehli olana cihad kapısından seslenilir, sadaka ehli olana sadaka kapısından seslenilir, oruç ehli olana oruç kapısından ve Reyyan kapısından seslenilir.' EbuBekir: 'Bu kapılardan birinden çağrılan için başka bir şey gerekmez, ama bir kişi, bu kapıların hepsinden çağrılabilir mi, ya Rasûlullah?' diye sorunca, Rasûlullah: 'Evet, çağrılabilir. Senin onlardan biri olmanı ümit ederim ey EbuBekir' dedi." [5]

İbni Hibban'ın İbni Abbas'tan radıyallahu anh rivayetinde: *"Evet, sen o kişisin ey EbuBekir!"* [6] şeklindedir.

EbuBekir radıyallahu anh hem Allah'a karşı, hem de insanlara karşı sorumluluklarını yerine getirme konusunda öncü birisiydi. Yukarıda zikrettiğimiz rivayetler, bunun en güzel şahididir. Ayrıca buna işaret eden başka deliller de vardır. O, sorumluluklarını yerine getirme konusunda hassas ve fedakâr davranınca; karşılık olarak Allah, ahirette kendisine yüksek mertebeler verdi ve cennetin birçok kapısından cennete çağrıldı.

Burada şu soruyu sormak gerekir: Kişinin insanlara karşı faydalı olma gibi bir zorunluluğu var mıdır? Böyle bir zorunluluk olduğu için mi EbuBekir sürekli insanlara yardımcı oluyor ve onlara fayda sağlıyordu?

Evet, kişinin insanlara karşı faydalı olma, onlara yarar sağlama gibi bir zorunluluğu vardır. Allah, insanlara böyle bir sorumluluk yüklemiş ve bunun yerine getirilmesini istemiştir.

"Ey iman edenler! Rükû edin; secdeye kapanın; Rabbinize ibadet edin; hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz." [7]

"Onları, emrimiz uyarınca doğru yolu gösteren önderler yaptık. Onlara hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı, zekât vermeyi vahyettik. Onlar, daima bize ibadet eden kimselerdi." [8]

Ayetlerden anlaşıldığı üzere Allah subhanehu ve teâlâ, hem Peygamberlere hem de müminlere, genel olarak hayır işlemelerini, güzel şeyler yapmalarını emrediyor.

İbni Ömer radıyallahu anh anlatıyor:

"Peygamberimizin yanında otururken hurma ağacının özü getirildi. Efendimiz şöyle bir soru sordu: 'Ağaçlardan bir ağaç vardır ki aynı Müslümana benzer. Onun yaprağı düşmez. Söyler misiniz bana o hangi ağaçtır?' Orada bulunanlar çölde olan ağaçları saymaya başladılar. Benim aklıma o ağacın hurma ağacı olduğu geldi. Söylemeye niyetlendim ama baktım ki ben orada olanların en küçüğüyüm, sustum. Sonra Peygamberimiz onun hurma ağacı olduğunu söyledi." [9]

Başka bir rivayette: *"Onun bereketi Müslümanın bereketi gibidir."* şeklinde geçmektedir.

Hurma ağacı, yaz kış demeden sürekli meyvesini verir. Ayrıca hurma ağacının hiçbir şeyi çöpe

4. Müslim
5. Buhari, Müslim
6. Rivayetler, Mahmud El-Mısri'nin Hayatu's Sahabe kitabından alıntı yapılmıştır.
7. 22/Hac, 77
8. 21/Enbiya, 73
9. Buhari

gitmez ve her şeyinden istifade edilir. Aslında bu benzetmeyle Allah Rasûlü, Müslümanlardan hurma ağacı gibi olmalarını, hurma ağacı gibi sürekli insanlara faydalı olmalarını tavsiye etmiştir.

Neden başkalarına faydalı olmak zorundayız?

1. Kişinin başkalarına faydalı olması, hakikatinde kendisine fayda getirir. Başkalarına yardımcı olmak, Allah'ın kişiye yardım etme sebebidir. Kişi başkalarına yardımcı olduğu oranda, Allah da ona yardım eder.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Müslüman, Müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu tehlikede yalnız bırakmaz. Kim kardeşinin ihtiyacını görürse, Allah da onun ihtiyacını görür. Kim bir Müslümanı bir sıkıntıdan kurtarırsa, Allah da onu kıyamet gününün sıkıntısından kurtarır. Kim bir Müslümanın ayıbını örterse, Allah da onun kusurlarını kıyamet günü örter." [10]

"Kim bir müminin dünyevi kederlerinden birini giderirse, Allah da onun kıyamet günü kederlerinden birini giderir. Kim bir fakire kolaylık gösterirse, Allah da ona dünyada ve ahirette kolaylık gösterir. Kim bir Müslümanın ayıbını örterse, Allah da onun ayıbını dünya ve ahirette örter. Kişi, kardeşinin yardımında olduğu müddetçe, Allah da onun yardımındadır..." [11]

Allah'ın bize ne kadar yardım etmesini istiyorsak, kardeşlerimize o kadar yardım etmeli ve o kadar, onların sıkıntılarını gidermeliyiz. Allah'ın ne kadar ayıplarımızı örtmesini istiyorsak, o kadar kardeşlerimizin ayıplarını örtmeliyiz.

Özellikle insanlara faydalı olmak için uğraşan, böyle bir görev üstlenen kardeşlerin bunu unutmaması gerekir. Bunun canlı tutulması; kişinin yardım ettiği, sıkıntılarını giderdiği kişilere minnet etmesine engel olur. Ayrıca bunun canlı tutulması, bir teşvik sebebi olup, işlerin daha güzel yapılmasını sağlar.

2. Başkalarına faydalı olmak, kişinin günlük olarak üzerinde olan sadaka borcunu ödemesine de yardımcı olur. Her gün eklem sayısı kadarınca Allah'a sadaka borcu ile uyanıyoruz. Kişinin bu borcunu günlük olarak ödemesi gerekir. Tabi, borcu ödemek için sadece para ile sadaka vermek şart değildir. Bilakis her hayır, bir sadaka olup, kişiden bu borcu düşürür. Ondan dolayı hayır işleyerek, başkalarına faydalı olarak, insanların sıkıntılarını gidererek bu borcumuzu ödememiz gerekir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"İnsanların her bir eklemi için her gün bir sadaka gerekir. İki kişi arasında adaletle hükmetmen, sadakadır. Bineğine binmek isteyene yardım ederek bindirmen, yahut yükünü bineğine yüklemen, sadakadır. Güzel söz, sadakadır. Namaz için mescide giderken attığın her adım, bir sadakadır. Gelip geçenlere eziyet veren şeyleri yoldan gidermen de sadakadır." [12]

"Rasûlullah dedi ki: Her Müslümanın sadaka vermesi gerekir. Kendisine: Ya bulamayan olursa? diye soruldu. Eliyle çalışır, hem şahsı için harcar, hem de tasadduk eder, cevabını verdi. Ya çalışacak gücü yoksa? diye soruldu. Bu durumda sıkışmış bir ihtiyaç sahibine yardım eder, dedi. Buna da gücü yetmezse? dendi. Marufu emreder, dedi. Bunu da yapmazsa? diye tekrar sorulunca: Kendini başkasına kötülük yapmaktan alıkoyar. Zira bu da bir sadakadır, buyurdu." [13]

İster Allah'a karşı, ister insanlara karşı borçlu olan kimsenin borcunu ödemesi için öncelikle, bunu kendisine dert edinmesi gerekir. Dert edinmeyen, umursamayan insanlar, genelde borçlarını ödemezler. Dert edinenler ise borcunu ödemek için alternatifler arar ve bir şekilde borçlarını öderler. Dert edinen insanlar, başkalarına faydalı olmanın, bu borcu ödemeye yardımcı olduğunu bildiği için sürekli başkalarına faydalı olmak için uğraşırlar.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

---

10. Buhari

11. Müslim

12. Buhari, Müslim

13. Buhari, Müslim

emreacar@tevhiddergisi.com

EMRE ACAR

Rahman'ın Arşının Altında Gölgelenenler;
Kalbe Arz Olunan Zina Fitnesinden Korunma Yolları

Özellikle gençlik çağındaki çocuklara, dikkatli ve inceleyerek bakılmaması gerekir. Bu konu, toplum arasında dikkate alınmasa da birçok insanı zinaya sevk eden hâl, genç/subyan olan çocuklara dikkatli bakmaktır.

Ebu Hureyre'den radıyallahu anh rivayetle Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Yedi sınıf insan var ki, Allah onları hiçbir gölgenin olmadığı günde (mahşer meydanında) kendi gölgesinde gölgelendirecektir. Adil imam/yönetici, Allah'a ibadetle yetişen genç, kalbi mescidlere bağlı olan adam, birbirlerini Allah için seven ve onun rızası için bir araya gelip onun için ayrılan iki adam, soylu ve güzel bir kadın kendisini zinaya davet ettiğinde: 'Ben Allah'tan korkarım' diyerek onu reddeden adam, sağ elinin haber verdiğinden sol elinin haberi olmayacak kadar gizlice sadaka veren kişi, bir de yalnız başına Allah'ı zikredip de gözleri yaşla dolan kimse." [1]

1. *Buhari, Müslim*

Kalbimize takva ve fücuru yerleştiren Allah'a hamd, şehvetinin esiri olmayan Rasûlullah'a salât, onun ashabına ve ailesine selam olsun.

Bilmelisin ki kardeşim! Allah, mümin kulunun harama bulaşmasına razı değildir. Allah, insanın eşine olan kıskançlığından daha fazla, kullarına karşı kıskançtır. Fakat, Allah'ın kıskançlığı mümin kulunun harama meyletmesine yöneliktir.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur:

"Yüce Allah'tan daha kıskanç kimse yoktur. Gizli ve açık bütün kötülükleri yasaklaması da bundan dolayıdır. Övülmeyi de yüce Allah'tan daha fazla seven yoktur. Kendi kendini övmesi de bu yüzdendir." [1]

1. *Buhari, Müslim*

Başka rivayette şöyle geçmektedir: *"Yüce Allah da kıskanır. Fakat Allah'ın kıskanması, müminin haramları işlemesinden dolayıdır."* [2]

Allah *subhanehu ve teâlâ*: *"Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, çirkin bir hayasızlık ve kötü bir yoldur."* [3] buyruğu ile bizleri zinadan uzaklaştırmaktadır. Ayetin kullandığı lafız, çok eğitici ve yol gösterici bir lafızdır. Allah, *'Zina yapmayın'* şeklinde donuk bir ifade ile nehyetmek yerine *'Zinaya yaklaşmayın'* şeklinde aydınlatıcı bir hitap kullanarak, zinaya sevk eden yollardan nehyetmiştir.

İnsan, harama götüren yolları bilir ve kendini bundan muhafaza ederse harama bulaşmayabilir. Bu hakikatin aksi ile, mücerret haramdan korunmaya çalışmak, maalesef insanı harama bulaşmaktan kurtarmıyor.

Konumuzu beyan ederken, zinaya sevk eden yolları yazmaktan ziyade, zinadan korunma yollarını yazmaya çalışacağız. Ki yazacağımız korunma yollarını hayata geçiren kimse, zinaya götüren yollardan da kendisini korumuş olacaktır inşallah. Çünkü zinadan korunma yollarının zıddı, aynı zamanda zinaya sevk eden yollardır.

Kalp, bütün organları yöneten merkez, komutandır. Merkez, sağlıklı, düzgün olursa; diğer organları kontrol altına alabiliriz. Zina gibi herhangi bir günah karşımıza çıksa, biz gaflet içerisinde olsak bile temiz kalp bize hatırlatacak, o zinaya bulaşmaktan ve günahı işlemekten alıkoyacaktır.

Zinadan Korunma Yolları

1. Dua Etmek

Dua, Müslümanın haramlara karşı kendisini korumada kullanabileceği en önemli silah ve kalkandır. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*: *"Dua, müminin silahıdır"* hadisi ile bu silahı ümmetine tavsiye etmiştir.

Bizler, Allah'a kulluk görevini yerine getirirken, şeytanla çok mücadele edeceğimiz malumdur. Çünkü şeytan, bizlerin Allah'a şükreden kul olmamamız için elinden gelen her şeyi yapmaktadır. Ve Rabbimiz de bu konuda ona kıyamete kadar müsade vermiştir. Bu mücadelede herkes, kendi nefsini kontrol etmelidir. Bu muhasebeyi yapan herkes, görecektir ki bizler şeytanın oyunlarına karşı zayıf, sabırsız, heva ve hevese boyun eğmeye meyilli bir fıtrat üzere yaratılmışızdır.

Hâl-i durumumuz böyle olunca, bu mücadelede mutlak, sınırsız bir güce, kuvvete ihtiyacımız vardır. Ki mutlak güce sahip olan, âlemlerin Rabbi Allah'tır. İşte bu sebep, şeytanın şehvet tuzağına karşı dua etmeye sevk etmelidir. Elimizi kaldırıp: *'Ey kullarına yardımını esirgemeyen Allah'ım! Bana şeytanın tuzaklarına karşı yardım et. Senin gücün olmadan bu tuzağı atlatmam zordur. Ey Rabbim! El-Hafız sıfatınla beni zinadan ve şehvetlerimin esiri olmaktan koru'* şeklinde Rabbimize yönelmeli, isteklerde bulunmalıyız. Böylelikle dua silahı ve Rabbimizin gücü ile zinadan uzaklaşabilelim.

2. Gözü Kontrol Altına Almak

İnsanı zinaya sevk eden en önemli unsur, gözdür. Gözle görülenler, insandaki şehevi duyguyu daha hızlı harekete geçirmektedir. Bakışları kontrol altına alanlar, ırzlarını koruyabilir. Aksi ise korunaksız ve hayâsızlıktır. Nitekim bu, Allah'ın gösterdiği bir menhecdir;

"Mümin erkeklere söyle, gözlerini (harama bakmaktan) kıssınlar ve ırzlarını korusunlar. Bu, onlar için daha temizdir." [4]

"Mümin kadınlara söyle, gözlerini (harama bakmaktan) kıssınlar ve ırzlarını korusunlar." [5]

İbni Kayyım *rahimehullah* bu ayet ile alakalı şöyle der: *'Bakışı çevirmek, ırzı korumak amacına yönelik olduğu için, söze onunla başlanmıştır. Haram oluşu da, harama götüren bir vesile olması dolayısıyladır. Eğer ortada tercih edilmeye layık bir maslahat varsa, bakmanın hükmü mubah olabilir. Ancak fesadın ortaya çıkmasından korkuluyor, tercihe layık bir maslahat da bulunmuyorsa, hükmü haram olmasıdır. Allah, bakışı çevirmeyi mutlak olarak emretmemiş, bilakis bakışın bir kısmını indirmeyi emretmiştir. Irza gelince her halükârda haram kılınmıştır. Allah'ın helal kıldığı durumlar dışında mubah olmaz. Bunun sebebi ise korunması konusunda emrin genel oluşudur. Allah, gözü; kalbin aynası kılmıştır. Göz, bakışını çektiğinde (bakışa hâkim olduğunda) kalp de isteklerini ve arzularını çeker (bunlara hâkim olur). Göz, bakışlarını serbest bıraktığında kalp de arzularını serbest bırakır.'* [6]

---

2. *Buhari, Müslim*
3. *17/İsra, 32*
4. *24/Nur, 8*
5. *24/Nur, 9*
6. *Ravdatu'l Muhibbin/Sevenlerin Bahçesi olarak Türkçe'ye çevrilmiştir.*

İbni Kayyım *rahimehullah*, başka bir sözünde gözü koruma altına almayla alakalı şunları söyler: *'Bakış, insanın başına gelen tüm olayların kaynağıdır. Zira bakış, bir şeyin akla gelmesine sebep olur. Akla geliş, düşünceyi; düşünce, arzu ve istekleri; arzu ve istekler de iradeyi doğurur. Bu ise azmetmeye dönüşür ve sonunda fiil gerçekleşir. Bir engel çıkıp da engellemediği sürece, bu sonuç kaçınılmazdır. Denilmiştir ki: 'Bakışı indirme konusundaki sabır, sonrasında meydana gelecek olan acıya sabretmekten daha kolaydır.' Şair şöyle der:*

Her kötü şeyin kaynağı bir bakıştır

Ateşi büyüten şey kıvılcımı küçümsemek değil mi?

Nice bakışlar vardır kalbine saplanır sahibinin

Yaysız bir oktur sanki

Gözü mutlu eder ancak ruha zarar verir

Hoş karşılanacak değildir zararı getiren.' [7]

Değerli kardeşim! Selefimizin buyurduğu üzere bakış, kalbe saplanan zehirli bir oktur. Kalbe saplanan ok, yara darbesi almış kişinin çalışmadaki acziyeti gibi bizleri de Rabbimize olan kulluk görevinde yaralar ve pasif duruma getirir.

İnsanın bakışlarını kontrole alması üç şekilde olur:

a. İlk bakıştan sonra ikinci bakışı tekrar etmemek;

İnsan ilk bakışından sorumlu değildir. Fakat bakışta ısrar etmek, göz zinasıdır. Ve insan, bundan sorumludur. Zinadan ve zinanın sorumluluğundan kurtulmak için, ikinci bakışı terk etmemiz gerekir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Ey Ali! Bakışı bir diğer bakış izlemesin. Birincisi senindir, fakat sonraki senin değildir." [8]

Cerir b. Abdullah *radıyallahu anh* anlatır:

"Peygambere, aniden görmek meselesini sordum. Bakışımı çevirmemi emretti." [9]

b. Kalbi, salih bir kalp hâline çevirmek

Kalp, bütün organları yöneten merkez, komutandır. Merkez, sağlıklı, düzgün olursa; diğer organları kontrol altına alabiliriz. Zina gibi herhangi bir günah karşımıza çıksa, biz gaflet içerisinde olsak bile temiz kalp bize hatırlatacak, o zinaya bulaşmaktan ve günahı işlemekten alıkoyacaktır.

Fakat kalp ıslah edilmemiş, Peygamberin dediği gibi günahlar ile karartılmış ise, kalbe ve organlara hükmeden şeytan olacaktır. Her zinaya götüren yol karşına çıksa *'gitmek istemiyorum'* gibi vicdani bir talep olsada şeytana boyun eğecek, zina yapacaktır.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Dikkat edin vücutta bir et parçası vardır. Ki o, düzgün olursa bütün vücut da düzgün olur. O, düzgün olmazsa vücut da düzgün olmaz. O, kalptir." [10]

c. Göz zinasına sevk eden; internetten, televizyondan, kadınların çoğunlukta olduğu alışveriş merkezlerinden, kadın resimlerinin çoğunlukta olduğu gazete, dergi ve kitap gibi şeyleri okumaktan uzak durmak; Gözler, avret mahalline bakmaktan uzaklaştırılmalıdır. Avret mahallini açmak haram olduğu gibi, ona bakmak da haramdır. Ve İslam, bunu yasaklamıştır.

İmam Ahmed'in *rahimehullah* Müsned'inde geçen bir hadiste Peygamber şöyle buyurur:

"Eşin veya maliki oldukların (cariyeler) dışındakilerden, örtülmesi gereken yeri (avreti) koru."

Hadiste de belirtildiği üzere, avret yerlerimizi korumalıyız. Bu da dar giyinmemek ve elbiselerimizin avret hatlarımızı belli etmeyecek genişlikte olması ile mümkündür. Dar giyinmek; bakışı, dikkati üzerine çektiği gibi zinaya da teşvik etmektedir. Bu da günümüzde moda ismi ile toplumu bozmak için, tağutların kurdukları bir tuzaktır. Dikkat ederseniz, özellikle son dönemlerde, insanların giyindikleri her elbise dar ve her mağazaya giren, elbisenin daha fazla dar olanını alıyor. Bu sebeple dar giyinmemeye ve başkasının avret yerlerine bakmamaya dikkat etmeliyiz.

Özellikle gençlik çağındaki çocuklara, dikkatli

7. *El-Cevabu'l Kafi, s.79*
8. *Ebu Davud, Tirmizi*
9. *Müslim*
10. *Buhari, Müslim*

ve inceleyerek bakılmaması gerekir. Bu konu, toplum arasında dikkate alınmasa da birçok insanı zinaya sevk eden hâl, genç/subyan olan çocuklara dikkatli bakmaktır. Selef bu konuya çok dikkat etmiş ve genç/subyan olan çocuklara dikkatli bakmayı haram olarak görmüşlerdir.

Hafız İbni Kesir *rahimehullah* bu konu ile alakalı şunları aktarır: *'Seleften çoğu şöyle demiştir; onlar gençlik çağındaki çocuklara dikkatli ve inceleyerek bakılmasını yasaklamışlar, tasavvuf ehlinden çoğu bunda çok sert davranmışlardır. İlim ehlinden bir grup, fitneye vesile olması sebebiyle bunun haram olduğunu söylemişler, diğerleri ise bundan şiddetle sakınmıştır.'*

Bakışla alakalı sonuç olarak şunları söyleyebiliriz; gözünü harama karşı kısanlar, ırzını korumuş olur. Allah, o kişinin basiretini açar, hıfzını genişletir ve onu nurlandırır. Özellikle ilim ve davaya hizmet ile meşgul olanlar, basiret ve hıfzı için bakışlarını kontrol etmelidir. Basiret ve hıfzında problem varsa bilmelidir ki bu musibet, gözlerinin bakışlarını harama kısmamasından dolayı başına gelen bir musibettir. Selefimiz bu konuda şunu söyler: *'Kim bakışını korursa, Allah onun basiretini açar ve nurlandırır.'*

3. Zinaya Sevk Edecek Düşüncelerden Uzaklaşmak

İnsanı zinaya sevk eden düşüncelerin olduğu, her insanın tecrübesidir. Bu meselede İbni Kayyım'ın şu beyanatı konumuzu aydınlatmaktadır:

'Kalbe giren ilk şey, düşüncedir. Eğer kişi bunu uzaklaştırırsa sonrakilerden rahata kavuşur. Uzaklaştırmadığı takdirde ise bu, kuvvetlenerek vesvese hâlini alır. Ve giderilmesi daha zor olur. Eğer çabuk davranıp vesveseleri uzaklaştırmazsa, bunlar kuvvetlenerek şehvet hâline gelir. Bunu da tedavi etmediği takdirde irade hâlini alır. Eğer irade hâlini alan bu durumu da tedavi etmezse kat'i niyet hâlini alır. İş bu duruma ulaşınca, defedilmesi mümkün olmaz. Ve kaçınılması nerede ise imkânsız olan fiil meydana gelir. Bu durumda tedavi yöntemi, ilaçların en kuvvetlisi olan tam bir tevbe-i nasuha geçer. Şüphesiz, bu hastalığı en başından defetmek -eğer kader müsade eder ve Allah'ın yardımı gerçekleşirse- daha rahat ve daha kolaydır. Ve uygun olan da böyle haraket edilmesidir...' [11]

Başka bir sözünde şunları söyler: *'Düşüncelere gelince, bunların durumu daha zordur. Çünkü düşünceler, hayır ve şerrin ilkesidir. Düşünceden; iradeler, arzular ve kararlar doğar. Kim düşüncelerini kontrol altına alırsa, nefsinin gemini eline geçirip hevasına galip gelmiştir. Kim de düşüncelerine ve hevasına karşı mağlup olursa, nefsine karşı mağlup olmuştur. Düşüncelerini önemsemeyen kimseyi, bir gün o düşünceler helaka sürükler. Düşünceler kalbi o kadar karartır ki artık batıl arzulara dönüşür...'*

Kişinin kötü düşüncelerden kurtulması, bu düşüncelerini Rahmani düşüncelere çevirmesi ile mümkündür. Bu konuda İbni Kayyım *rahimehullah* şöyle buyurur: *'Düşüncelerin düzelmesi, ancak velisinin ve ilahının hoşnutluğunu gözeterek O'nun rıza ve sevgisini kazanmak için O'na yönelmek ile gerçekleşebilir. Çünkü doğruluğun ve ıslahın hepsi Allah'tandır. Hidayetin tümü O'nun katında bulunur. Her türlü rüşd, O'nun muvaffak kılması iledir. Kulunu gözetmesi ile güvenlik, ondan yüz çevirmesi ile de dalalet ve sapıklık doğar. Kuşkusuz kul, O'nun nimetlerini, tevhidini, O'nu tanıma yollarını, O'na kulluk yollarını, O'nun yanında bulunduğunu, kendisini gördüğünü, düşüncelerinden, arzu ve isteklerinden haberdar olduğunu bildiği oranda rüşd, hidayet ve hayra erişir. Kul, bu aşamada Rabbinden hayâ eder. Kendisi gibi bir mahlûkun, bir ayıbını görmesinden sakındığı gibi, kızdıracak bir düşünce aklına geldiğinde, onu bileceğinden dolayı utanır.'* [12]

Değerli kardeşim! Düşünceleri kontrol altına almak, gerçekten çok zordur. Bu konuda Rabbimizden yardım isteyerek ve Kur'an ve Sünnet ile çok hemhâl olarak, kontrol altına almayı kolaylaştırırız.

Rabbim, bizleri zina ve zinaya sevk eden her türlü yoldan uzak tutsun. Bizleri nefsimiz ile baş başa kalmaktan ve onun arzularına uymaktan korusun. Allahumme âmin.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbine hamd etmektir...

---

11. *Ed-Dau ve'd Deva/Kalbin İlacı olarak Türkçe'ye çevrilmiştir.*
12. *El-Fevaid/Faydalar olarak Türkçe'ye çevrilmiştir.*

ABDULKERİM EL-HUDAYR

Kitap Basımının ve Modern Teknolojinin İlim Talebine Etkileri

Kitap basımının bir nimet olduğunda şüphe yoktur. Aynı şekilde hadislerin çıkartıldığı bilgisayarlar da bir nimettir. Fakat ilmî tahsil olamazlar. Yani insanın, bunlara genel olarak itimat etmemesi gerekir. Mesela birisi 'Ben Fethu'l Bari, İbni Kesir, Kurtubi ve Taberi tefsirlerini aldım' diyebiliyor. Peki aldıktan sonrası?

— En son mescidlere bağlı olan kütüphanelerden bahsettiniz. Bunun ortaya çıkması da -Allah'a hamd olsun- önemli bir adımdır. Buradan da bir şeye değinmemiz gerekiyor. Riyad'da bulunan Şeyhu'l İslam İbni Teymiyye Camii Kütüphanesi... Büyük bir kütüphane ve büyük bir şöhreti var. Bundan önce İslam İşleri Bakanlığı tarafından da güçlü bir şekilde desteklenmişti. Birçok mescid ve cami, ilim talebelerinin çokça istifade ettiği bu kütüphaneyi takip edip, benzerini yaptılar. Öyle değil mi?

— Evet, bunda hiçbir şüphe yok. Riyad bugün, uçsuz bucaksız hâle gelecek kadar büyümüştür. Artık Riyad'ın batısında veya doğusunda olan ilim talebesine, Riyad'ın merkezindeki veya kuzeyindeki kütüphaneleri ziyaret etmek zorlaşmıştır. Bu fikir ortaya çıkınca, kardeşlerimiz de Şeyhu'l İslam Camii'nde ve İbnu'l Kayyım Kütüphanesi'nde bunun öncülüğünü yapmışlardır.

— Siz bu kütüphaneyi ziyaret ettiniz mi?

— Evet, birçok kez ziyaret ettim. Bu kütüphaneyi birçok defa ziyaret edip, bundan faydalananlardan dolayı kolay bir şekilde malumat sahibi olduk. Burası gerçekten birçok kitabı bünyesinde bulundurmaktadır. Ayrıca, -Allah izin verirse- benim de Riyad'ın doğusunda buna benzer kütüphane oluşturmak gibi bir fikrim de var.

Kitapların matbaalarda çoğaltılması ile ilgili meseleye de değinecek olursak, önceki asırlarda el yazması kitaplara itimat edilmeye başlanınca, matbaa da ortaya çıkmış oldu. Yazımın yasaklanmasını öğrendikten sonra, ilk olarak yazının hafıza üzerindeki etkisinden bahsetmek doğru olacaktır.

Matbaalardaki basım işlemi Avrupa'da, İstanbul'da ve daha sonrasında Suriye, Beyrut, Mısır ve Müslümanların diğer beldelerinde ortaya çıktı. Âlimler bu devirde, kitapları kolay elde etmenin ilmi tahsile olan etkisinden korktular. İlk olarak da yazının ezberi etkilemesinden korkarlarken, şimdi de kitap basımının ilim tahsilini etkilemesinden korkmaya başlamışlardı. Peki ne için korkuyorlardı? **Tecrübe ile sabittir ki, yazıya veya bilgilere olan kolay erişim, bilgiyi de zayıflatmıştır. Bu, tecrübe edilmiş bir şeydir. Âlimler de kitap basımının olmasından dolayı tahsilden korkmuşlardır. El-Ezher uleması, şer'i kitapların basımının yasaklanmasına yönelik de fetva vermiştir.**

İlim talebesi ise, bilgisayarlar çıktıktan sonra herhangi bir dalda bir malumata ihtiyaç duyduğunda kendisine zor gelmez. Bilgisayar vasıtasıyla istediğine hızlı bir şekilde ulaşabilmektedir. Bu, aynı şekilde eğitim seviyesinin ölçülmesi için de böyledir.

— *Şaşılacak bir şey! Bu fetva eski mi?*

— Evet. Matbaa işlemleri ilk başladığında bu fetva verildi. Tarih, Edebiyat, Dil vb. kitapların basımına izin verdiler. Şer'i kitapların basımı ise yapılamazdı. Önceleri bir âlim veya bir ilim talebesi, bir kitaba ihtiyaç duyduğu zaman kendisini onun bir nüshasını yazmaya zorlardı.

Yazı konusunda zahmet çekmek -ki bu, bizim ve bizim dışımızdakilerin tecrübe ettiği bir şeydir- defalarca okumaktan daha iyidir. Sen bir kitaba ihtiyaç duyduğun zaman mutlaka o kitabı yazmalısın. Kitabı ödünç almalı, onu kopyasını çıkaracak şekilde yazmalı veya ödünç alıp okumalı, senin için önemli olan kısmını yazmalısın. Bu durum; kitabevine gidip, kitabı satın alıp da raflara yığmak gibi olabilir mi? Asla! **Şunu söylemek isterim ki, yazı yazmak; kitabı on kere okumak gibidir.** Bunu söylerken de abartmıyorum.

— *Fakat bu kolay ve küçük olan kitaplar için geçerli değil mi?*

— Her şey ölçüsü ve miktarına göredir.

— *Yani Fethu'l Bari'nin yazılması da oluyor muydu?*

— Matbaa çıktıktan sonra olmadı. Fakat matbaadan önce mümkündü.

— *Yani yazılıyor muydu?*

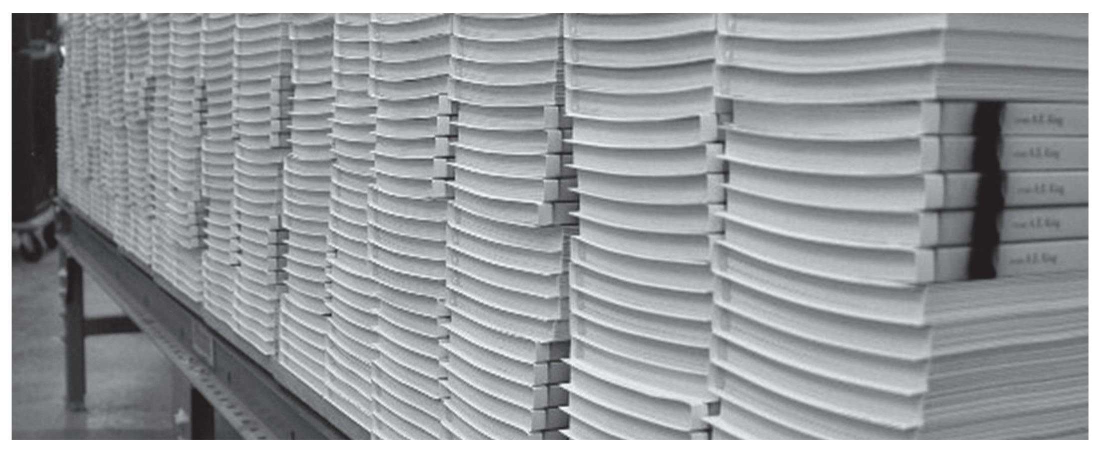
— Evet, defalarca yazılıyordu. Yoksa nasıl bulunacaktı?

Bir kişi vardı. Kendisine ulaşamasak da oğullarından birine ulaştık. Kendisi, babasının her gün En-Nuniyye'den bir nüsha yazdığını söylüyordu. En-Nuniyye ise beş bin sekizyüz yirmi (5820) beyittir. Her nüshayı da bir Riyal'e satıyor, bu nüshalardan da geçimini sağlıyormuş. Hem de kendisi ilmî tahsile uygun olmadığı halde...

Bunun sadece kopyasını çıkaran kişi olmak, kişiye fayda vermez. Fakat kendisi ilim ehlinden olup, kendisinde de bunun zemini/altyapısı ve ilim tahsiline uygunluğu varsa, bu kitabın içerisindekilere ilmî yönden ihtiyaç duyup yazıyorsa, şüphesiz ki bunun gibisi kalpte yer eder.

İnsanlar zorlanmaya başlayıp, matbaa da hayata iyice yerleşip, kendisini zorunlu bir hakikat kılınca, insanlara da şer'i kitapların basımı konusunda izin verdiler. Böylece kitaplar da basılıp, dağılmış oldu.

Fakat bu durumun ilim tahsiline olan etkisi açıktır. Kitap basımının bir nimet olduğunda şüphe yoktur. Aynı şekilde hadislerin çıkartıldığı bilgisayarlar da bir nimettir. Fakat ilmî tahsil olamazlar. Yani insanın, bunlara genel olarak itimat etmemesi gerekir. Mesela birisi *'Ben Fethu'l Bari,*

İbni Kesir, Kurtubi ve Taberi tefsirlerini aldım' diyebiliyor. Peki aldıktan sonrası?

— *Bazı ilim talebelerinde İbni Kesir tefsiri olmasına rağmen hiçbir zaman okumamışlardır. Hem de bunlar büyük ilim talebeleridir.*

— Evet böyleleri var. Zaten şer'i kitaplar basılmış, insanlar da bunun yapılabileceğine ve faydalı olduğuna dair görüş birliğine varmışlardır. Bunun ilim tahsiline olan etkisi zaten açıktır. Aslında ben; kitapları okumaya, kitapları ve içindeki fayda olan hususları yazmaya önem veriyorum. Fakat durumun hakikatini bilmeyen insanlardan bazıları *'Kitap basmak hakkında ne dersin? Şimdilerde bu bir nimet. Bu nimet de işlerimizi kolaylaştırıyor'* diye sorabiliyor. Evet, Allah'a hamd olsun ki kolaylık sağlamaktadır ve bunun nimet olduğunu söylemekteyiz. Aynı şekilde bilgisayar da bir nimettir. **Fakat biz bunlardan, ilim tahsiline önem verdiğimiz oranda istifade edebiliriz. Bunlara tamamen itimat etmeyiz.**

Kitap basımı döneminden sonra, insanlar kitaplara önem gösterdiler, kütüphanelerine yerleştirdiler. Bazıları da kitaplara olan sevgiye önem verdi, öyle ki öldüklerinde kitapların başlıklarından başkasını bilmiyorlardı. Kütüphaneye gelip, onu düzenleyip, bir o tarafını bir bu tarafını temizliyorlardı. Bu itinanın bir şeye faydası vardı. O da -Allah'ın izni ile- bir sağa bir sola, bir o rafa bir bu rafa çevrildiğinden dolayı kurt ve karıncadan güvende oluyordu. Fakat ilmî tahsil nerede kaldı? İlmî tahsil, içerisinde asla yoktur. Birisi şöyle diyebilir: *'Kitapları ve baskılarını bilmek de bir ilimdir.'* Evet ilimdir. Fakat gaye olan ilim değil, diğerlerine vesile olan bir ilimdir.

Şimdi ise bir âlimin veya hocanın hayal edemeyeceği kadar bilgileri ve ilimleri küçük disklerde bir araya getiren bilgisayarlar çıktı. Şaşılacak şeyler bunlar. Şöyle dersek abartmış olmayız: Mütekaddiminden olan bazı âlimler kitapların basımından önce ezber konusunda bilgisayar gibiydiler. Yani yediyüz bin (700.000) hadis ezberleyen vardı. Sünnet konusundaki en büyük program beşyüz yirmi üç bin (523.000) hadisi barındırmaktadır.

— *Yani bu ezberleyen âlimin aklı, bu programdan daha iyiydi.*

— Evet, daha iyiydi. Çünkü onlar, bu aletler gibi cansız ve sağır değiller. Haber kendisine arkadaşlık ettiğinde, kendisinden çıkmamakta ve mutlaka bir fayda vermektedir. Yolları cem eder, öne ve arkaya alır, düzenler, istinbat eder, bilir ve amel eder.

Şimdi ilim talebesi ise, bilgisayarlar çıktıktan sonra herhangi bir dalda bir malumata ihtiyaç duyduğunda kendisine zor gelmez. Bilgisayar vasıtasıyla istediğine hızlı bir şekilde ulaşabilmektedir. Bu, aynı şekilde eğitim seviyesinin ölçülmesi için de böyledir. **Fakat -Yahya İbni Ebi Kesir'in dediği gibi- ilim zordur ve bedenin rahatlığı ile elde edilemez.** İmam Müslim, Sahih'inde namaz vakitleri ile ilgili rivayetlerin arasında Yahya İbni Ebi Kesir'in bu sözünü nakletmiştir: *'İlim, bedenin rahatlığı ile elde edilmez.'* **Eğer ilim rahatlıkla elde edilseydi, fakir olanlar buna ulaşamadığı gibi, bütün insanlar da âlim olurdu.** İlim gizli değildir. İlim ehlinin konumu ve derecelerinin yükselmesinin açıklanması gibi kendisi hakkında teşvik eden naslar varid olmuştur. Eğer ilim, bedenlerin rahatlığı ile elde edilseydi, bütün insanlar âlim olurdu. Fakat zahmet/çile, uykusuzluk,

kitaplara hapsolmak, şeyhlerle ve arkadaşlarla ilmi konuda yarışmak, bilgi ve dersleri müzakere; gerekli olan şeylerdir.

— Görünen şu ki, ilim talebesi bir hadisi bilgisayar yoluyla çıkarıyor ve bilgiyi de hızlı bir şekilde elde ediyor. Bahsedildiği gibi kitaplara müracaat edip hadise ulaşabilmek için sayfaları karıştırırken yüzlerce faydayı da elde etmiş olacak.

Diyelim ki ilim talebesi bir meseleyi bir kitapta araştırmak istiyor. Bu kitabı da karıştırıyor, onlarca meselenin üzerinde duruyor. Birçoğu da araştırdığı hususta en önemli meselelerdendir. Fakat bu zor geldiği için sadece o meseleye bakıyor. Araştırdığı meselenin başından sonuna kaynaklarıyla beraber çıkarıyor. Peki sonra ne oluyor? İlim talebesi, bu yolla o meseleyi ezberliyor mu? Bu mümkün değil. Çünkü kolay bir şekilde elde edilen bir şeyi, kolayca idrak etmek veya ezberlemek mümkün değildir. Bilakis kolay bir şekilde kaybedilir. Yahya İbni Ebi Kesir şöyle demiştir: *'İlim, bedenin rahatlığı ile elde edilemez.'* Bu durumun, günümüzde ilim için uğraşanları sardığından etrafında olduğunda hiçbir şüphe yoktur. İlim talebesi; şeyhlerine, arkadaşlarına ve akranlarına baktığında çilenin üzerilerinde olduğunu görür. Elektrik vb. nimetlerin olmasından öncesini düşünün... (Ki şimdi gece ve gündüz, aydınlık yönünden farklı değil!) Ay ışığında yazı yazıyorlar ve ilim, bu şekilde elde ediliyordu. Biz ise, bir bilgisayar ile bunu istiyoruz. Adam, yatağında örtüsüne sarınmış, bilgisayar ile bağlanıp ilim öğreniyor. Ya da özel odasında oturarak, arkadaşları ile dinlenirken, karşılıklı olarak hadisleri ve hadislerin yönlerini konuşuyorlar ve kendilerinin ilim talep ettiğini zannetmektedirler. İlmin mutlaka çileden olması gerekir.

Teknoloji yoluyla fayda elde etmemiz ile birlikte, bu faydalara da kötü şekilleri de ilave edilmiştir ki bunlara da dikkat etmemiz gerekir.

Yahya İbni Ebi Kesir'in sözüne dönecek olursak -çünkü kıymetli bir sözdür-; İmam Müslim, bunu namaz vakitleri ile ilgili hadislerin arasına koymuştur. Peki bunun sebebi nedir? İmam Müslim'in buraya koyduğu, Yahya b. Ebi Kesir'in bu sözünün buraya olan uygunluğunu bulma konusunda şarihler âciz kalmıştır. İmam Müslim; hadislerin, metinlerin ve isnadların siyakını beğenmiş ve insanın bu gibi ilimlere ulaşmasının bedenin rahatıyla olamayacağına dikkat çekmek istemiştir. Böylece bu şuurda olmayı veya olmamayı da ortaya koymuştur.

Evet, bu teknolojik vesileler kendisinden istifade edilip, uygun bir şekilde kullanılıp, sadece buna itimat edilmediği sürece bir nimettir. Böyle olmadığı zaman ise, bu sadece ilim tahsilinde bir engel olur.

Bilgisayarlardan faydalanmanın yönlerinden biri de; hatip veya ders yapanın vakti azaldığında, bir hadisi, eseri veya nakli tespit etmek istediği zaman, vakit darlığından tekrardan kitaba dönemez. Böylece bilgisayardan faydalanmış olur.

Bir konuyu araştırmayı isteyen de bunun gibidir. Söz konusu meseleyi, bildiği tüm kitaplardan araştırdığı gibi, o konu hakkında bütün söylenenleri de araştırır. Bir hadis dahi olsa, bildiği bütün yolları imkân dahilinde araştırır. Daha sonra kendisi burada fazlalık olup olmadığını tetkik etmek ister. Bilgisayardan aldığı bu fazlalık da, tıpkı bir kitaptan araştırdığı gibi sabitleşecek şekilde zihnine yerleşir.

Fakat bu aletlerin ilim tahsiline daha başlangıç olarak vesile olması; okuma, mütalaa, ezberleme, derslere ve ilim meclislerine katılmanın yerine geçmesi ise kabul edilemez.

(Şeyh Yusuf El-Halâvi, burada programa telefon bağlantısı ile konuk olarak konu hakkında konuşmaktadır.)

— Biz, Şeyh Abdulkerim El-Hudayr ile ilim talebesinin kütüphanesi hakkında konuşuyorduk. Siz de bu sıfatınızla internet üzerinde önemli bir siteyi yönetiyorsunuz. Bu site de 'Semaratu'l Metâbi' isimli olup, kitaplara önem veren, birçok ilim talebesine bu kitaplar konusunda rehberlik eden, telefon ile arama imkânı da veren bir sitedir.[1] Şeyh de burada bize ilim talebi sahasında bu

1. *Site eski olduğu için şu anda yayında değildir. - Çeviren -*

modern teknolojiden faydalanmaktan bahsediyordu. Umuyoruz ki, ilim talebelerinin internetten faydalanmasını bu yönden bizlere bahsedersiniz.

— Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun. Öncelikle bu programa, sonrasında da bu gibi önemli ve değerli konulardan dolayı sizlere teşekkürlerimi sunuyorum. İlim talebesinin ilerlemesi için modern teknolojiden faydalanmaya gelince, faydalanmanın çok değişik olduğuna dair uyarmamız gerekir. Bu teknolojiden bir kısmı, kültür veya haberleri inceleme ve buna benzer alanlardaki diğer ilmî faydalardır. İlim talebesinin bu tip kitapları öğrenme hususunda farklılık gösteren ölçüleri vardır. Örneğin, kendisinde kitapların mevcut olması gibi.

Bunun için üzülerek söylemek gerekirse, teknoloji yoluyla fayda elde etmemiz ile birlikte, bu faydalara da kötü şekilleri de ilave edilmiştir ki bunlara da dikkat etmemiz gerekir. Fakat ben burada bazı faydalara dikkat çekmek istiyorum. Bu faydalardan bazıları ise şunlardır:

Yeni kitapları bilmek ve elde etmek, ancak sağlam ve tashih edilmiş bir nüsha olursa mümkün olabilir. Bu ise, Allah'ın fazlı ile şu an mevcut olup, günbegün çoğalmaktadır. Özellikle ilim talebesi fakir ise, önemli olmasına rağmen birçok büyük kitabı alamaz. Böylece bunlar, ancak hazır olursa bulunabilmektedir. Fakat dediğim gibi, o da ilmî şartları uygun, muteber ve güvenilir bilinen bir mekândan veya bilinen bir siteden olması şartıyla. Bu, en önemli faydasıdır.

Bir diğer faydası da, ilmî çalışmaların birçoğu hakkında ortak çalışmalara katılmak. Örneğin, el yazmaları konusunda veya eski sahih nüshaları alma konusunda araştırma yapmak gibi...

— Bunları sitenizde gerçekleştiriyor musunuz? Bu yönüne önem gösteriyor musunuz?

Site bugüne kadar, yeni kitaplar ve kitaplar hakkındaki ilmî okumaların sunumu ile ilgileniyordu. Fakat burada eski eserler, kitaplar ve buna benzer alanlarda ihtisasa acil ihtiyaç var.[2]

— Şeyh Yusuf Halâvi'nin konu hakkındaki sözlerini ve yorumlarını duydunuz. Bu konu hakkında siz ne dersiniz?

— Şeyh Yusuf Halâvi kardeşimizin, öncelikle kitaplara, sonra da söz konusu bu cihazlara önem gösterdiği bilinmektedir. Bunlardan da istenilen şekliyle faydalanmaktadır. Şüphesiz bu aletler de defalarca söylediğimiz gibi kendisinden istenilen şekliyle faydalanılabilir. İlim talebesi, altyapısını tamamlayıp, ilimde temellerini oluşturduktan sonra bunlardan faydalanabilir. Kendisini de ilim ehli tarafından izlenen yollarla ilmî olarak şekillendirdikten sonra, bunlardan istifade edeceğinde hiçbir şüphe yoktur. Şunu diyebiliriz ki, kendi işini araştırabilir veya vakti dar olup bir meseleyi araştırmak isteyebilir ki; ilmin bazı yönlerini engelleyemeyiz. Bu konuda da hiçbir beis yoktur.

Özcan YILDIRIM,

Tevhid Dergisi için Çevirmiştir.

2. *Bundan sonra Şeyh Halâvi, kısaca sitesindeki kitapların neler olduğunu ve kitapların nasıl sunulduğundan bahsetmiş ve yayına katılımını sonlandırmıştır. Bu kısmı tercüme etmemeyi uygun gördük. - Çeviren -*

YİĞİT İNAN | yigitinan@tevhiddergisi.com

Şehadet Hangi Vakıalarda Birinci Hedef Olabilir?

Şehadetin bir mücahit için temel amaç olmaması gerektiğini söylemekle beraber bazı özel vakıalara vurgu yapmakda da fayda vardır. Cihad meydanlarında özellikle düşmanı korkutmak, onlara daha fazla zarar vermek, esir düşmemek vb. sebepler nedeni ile kişi şehadeti tercih edebilir ve bunun için öne atılabilir.

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a, salât ve selam O'nun Rasûlü'ne olsun.

Geçen yazımızda, şehitliğin faziletinden bahsettikten sonra, şehadetin mücahidler için birinci gaye olmaması gerektiğini söylemiştik. Çünkü böyle bir bilinç, cihad gibi dinin zirvesi olan bir amelle hemhâl olan bir kişiyi dahi yanlış yönlere çekebilir.

Mesela; sadece şehit olmayı, Allah yolunda savaşırken can vermeyi hedef hâline getiren bir Müslüman, omuz omuza verdiği grubun itikad ve menhecini umursamaz. Çünkü onun için önemli olan, Allah yolunda kanını akıtmaktır.

Hâlbuki bu Müslümanın, savaşının *'Allah yolunda'* olabilmesi için beraber hareket ettiği topluluğun Allah'ın rızasına uygun bir itikad ve menhece sahip olması gerekirdi.

Böyle bir vakıanın en kötü sonucu ise şudur: İtikadı ve menheci düzgün olmamasına ragmen, konumuzda olduğu gibi hedeflerini yanlış be-

lirleyen ve bu yüzden doğru yolda olmayan bir grupla hareket eden Müslüman, zaman geçtikçe inançlarından taviz verecektir. Bu, Sünnetullah'ın bir gereğidir. Aynı havayı teneffüs ettikleri insanların hatalarını görmezden gelen, düzeltme zahmetinde bulunmayan kişiler sonuç itibari ile kalplerinin onlara benzeme tehlikesi ile karşı karşıyadırlar. İnsanlık tarihi ve doğal olarak da günümüz vakıası, bu durumun en açık şahididir.

Şehadeti asıl amaç olarak görenler, yapacakları fiillerin İslam davasına maslahat veya mefsedet olarak dönüp dönmeyeceğinin hesabını da yapmazlar. Onlar şehadetle beraber bu dünyadan ayrılacaklardır. Geride bıraktıkları davanın karşılaşacağı zorluklarını yaşamayacaklardır. Şehadeti önceleyen bir bilinçle harekete geçmek ve bazı ameller ortaya koymak, Müslümanların aşama aşama birçok zorluğa göğüs gererek bir yerlere getirdikleri İslam davasının kazanımlarını feşele uğratabilir.

Bu ve benzeri ihtimallerin varlığı bizi şu sonuca götürüyor: Allah'ın rızasını kazanmak için dinin zirvesi olan cihada talip olan Müslüman, şehadet ile alakalı düşüncelerini sağlam bir temele oturtmalıdır.

Şehadetin bir mücahid için temel amaç olması gerektiğini söylemekle beraber bazı özel vakıalara vurgu yapmakta da fayda vardır. Cihad meydanlarında özellikle düşmanı korkutmak, onlara daha fazla zarar vermek, esir düşmemek vb. sebepler nedeni ile kişi şehadeti tercih edebilir ve bunun için öne atılabilir.

Bu tip vakıalar için, sahabelerin hayatından iki örnek verebiliriz.

İlki, Reci' vakıasında düşmana esir düşmemek için çarpışan ve şehid olan Asım bin Sabit'in *radıyallahu anh* kıssasıdır:

"Adal ve Kara Kabilesine mensup altı kişilik bir heyet, Medine'ye geldiler. Müslüman olduklarını söyleyerek Peygamber Efendimizin huzuruna çıktılar. Ya Rasûlullah! Kabilemiz arasında İslamiyet yayılmış durumda. Sahabelerinden birkaçını, İslam'ın hükümlerini tebliğ etmek, Kur'an okuyup öğretmek üzere bizimle beraber gönder! diye ricada bulundular. Bunun üzerine Allah Rasûlü, Mersed b. Ebi Mersed başkanlığında on sahabeyi gelenlerle birlikte gönderdi. İrşad heyeti, Huzeylilere ait Reci' adındaki su başına geldiklerinde, bir hıyanetle karşı karşıya bulunduklarını anladılar. Bir anda Beni Lihyan'dan yüz kadar okçunun hücumuna maruz kaldılar. Müslümanlar, kılıçlarını sıyırarak bir dağa iltica ettiler. Kendilerini kılıçlarıyla müdafaa etmeye kalktılarsa da, kısa zamanda mukavemetleri kırıldı. Hainler, Müslümanların sığındıkları dağın etrafını sardılar: Eğer yanımıza inip teslim olursanız sizi öldürmeyiz! diye seslendiler. Müslüman muallimler, müşriklerin bu sözlerine güvenmeyip teslim olmayı reddettiler. İçlerinden Asım b. Sabit: Ben, müşriklerin himayesini ömrüm boyunca kabul etmemek üzere yeminliyim! Vallahi, ben bu kâfirlere asla teslim olmam! dedi. Sonra da: Allah'ım, Rasûlünü durumumuzdan haberdar et! diye dua etti. Bir taraftan da müşriklere ok yağdırıyordu. Ok atarken de: Ben ne diye çarpışmayayım ki?.. Gücüm kuvvetim yerinde, oklarım yanımda, yayımın kirişi kalın, enli temrünler sebebiyle kayıp gitmekte. Ölüm hak, dünya boş ve geçicidir. Takdir edilen elbette başa gelecektir! İnsanlar er geç Allah'a dönecektir! Eğer ben sizinle çarpışmazsam annem evlatsız kalsın, diyordu. Bu kahraman sahabe, oku

bitince, mızrağını kullanmaya başladı. O da kırılınca kılıcına sarıldı. Böylece birçok müşriği yere serdikten sonra son duası ise şu oldu: Allah'ım!.. Ben, senin dinini korumaya çalıştım; Sen de cesedimi müşriklerden koru! Diğer sahabeler de çarpıştılar. Sonunda, aralarında Asım b. Sâbit'in de bulunduğu yedi sahabe, müşriklerin oklarıyla şehid oldular. Geri kalan üç sahabe ise, müşriklerden kendilerini öldürmeyeceklerine dair kesin söz alınca teslim oldular. Müşrikler üçünü de yaylarının kirişiyle sıkıca bağladılar. Sonra Mekke'nin yolunu tuttular. Maksatları, onları götürüp Kureyş müşriklerine satmaktı! Yolda, Abdullah b. Tarik, bir fırsatını kollayıp kaçtı. Ancak bu kaçış hayata değil, şehadete idi. Müşriklerin attıkları taşlarla o da şehid oldu. Geriye iki kişi kaldı: Zeyd b. Desinne ve Hubeyb b. Adiyy... Bunları da götürüp Mekke'de sattılar." [1]

İkinci kıssa ise düşmana korku salmak için safların arasına dalan sahabenin kıssassıdır:

Ebu İmran'dan *radıyallahu anh* rivayet ediliyor:

"Biz İstanbul'u kastederek Medine'den yola çıktık. Cemaatin başında Abdurrahman b. Halid b. El-Velid vardı. Rum askerleri, sırtlarını İstanbul şehrinin surlarına dayamışlardı. Bu sırada bizden bir adam, tek başına düşmana saldırıp düşman safları arasına daldı. Bunun üzerine halk:

— Vazgeç, vazgeç! La İlahe İllallah! Kendi elleriyle kendini tehlikeye atıyor! diye feryada başladı.

Bunu gören Ebu Eyyub El-Ensari dedi ki:

— Bu ayet, biz ensar topluluğu hakkında indi. Allah, Peygamberine yardım edince kendi kendimize: 'Haydi gelin mallarımızın başında duralım, onları düzene koyalım' demiştik. Bunun üzerine yüce Allah: 'Allah yolunda sarf ediniz de kendinizi ellerinizle tehlikeye atmayınız!' mealindeki ayet-i kerimeyi indirdi. Kendi ellerimizle kendimizi tehlikeye atmak demek; mallarımızın başında, onları düzene koymakla uğraşmamız ve cihadı terk etmemiz demektir." [2]

Duamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamddır.

1. İbni Hişam, Sire

2. Tirmizi, Ebu Davud

keremcaglar@tevhiddergisi.com | Kerem Çağlar

Kaybolan Sınırlar Birleşen Hizipler ve İslam'ın 'Devlet' Yürüyüşü

Rafiziler, Ehlibeyte yaptıkları vefasızlık, ihanet ve cürümlerin helak edici acı semeresiyle semirirken Irak-Şam İslam Devleti'nin hamleleri karşısında çirkin yüzlerini gösterip tıynetlerini ortaya koyarak İslam ümmetine karşı yine ve yeniden ihanet ittifakının baş aktörü olmakla kendilerini rüsvaylık ve hüsrana mahkum etmişlerdir.

Irak-Şam İslam Devleti ordusunun başta küresel küfür güçleri ile bölgedeki işbirlikçilerinin nevrini döndürerek şoka sokup dehşete sürükleyen hiç beklenmedik son hamlesi, tevhid ümmeti adına *'Devletleşme'* ümidinin harmanlanıp alevlenmesine vesile olmuştur. Bu hamle, İslam tarihinde eşine az rastlanır ciddi gelişmelerin tetikleyicisi ve itici gücü olmaya namzettir. Böylesi büyük bir hadiseye şahit olan Müslümanlar, Afganistan İslam Emirliği tecrübesinden sonra, bir başka tarihî sürece tanıklık etmektedirler.

Irak-Şam İslam Devleti'nin bu nefes kesici hamlesinin ümmet coğrafyasının kalbi mesabesindeki Ortadoğu'nun göbeğinde atılmış olması, bu hamlenin stratejik önemini daha da artırmaktadır. Küresel küfür ve bölgesel tağuti güçlerin panikleyip âdeta kriz merkezlerine kapanmış olmaları da, bu sürecin Müslümanların lehine olacak şekilde tarihin seyrini değiştirecek nitelikte olduğunu göstermektedir.

Şüphesiz ki mücadelenin her kademesinde elde edilecek kazanımlar, beraberlerinde birtakım riskler barındırır. Elde edilen bir kazanımı koruyabilmek, onu ilk kez ele geçirmekten daha büyük güç ve çaba gerektirir. Irak-Şam İslam Devleti'nin katettiği yolda elde edeceği kazanımları tekrar geri almak, Müslümanları durdurmak, yavaşlatmak, zayıflatmak, geriletmek ve yenilgiye uğratmak için dünyanın önde gelen küfür güçleri, görüldüğü üzere artık günlerini ortak mesai yaparak geçirmektedirler. Bu ortak mesailerinde, Müslümanların asla başarılı olmamaları gereken alanların çerçevesinin ortaya konduğu ve ileriye dönük olarak umdukları neticeleri elde

edebilmek adına, üzerinde yoğunlukla duracakları birçok konu vardır. Ajandalarının demirbaş maddeleri olan bu hususlardan birkaç tanesini hatırlatmanın tam zamanıdır.

1. İslam'ın hiçbir beldede kat'i surette hâkim otorite olmaması için güç birliği yaparak, doğrudan veya yerli tağuti güçler marifetiyle yeniden örtülü ya da açık işgal girişiminde bulunmak.

2. Müslümanlar için çok büyük önem ve değer ihtiva eden ve tevhid üzere vahdetin biricik önderlik makamı olan hilafet müessesesinin yeniden tesisi istikametinde girişilecek en küçük teşebbüslerin dahi akim bırakılmaya çalışılması.

3. Birçok Batılı ülkenin ekonomik daralma ve durgunluk yaşadığı ya da kısmen de olsa krizin eşiğinde bulunduğu şu süreçte, Irak gibi verimliliği yüksek olan ekonomik kaynaklara sahip bölgelerin hiç değilse işbirlikçi yerli tağuti güçlerin denetiminde tutulmasının devamının sağlanması. Zira bu bölgelerdeki ekonomik kaynakların güvenliğinin kendi çıkarlarını tehdit etmeyecek şekilde sağlanması, küresel küfür güçleri için hayati önemdedir.

4. Bölgede her geçen gün giderek yayılan kaos ve çatışma ikliminin, işbirlikçi güçlerin de kademe kademe devreye sokularak daha da içinden çıkılmaz hâle getirilmekle, küresel hegemonik sistemin işlemesinde yardımcı ve tamamlayıcı unsurlar olan uluslararası kurumların; gözlem, denetim ve hakemlik misyonlarının Müslümanlara da kabul ettirilmesi.

Bugün Irak'ta Şia'nın despotik iktidarına karşı Müslümanların ciddi ve yaygın bir direniş hamlesi var. Buna mukabil, Şia da varlığını ve despotik iktidarını koruma refleksiyle harekete geçti ve Amerikalıların Irak'taki ibrikçibaşısı Maliki'nin taklid mercii olan Sistani de sırf böyle bir endişeden ötürü Müslümanlara karşı 'cihad' ilan ediverdi!

Müphemlik ve Tereddüt Yok, Netlik ve Kararlılık Var

Irak-Şam İslam Devleti'nin gözlerden kaçan fakat tarihsel olarak çok büyük bir önemi olan bir adımı küresel küfür güçlerini gelecek adına derin endişelere sevk etmiştir. Birinci Dünya Savaşı'nda emperyalist güçler, işgal ettikleri Osmanlı bakiyesi İslam beldelerini kendi aralarında paylaştılar. İngilizlerle Fransızların müşterek marifetiyle hazırlanan paylaşım haritasında, Irak ve Suriye arasına âdeta cetvelle çizilen bir sınır hattı oluşturuldu. Lübnan ve Ürdün sınırları da bu usul ile çizilmiştir. Tarihte Sykes-Picot anlaşması olarak kayıtlı, 1916 yılında yapılan bu anlaşmayla Irak, İngilizlerin; Suriye de Fransızların denetimine girdi. Babalarından kalan mirası bölüşüyorlarmış gibi diğer küfür güçleriyle beraber İslam coğrafyasının birçok beldesini kendi aralarında payimal ettiler.

Irak-Şam İslam Devleti ordusunun ilk icraatlarından birisi de hâkimiyetleri altındaki hudut bölgesinde, işte bu yapay sınırların üzerinden dozerlerle geçip ortadan kaldırmak oldu. Yüksek düzeydeki bir tarih şuurunun neticesi olan bu uygulama, doğal olarak emperyalist/küresel küfür güçlerini daha büyük endişelere gark etti.

Irak-Şam İslam Devleti bu girişimiyle tüm dünya müstekbirlerine ve onların bölgedeki laik-demokrat-diktatör işbirlikçilerine de ciddi mesajlar vermiş oldu. Mücadelenin henüz bu aşamasında dahi Irak-Şam İslam Devleti'nin ortaya koyduğu uygulamalardaki net ve kararlı tutumu küresel küfür güçlerinin geçmişten kalan bütün izlerini ve eserlerini tek tek ortadan kaldırma iradesinin sağlam olduğunu göstermektedir.

Molla Muhammed Ömer *hafizahullah* önderliğindeki Afganistan İslam Emirliği'nden de aşina olduğumuz bu net ve kararlı tutumdan anlaşıldı ki, modern çağda sonradan icat edilerek ümmet içerisinde dolaşıma sokulan Batı menşeli çakma *'İslami(!) hareket'* metodları, Nebevi Menhec karşısında esas itibariyle hiçbir şey ifade etmemektedir. Batı menşeli tüm mücadele metotları son birkaç on yılda görüldüğü üzere İslam ümmetine zarar, zillet, hüsran ve ümitsizlikten başka bir şey getirmemiştir. Esasen günümüzde İslam coğrafyasında süregiden kaosun ve yenilgilerin nedenlerinden en başta geleni de Batılı/bâtıl ideolojiler ile menheclere yönelimin bizzat kendisidir.

Müslümanların düşmanlığında birleşen bölgesel ve küresel küfür güçlerini en çok endişelendiren hususlardan bir tanesi de Irak-Şam İslam Devleti gibi bir gücün, tevhid inancı ve Nebevi Menhec üzere yoluna devam ediyor olmasıdır. Onlar da çok iyi biliyorlar ki; ilim, basiret, ihlas, şecaat ve adanmışlık ruhuyla ve muttaki bir önderliğin yol göstericiliğinde bu yola revan olmuş muvahhidler için tarihte zillet ya da yenilgi diye bir kayıt tutulmamıştır.

İslam düşmanları, özellikle de günümüz savaş ve saldırı teknolojisiyle mücehhez olma avantajını da kullandığı için Müslümanlara karşı mertçe ruberu savaşmaktan kaçınırlar. Sadece Batılılar değil, ümmet içerisinde adeta kanserli hücreler gibi yayılmış bulunan Rafızîler de tevhid ehline karşı tarih boyunca düşmanlıkta sınır tanımaz olmuşlardır.

Geleneksel Şia/Rafızi Refleksi: Müslümanlara Karşı Haçlılarla İşbirliği

'Şii Saddam' cellat Maliki, on yıldır Irak'ta Ehli Sünnet'e karşı Amerikan işgal güçlerini dahi aratan bir zulüm uygulamaktadır. Tahran'daki *'İmparator'*un talimatlarına sıkı sıkıya bağlıyken diğer tarafta Amerikalıların ibrikçibaşılığı vazifesini sürdüren Maliki ile onun Saddamvari iktidarını tüm güçleriyle destekleyen Şiilerin, işgalin ilk yıllarında işgalcileri bırakıp Müslümanlara yönelerek neler yaptıklarını balık hafızalı olmayan, aklı başında, insaflı her insan gayet iyi bilir.

Denilebilir ki, bugün Irak'ta Şia'nın despotik iktidarına karşı Müslümanların ciddi ve yaygın bir direniş hamlesi var. Buna mukabil, Şia da varlığını ve despotik iktidarını koruma refleksiyle harekete geçti ve Amerikalıların Irak'taki ibrikçibaşısı Maliki'nin taklid mercii olan Sistani de sırf böyle bir endişeden ötürü Müslümanlara karşı *'cihad'* ilan ediverdi!

Eğer bunların cemaziyelevveli bilinmiyor olsa, vakti zamanında işgalci haçlı koalisyonundan esirgedikleri bu *'cihad'* ilanı, her şeye rağmen tıynetlerine uygun olduğu için anlaşılabilir karşılanırdı. Sistani'nin Cuma imamları; ülkelerini işgal eden haçlıların liderlerine ağız dolusu dualar ederken, işgalci haçlılara karşı benzerine az rastlanır bir mukavemetle cihad edenler, yine Irak-Şam İslam Devleti ordusunun ilk jenerasyonuydu.

İbrikçibaşı Maliki'nin taklit mercii olan Sistani'nin fetvaları ve (bu sıfatı henüz ilan edilmemiş olan) son Safevi İmparatoru Hamaney'in himmetleriyle kurulan *'Bedir(!) Tugayları'* isimli fesat ve cinayet çeteleri, yanlarına yamaçlarına iliştirdikleri laik-sosyalist Kürt peşmerge şebekeleriyle beraber, haçlıların komutası altında Müslümanlara saldırtılırken, o zamanki karın ağrılarının nedeni ne idi acaba?

O dönem işgalci haçlılara karşı Müslümanın izzetine yaraşır bir şekilde direnerek cihad eden mücahidlerin üzerine yürüyen, beldelerini, meskenlerini ve iffetlerini çiğneyen, işgalci haçlıların bile yapamadığının kat kat fazlası cürüm işleyerek tarihî kinlerini kusan ihanet ve zillet şebekeleri, Müslümanlara karşı *'Cihad'* ilanıyla sokakları dolduran Rafızilerden başkası değildi. İşgalin bütün yakıcılığıyla sürdüğü o süreçte Müslümanların en başta gelen hedefi haçlı ordusu olduğu hâlde, mücahidlere düşmanlıkta ön safta yer alan Rafızileri hâlen altından kalkamadıkları iğrenç cürümleri işlemeye sevk eden amil ne idi? Pek gündemleştirilmese de yaptıkları cürümler, Pakistan'dan tutun Lübnan'a kadar Şia hattındaki ülkelerin hepsinde devam etmektedir. Bu ülkelerin bazılarında özellikle de Irak için şöyle bir farklılığı belirtmek gerekir. Bugün gövdesi kopmak üzere olsa da sonuç itibariyle bir devlet gücüne sahiptir. Hem ekonomik hem de dış destek açısından eşi benzeri görülmemiş himaye ve yardımlara da mazhar olmaktadır.

Malum olduğu üzere Irak'taki despotik Şia iktidarının uzaktan kumandası, *'İmparator'* Hamaney'in elindedir. Irak'taki siyasi figürlere az çok aşina olan herkes çok iyi bilmektedir ki Maliki, her açıdan düşük profilli bir tiptir. Tek başına bir bakkal dükkanını işletebilecek kapasitede bile değildir. Irak'taki Safevi iktidarını perdeleyen hacimli bir Hamaney kuklasıdır.

Haçlı Siyonistler, Rafıziler, Zerdüştler, Laikler ve Demokratların Hizipler İttifakı

Irak-Şam İslam Devleti'nin, İslam'ı dört başı mamur bir şekilde *'Devlet'*leştirme hamlesi, beynini batılın çöplüğüne, kalbini de soyut/modern pagan deposuna çevirmemiş ve *'Ben Müslümanlardanım!'* diyen herkesin duruşlarını ve saflarını netleştirmesine katkı sağlamıştır. Bununla beraber İslam'a ve İslam'ın *'Devlet'*leşme hamlesine karşı büyük çapta bir hizipler ittifakının oluştuğu da görüldü. Başka hiçbir zeminde bir araya gelemeyecek irili ufaklı devletler ile örgütlerin, beyinlerini dumura uğratan tevhid bayrağını gördüklerinde aslında ne kadar da *'aynı'* oldukları çıktı ortaya.

Haçlılar, şu süreçte Müslümanlara karşı savaşçı güç göndermekten -en azından şimdilik- şiddetle kaçınmaktalar. Kendilerince haklı nedenleri de var.

Binlerce askeri öldürülen, onbinlerce askeri bedensel sakatlıklar ve psikolojik travmalarla malul olan, işgal yıllarında toplam iki trilyon dolardan daha fazla masraf yaptıklarını iddia eden, bu bedellerin sonrasında iktidarı gün gibi aşikâr olduğu üzere dolaylı olarak İran'a teslim eden Amerikalıların *'İmparator'* Hamaney ile İbrikçibaşı Maliki'den ortak çıkarlarının korunmasına yönelik ufak *'rica'*larda bulunmamış olması düşünülebilir mi? Hem zaten İranlılar fiilî olarak Irak'ı yönetiyorlarken böyle bir *'rica'*nın söyledikleri, *'Kudüs(!)'* tugaylarının elit birliklerinin Müslümanlarla savaşmaya gönderilmesi emrini de bizzat *'İmparator'* Hamaney vermiş. Şia devriminin muhafız ordusu komutanlarının önde gelenleri de karargâhlarını Bağdat'a taşımışlar. Devrim muhafızlarının diğer önde gelen komutanları da Suriye'deki Müslümanlarla savaşmak için Beşşar tağutunun yamacında toplanmışlar. İşte Rafıziler tam da budur!

Şam diyarında Esed tağutunun mazlum halka İran, Rusya, Çin ve Lübnan Hizbullahı ile yaptığı meclis, ittifakın bir benzerini şu sıralarda ABD'nin ibrikçibaşı Maliki de bölgedeki Rafızi güçleri ve başta gelen diğer İslam düşmanlarıyla yapmaktadır.

Şu bir hakikattir ki, işgal ettiği Irak'ta Rafızilerin işbirliğine rağmen mücahidlerin izzetli direnişi karşısında elde kalanlarını zar zor kurtarabilen Amerika'nın, Müslümanlarla çatışmak amacıyla Irak'a geri dönmesi mümkün görünmemektedir. Bu durumda ABD'nin önündeki seçeneklerden bazılarının şunlar olduğunu öngörmek mümkündür:

1. Sağlam kalelerde oturarak güven içerisinde savaşmaya pek meraklı Yahudi mantığına göre tasarlanıp dizayn edilmiş olan Predatör (Casusiye) İnsansız Hava Saldırı Aracı marifetiyle Müslümanlara yönelik Siyonistvari nokta operasyonlarıyla toplu suikastlar ve katliamlar gerçekleştirmek.

2. Farsist-Şiist İran devleti ile işbirliği ve güçbirliği yapmak. Böylelikle meşhur Şii hilalinin iki ucunu bir araya getirmeye çalışarak Müslümanları hizipler çemberinde kıstırmak. Ehli Sünnet İslami hareketleri ortadan kaldırmak, hem Şii İran'ın hem de haçlı ABD'nin müşterek hedefi olduğuna göre, aradan uzun bir zaman geçmeden siyasi ve askerî işbirliği yaptıklarına herkes tanık olacaktır.

3. ABD'nin elindeki en büyük kozlardan birisi de Kürt faktörüdür. Bundan yirmi beş yıl kadar evvel, devrin tağutu Baasçı Saddam'ın saldırıları neticesinde Irak Kürdistan bölgesinden toplu göçler yaşanmıştı. O sıralarda ABD'nin Pasifik'teki adalarından birine[1] götürülen binlerce Kürt genci vardı. Yıllarca eğitilen bu jenarasyon, şu anda hem Kürdistan bölgesel yönetiminde hem de Bağdat'taki Kürt kontenjanlarında idari görevlerde bulunuyorlar. Bu kuşağın başında da şu anki Kürdistan bölgesel yönetimi Başbakan'ı Neçirvan Barzani var. Kürdistan'da Talabani'nin YNK'sı gibi başka güçlü ve etkin siyasi örgütler/partiler de var. Fakat her halükârda dost ve düşman algıları ABD ile aynı çizgidedir. ABD ile ileri düzeyde ilişkisi bulunan laik demokrat Barzani rejiminin İslami hareketlere karşı tutumu Ortadoğu'ya has tipik diktatoryal tağuti bir rejim tutumudur. Esasen başka türlüsü de beklenemez. O halde tecrübe-

1. Guam adası

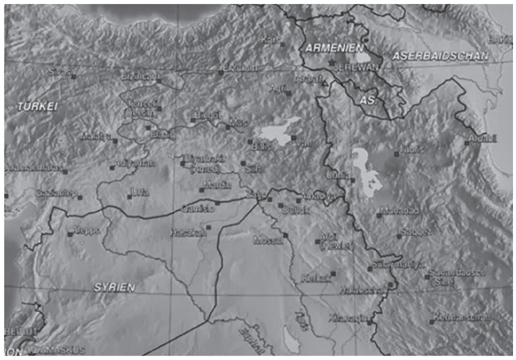
li, eğitimli ve hayli kalabalık da olan peşmerge gücünden ABD neden yararlanmasın? Barzani rejimi de zaten böyle zor dönemler için himaye edilerek beslenip semirtilmedi mi? Hâlihazırda Kerkük'ü de, kaçkın Maliki askerlerinin terk etmesiyle zahmetsiz bir şekilde denetimlerine almış bulunuyorlar. Bu da bağımsızlıklarının önünün daha da açılmış olması anlamına gelir. Bunun için de evvela ABD'nin talimatlarını yerine getirmeleri gerekecektir.

4. Türkiye'de ağır aksak da olsa süregiden bir çözüm süreci var. Çözüm sürecinin Irak-Şam İslam Devleti'nin fetih hamlesinden etkilenmemesi düşünülemez. Müslümanların yaptığı hamlenin çapı ve sürekliliği gibi bazı hususiyetler, çözüm sürecinin zemin kaybetmesi ya da en azından tek taraflı olarak *'pekeke'* açısından mecrasını değiştireceği gibi sonuçlar doğurabilecektir. Zira pekeke gibi çok kullanışlı fesat organizasyonları da bu hamlelerden dehşete kapıldı. Yöneticilerinin beyanatlarından anlaşılmaktadır ki hem pekeke hem de küçük yedeği peyede durumdan vazife çıkarmaya yönelik eyyamcı bir yaklaşım geliştirmektedirler.

Müslümanlara karşı küresel güçlerin arkasında saf bağlayarak hiza ve istikamette hazır ol pozisyonunda beklemekteler şimdilik. Asli köklerinin Zerdüştlük olduğunu defaten deklare eden bu ilkesiz ve kimliksiz örgütün, Şia/Rafıziler ile ilginç benzerlikleri var. Şöyle ki: Rafıziler tarihleri boyunca yaptıkları savaşları çok büyük oranda Ehli Sünnet Müslümanlara karşı yapmışlardır. Pekeke de 25-30 yıllık geçmişinde başta Müslüman Kürtler olmak üzere genel olarak Kürt halkına karşı silah kullanmış ve katliamlar yapmıştır.

İlkesi, omurgası ve kimliği olmayan böyle bir örgütün apo'nun kendi ifadesine göre MİT tarafından kurulup kullanılmış olması, İran'ın da lüzum oldukça çıkarları doğrultusunda kullanması, geçmişte Irak Kürtlerine karşı Saddam tarafından kullanılması ve son olarak Suriye'de lanetlenmiş Esed rejimine milis güç olarak hizmet etmesi gibi bir özgeçmişi var. Böyle bir özgeçmişi olan pekeke'nin, haçlı siyonistler ile Rafıziler için neler yapabileceğini öngörmek pek de zor değil.

Her yöne koşturulabilecek böyle bir örgüt için sandıktan *'Devrimcilik'* maskesini çıkarıp Irak-Şam İslam Devleti'ne karşı savaşmanın şimdi tam sırasıdır! ABD'nin bunun için Kandil'e bir çavuş bile göndermesine lüzum yoktur.

5. ABD için bir başka seçenek de Suriye'deki ÖSO tipi laik demokrat yerel muhalifleri *'azmayacak'* kadar desteklediği gibi Irak içerisindeki Bedir tugayları, Saibu'l Hak ve Ketâibu'l Hizbullah ile diğer yerel Rafızi örgütleri desteklemek, eğitmek ve Müslümanlara karşı savaştırmaktır. Bunda muvaffak olduğunda Irak ordusundan daha kalabalık bir Şii nufus otomatikman milis güç hâline gelmiş olacaktır. Bu çerçevede düşünüldüğünde Sistani'nin, Müslümanlara karşı yaptığı *'Cihad'* ilanında, en başta bu kullanışlı Rafızileri çatışma alanlarına yönelten ABD'nin yararlanacağı aşikârdır. Peş peşe verdiği *'Ehli Sünnet'e karşı cihad'* fetvalarıyla tıynetini ortaya koyan Iraklı Rafızilerin taklit mercii Sistani, bu fetvalarla kendisinin *'taklit merciinin' 'İmparator Hamaney'* olduğunu da böylece ortalama zekâ sahibi herkese gösteriverdi.

Şam diyarında Esed tağutunun mazlum halka karşı İran, Rusya, Çin ve Lübnan Hizbullahı ile yaptığı meclis ittifakının bir benzerini şu sıralarda ABD'nin ibrikçibaşısı Maliki de bölgedeki Rafızi güçleri ve başta gelen diğer İslam düşmanlarıyla yapmaktadır.

Irak-Şam İslam Devleti, dünya Müslümanlarını İslam'ın *'Devlet'* yürüyüşüne katılmaya davet ederken Rafıziler ise yerel müttefikleriyle beraber ABD'yi, Irak'ın neresinde olursa olsun Müslümanların üzerine bombalar yağdırmaya devam etmekteler.

Irak-Şam İslam Devleti'nin son hamlesi ile gözler daha da keskinleşti ve ortaya çıkan büyük resim, net olarak görüldü.

Bu fotoğrafta *'İslam Ümmeti'* diye nitelendirilen, *'Sevâd-ı Azam'* diye hani neredeyse Kur'an ve Sünnet derecesinde tabi olunmasının zaruretinden söz eden kara kalabalıkların batıla ve Batı'ya temayülü ile tarafgirliği de ortaya çıkmış oldu.

Haçlı Siyonistler cenahında güç ve nüfuzlarının sürdürülebilirliği açısından geleceğe dönük çok ciddi endişeleri vardı ve bu endişeleri daha da derinleşti. Zira yüzyıllardır tevarüs etmiş devasa bir tecrübe ve birikimin üzerine büyük bedeller ödenerek bina edilmeye çalışılan ve ayakları her geçen gün biraz daha sağlam bir şekilde yere basmaya başlayan modern İslami hareketin giderek yayılıp yükselirken kalıcı olmaya da aday başarıları, onları ebediyen sürecek ümitsizlik ve korkularla baş başa bırakacaktır.

Rafıziler, Ehlibeyte yaptıkları vefasızlık, ihanet ve cürümlerin helak edici acı semeresiyle semirirken Irak-Şam İslam Devleti'nin hamleleri karşısında çirkin yüzlerini gösterip tıynetlerini ortaya koyarak İslam ümmetine karşı yine ve yeniden ihanet ittifakının baş aktörü olmakla kendilerini rüsvaylık ve hüsrana mahkum etmişlerdir.

Demokrat sosyalist ve Zerdüştlerden müteşekkil kısmi Kürt koalisyonu da küresel küfür odaklarının himaye ve teşvikleriyle gelebildikleri şu anki pozisyonlarını/kazanımlarını kurmak adına yüzlerinde her devre uymayı ve her güce yakınlaşmayı kolaylaştıran maskelerden mevcut duruma uygun olanı kafalarına geçirerek İslam'a karşı savaş açan bu geniş ittifakın içerisinde bulunmayı vazife addetmektedir.

Kuşkusuz Müslümanlara karşı oluşturulan ittifakın yürütmekte olduğu bu savaş, gün geçtikçe genişleyip yayılacaktır. İran Safevilerinin Suriye'de yürüttükleri savaşın kıvılcımları Irak'a alev olarak sirayet etmiştir. Irak'taki savaşta Ehli Sünnet'e karşı dünyanın bütün Rafızilerini birleşmeye çağıran *'İmparator'* Hamaney bu alevlerin İran'a da sıçramasından korkmaktadır. Zira bu işin İsrail ve ABD ile karşılıklı peşrev çekmeye hiç benzemediğini Hamaney de gayet iyi biliyordur. Nitekim Şia devriminin on yıllardır çektiği peşrevlerden sonra ne ABD'ye ne de İsrail'e yönelik hiçbir ciddi tehdit yöneltmemişlerdir. Ama mesele Ehli Sünnet olunca Şia devletinin tüm imkânlarını, Müslümanları imha için seferber etmekte tereddüt göstermediler. Bu savaş, önünde sonunda İran'a da yayılacaktır. İranlıların Suriye'ye gönderdiği varil bombaları ve binlerce askerin bir faturasının olmayacağını düşünmek sünnetullahtan bihaber olmak demektir. Irak'ta ve Suriye'de konuşlandırılmış Şia devrimi muhafız ordusunun komutanlarının taktik ve stratejik desteği ile sevk ve idare cürümünü ifa ettikleri savaştan bir fiske dahi yemeden salim kalamayacağını, şark kurnazı Farsist diplomatların öngörmemeleri mümkün değildir. *'İmparator'* Hamaney'in şunu da bilmiyor olması düşünülemez: Ehli Sünnet'e karşı savaşta kefalet, İran'a da felaket getirecektir.

Irak-Şam İslam Devleti hakkında söz söyleyenler esasen bizzat kendi karakterlerinin, örgütlerinin ve partilerinin *'kalp grafisini'* göstermiş olmaktadırlar.

Zira Irak-Şam İslam Devleti, ayna olmanın ötesinde bir olgudur. Beyinlerdeki ve kalplerdeki türlü marazları net bir şekilde gösteren bir *'Magnetic Rezonans'* (MR) gibidir âdeta. Bu süreçte beyin fıtığına yakalananlar, kalpleri marazlananlar, laik demokratik bir küfür sisteminin egemenliği altında zelil bir şekilde yaşıyor olmaktan memnun ve mesrur olanlar, Haçlı siyonistlere kızıyormuş gibi yapıp onların esaslı müttefikleri olan Rafızileri aklayıp paklamak için kendilerini paralayanlar, dolaylı da olsa hayat konforlarına tehdit olarak görmeye başladıkları Müslümanları şaibe altına sokmak için haçlılar ile Rafızilerin sözlüğünden aşırdıkları kelimelerle mide bulandırıcı cümleler kuranlar, dillerinden de kalemlerinden hasta ruhların nevrotik nöbetleri esnasında çıkmış gibi akla ziyan sözlerle her şeyi komploculukla sözde açıklamaya yeltenenler ve daha niceleri... Bu güruh için şunu söyleyebiliriz: *'Allah sizleri kardeş olarak gördükleriniz ve sevdiklerinizle bir ve beraber kılsın!'*

Rabbimizden, zalim tağutların gücünü kırmasını ve İslam ümmetinin medarı iftiharı olan, doğudaki ve batıdaki mücahidleri muvaffak ve muzaffer kılarak fetihler ve zaferler ihsan buyurmasını niyaz ediyoruz.

Duamızın sonu Allah'a hamd etmektir.

mahi@tevhiddergisi.com

MAHİ

Düşünme Molası

Maalesef birçok kadın, kocasından korkmaktadır. Kocasının elinde 'seni boşarım' silahı vardır. Ufacık bir olayda dahi kapıyı gösterirler kadına. 'Defol git' demek o kadar kolaydır ki; kapıdaki kediyi kovuyor sanki. Birçoğunda hakaretamiz sözler sakız gibidir, ağızlarından hiç düşmez. Ya fiziksel şiddete ne demeli!

Mutsuzum

Çok merak ediyorum Aişe annemiz *radıyallahu anha* Rasûlün hoşuna gitmeyen işler yaparken: *'Rasûl bunu yaptığımı duysa, beni öldürür.'* Ya da *'Beni döver'* diye korkuya kapılmış mıdır?

'Onları boşa' diye semadan haber geldiği meşhur hadisenin plan aşamasında: *'Ya ben bu kumpası kuruyorum ama; ayetle foyam ortaya çıksa Rasûl beni perişan eder'* diye bir korku yaşamış mıdır? Herkesin içinde kıskançlık nedeniyle Safiyye *radıyallahu anha* annemizin yemek yolladığı tabağı yere geçirirken de: *'Ben bunu yapıyorum ama, Rasûl ne der?'* diye bir kaygısı olmuş mudur? Hiç sanmıyorum. Bu, Aişe annemizin vurdumduymaz bir kadın oluşundan değil, Rasûlün ne olursa olsun duruşunu bozmayan, nazik bir erkek oluşundan kaynaklanmaktadır.

Oysa bizim zamanımızda her on kadından sekizi, değil eşine kumpas kurarken; sıradan bir iş yapacağında bile kılı kırk yararcasına düşünür.

Çünkü maalesef birçok kadın, kocasından korkmaktadır. Kocasının elinde *'seni boşarım'* silahı vardır. Ufacık bir olayda dahi kapıyı gösterirler kadına. *'Defol git'* demek o kadar kolaydır ki; kapıdaki kediyi kovuyor sanki. Birçoğunda hakaretamiz sözler sakız gibidir, ağızlarından hiç düşmez. Ya fiziksel şiddete ne demeli! Allah'ın izzetli yarattığı insana vurmaktan hayâ dahi etmezler. Hanımlarının yüzünü kızartan, gözünü morartan, dudağını patlatan erkeklerdir, bahse konu korkulası olanlar.

Oysa kadın, erkeğe Allah'ın emanetidir. Ve emanete yapılan her türlü zulüm, ihanettir.

"Ey kullarım! Ben zulmü kendime haram kıldım. Onu size de haram kıldım. Birbirinize zulmetmeyin... ...Ey kullarım! Siz amel yapıyorsunuz, ben de sizin için bunları sayıp tespit ediyorum. Artık kim hayır bulursa hamd etsin. Kim de başka şey bulursa kendini kınasın." [1]

Bu zulmü karısına reva görenin, dünyaya adalet dağıtacağını mı zannediyorsunuz?

Bu ahlaka sahip birinin, dünyaya İslam'ın özü olan selamet ve huzuru getireceğini mi zannediyorsunuz?

❁ ❁ ❁

Hakem

Allah insanı nasıl tanıtıyor?

Muhakkak ki insan çok tartışmacıdır...

Muhakkak ki insan çok zalimdir...

Muhakkak ki insan çok acelecidir...

Muhakkak ki insan çok bencildir...

Muhakkak ki insan çok nankördür...

Bu özelliklere sahip olup da, birbiriyle sorun yaşamayan çift var mıdır? Ya da her konuda aynı fikre sahip olan? Hiç tartışmayan? Birbirlerinin yaptığı her bir işten memnuniyet duyan? Dargınlık yaşamayan?

Ben ne gördüm, ne de duydum böyle bir çift.

Fıtri bazı özelliklerimiz nedeniyle eşlerimizle çatışmamız, birbirimizi anlamamamız, tartışmamız; gayet normaldir. Anormal olan ise bunun hakarete, kavgaya, şiddete dönüşmesidir. Ve maalesef, hemen hemen birçok evde bu anormal durumlar yaşanmaktadır. *'Bir dokun bin ah işit'* derler ya, çiftler birbirinden yakınmakta, birbirini suçlamakta, bir türlü mutlu olamamakta, sorunları çözmek bir yana, her geçen gün bir önceki günü arar hâlde uçurumun kenarına yaklaşmaktadırlar.

Fıtri bazı özelliklerimiz nedeniyle eşlerimizle çatışmamız, birbirimizi anlamamamız, tartışmamız; gayet normaldir. Anormal olan ise bunun hakarete, kavgaya, şiddete dönüşmesidir.

İşte hayat rehberimiz; huzur hanemiz olan evimizde, fıtri özelliklerimiz nedeniyle çıkan problemleri önlemek veya çözmek için birtakım hükümler vazetmiştir. Bu hükümler, evimizin can suyudur. En etkilisi, önemlisi; yaşanan sıkıntılarda hakem tayin edilmesidir. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Eğer karı kocanın arasının açılmasından endişe ederseniz, bir hakem erkeğin tarafından, bir hakem de kadının ailesinden kendilerine gönderin. Bu ara bulucu hakemler, gerçekten barıştırmak isterlerse Allah, karı koca arasındaki dargınlık yerine geçim verir. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyla bilendir, her şeyin aslından haberdardır." [2]

Birçoğumuz ayetin varlığından dahi haberdar değiliz. Eşimiz ile yaşadığımız bir sorun olduğunda annemize, ablamıza ya da en samimi arkadaşımıza anlatıyoruz durumumuzu. Tabi bizi dinleyen kişi ne kadar tarafsız olmaya çalışsa da (böyle kimseleri bulmak çok zor), olayı yalnızca bizden dinlediği için doğru ve isabetli bir karar veremiyor, nasihat edemiyor bize.

İşte Kur'an'ın bu güzide ayeti, hakka ulaşmak için hem kadın hem de kocanın, aynı zamanda

1. *Müslim, 2577*

2. *4/Nisa, 34*

ve aynı ortamda dinlenilmesini istiyor. Bunu yapması için de, her iki tarafın da hakkını koruyacağına inandığı en yakınlardan seçilen bir hakem heyeti belirlenmesini emrediyor.

Öyleyse; *"Hüküm Allah'ındır"* deyip, karı koca hukukunu Allah'tan almayan Müslüman bir topluluk düşünülebilir mi?

Bütün anlaşmazlıkların çözümü Allah'ın kitabında olmasına rağmen; onun huzur veren, mutluluk yollarını gösteren hükmüne başvurmayan Müslüman bir aile de düşünülebilir mi? Yaşadığımız gerginliği, bizim iç meselemiz zannedebiliriz. Ancak İslam, her iç meselenin topluma yansıyan bir yüzünün olduğunu bildiği için, sorunların gizli kalmamasını, üstünün örtülmemesini, bastırılmamasını, yok sayılmamasını istemiştir.

❁ ❁ ❁

Bu Gidiş Nereye

Bir hayalimiz var her birimizin. Ortak bir hayal... İslam olmak ve İslam yapmak cihanı...

Böyle bir hayali olmayanlar, sorgulamalılar imanlarını!

Ne için istiyoruz biz yeryüzünün İslamlaşmasını?

Adalet için mi?

Dünya halklarının tevhid olması için mi?

Saadet için mi?

Evet. Hepsi için...

Diyelim ki hayalimiz gerçek oldu. Mutlu olacak mıyız peki?

Kısa bir süreliğine evet, olacağız.

Neden, neden kısa bir süre? Neden devam etmeyecek mutluluğumuz?

Çünkü yeryüzü değişse de biz değişmeyeceğiz. Dünyaya İslam'la sunduğumuz adaleti, evimizde yine sergilemeyeceğiz. Elin zımmisine gösterdiğimiz hoşgörüyü, çocuklarımıza göstermeyeceğiz. Yeryüzü saadeti için yorduğumuz zihinlerimizi, aile saadeti için yormayı lüks addedeceğiz...

Ama unutmayalım, hayalimizi hâlâ gerçekleştirememe sebebimiz; bizim hâlâ değişmemeye karşı gösterdiğimiz direncimiz!

"Bir toplum, kendinde bulunanı değiştirmedikçe; Allah, o toplumu değiştirmez." [3]

3. *8/Enfal, 53*

MİRSAD AĞINT

Seccadeli Zerdüştler

Hapishanede ortak yaşam programı denen bir uygulama vardır. Mahpus, diğer hücrelerde bulunan arkadaşlarıyla haftada bir ya da iki kez bu ortak faaliyetler çerçevesinde görüşerek belli bir saat ile sınırlı olmak kaydıyla sohbet ve spora çıkar.

— Biz de bu hücrede üç kişiyiz. Benim adım Selahaddin. Diğer abiler de Oğuz ve Zahid Hoca. Bizler İslami davadan dolayı yatıyoruz. Siz hangi sebepten alındınız?

Bu soruya cevap verip vermemekte bir süre tereddüt ettikten sonra:

— Valla bizleri de *'dil davası'* diye tutukladılar.

Dil davası derken, Kürt milliyetçiliğiyle sosyalizmi harmanlayıp bir tür Baas ideolojisinden söz edildiğini Şair Amedî çok iyi biliyordu. Bu tür elemanlarla çok karşılaşıp, tartışmalar yaşandığından genel karakterlerini ve davranış biçimlerini gayet iyi öğrenmiş ve tabiri caizse bir bilim insanı hassasiyetiyle onların DNA şifrelerini çözüp arşivlemişti Şair Amedî. Bu sebeple dava mevzuuna hiç temas etmeden yeni komşularının ilk anda bazı zaruri ihtiyaçlarını karşılamaya çalışmak en doğrusuydu.

— Yeni gelmişsiniz. Şu anda acil ihtiyaçlarınız vardır. Biz bu arada bazı ihtiyaç malzemelerini hazırlayıp demin attığımız gibi bir topun içerisine koyup atarız size. Ama öncelikle bir çay içmek istersiniz değil mi?

Bu anda içeri çay servisi yapacak bir garsonu bekliyormuş gibi gayrı ihtiyari dönerek kapıya baktı karşıdaki genç.

— Çay mı? Valla çok iyi olur abi. Günlerdir çay içmedik, başımıza ağrı girdi çaysızlıktan.

Kendisiyle konuşan genç adamın ismini öğrenememişti henüz.

— Arkadaşlarını tanıttın, ama ismini söylemedin daha…

— He ya. Konuşmaya daldık kusura bakma. Benim adım Bestami.

— Peki Bestami. Malzemelerden önce size çay göndeririz.

— Tamam abi, sağolasın. Şey... Bu çay işini anlamadım. Gardiyanlarla mı göndereceksiniz?

— Yok yok. Gardiyanlar böyle şeyler yapmaz burada. Çayı bir pet şişe içine koyup, ağzını sıkıca kapattıktan sonra size atarız. Size seslendiğimizde bahçeye çıkıp pet şişeyi yere düşmeden tutmaya çalışın ki patlamasın.

— Anladım, tamam. Eeee… Selahattin abi, bir şey daha soracaktım.

— Sor bakalım Bestami.

— Sizde fazla seccade var mı acaba?

— Seccade mi?

— Evet abi, bize seccade lazım da...

Şair Amedî biraz şaşırmış olsa da Bestami'nin son talebi hoşuna gitmişti.

— Üçünüz de namaz kılıyor musunuz?

— Valla birimiz, işte şu Haris arkadaş bazen kılıyor ama ben ve Nurettin devamlı kılıyoruz yani...

İlginç bir durumla karşı karşıya idi Şair Amedî ve diğer Müslümanlar. Daha birkaç yıl öncesinde yakın hücrelerin birinde yaşanan olayı hatırladılar. Sırf namaz kılıyor diye kendi arkadaşlarını hırpalayarak hücreden atan böyle bir topluluğun içinde şu ana dek nasıl barınabilmiş bu gençler. Bunlar kendilerini profesyonel bir şekilde kamufle edebilecek kabiliyette de görünmüyorlardı. Öyleyse şahit oldukları bu vaziyet, içinde bulundukları topluluğun yeni politikasının ürünüdür. Sırf Marks'la, Nietzsche ile halkın arasında tutulmayacağını öğrenen garson boy tağut ve şürekası, maksatlarına ulaşmak için belamî mollalar öncülüğünde dini değerlere sarılıp istismar etmeye başlamışlar demek.

Tıpkı irtidad eden cumhuriyetin ilk kadrolarının yaptıkları gibi aziz İslam'ı, süflî emelleri için istismara yönelmişler ve bu işte oldukça profesyonelleştikleri de anlaşılıyordu. Aksi halde hapishaneye girdikleri ilk gün dahi namazı düşünebilen bu gençlerin, kendilerinden daha profesyonel ve nitelikli müşriklerden oluşan bir toplumun içinde yer bulmaları imkânsızdır.

Neyse.

'Bu gençlerde belki bir hayat emaresi olur da hakkı öğrenir ve hidayet bulurlar inşallah' diye niyazda bulunup, uygun zamanlarda kendileriyle daha yakından ilgilenmeyi ve nasihat etmeyi kararlaştırdılar Müslümanlar.

Komşuları geldikten kısa bir süre sonra, aynı davadan olan hapishanedeki örgütçü arkadaşları da onlarla irtibat kurdu. Birkaç hafta sonra da hapishanede daha eski olan birisi ile adı Haris olan arkadaşları karşılıklı olarak yer değiştirdiler. Haris'in yerine gelen Habreş, yeni olan gençler-

den daha farklıydı. Konuşmaları daha politik ve âdetleri olduğu üzere daha sinsiceydi. Bunda Müslümanlar açısından herhangi bir problem yoktu tabii. Fakat Habreş, konuştuğunda cafcaflı sözlerle köşeli cümleler kurayım derken öyle gülünç hâllere düşüyordu ki, Müslümanlar için eğlenceli bir deneyim olmuştu onun bu hâlleri.

Habreş, komşu hücreye geldiği ilk günlerde uzun süren yüksek sesli tartışmaları eksik olmuyordu. Üçünün de bazen aynı anda ve yüksek sesle tartışmalarına şahit olan Müslümanlar, bu hâllerine epey şaşırmışlardı. Hücrelerinde müthiş bir kakafoni vardı ve günlerce sürdü bu hâlleri.

Habreş, yeni gelen bu gençlerin örgütün ideolojisi istikametinde politik bilinçlerinin yükselmesini sağlayacak yoğunlaştırılmış kadro çalışması yapmak üzere sorumlu olarak gönderilmişti hücreye. Bir başka görevi de bireysel yaşam tarzı ve alışkanlıklarının baskın olduğu hücre içerisindeki hayatı, örgütsel disiplin altına almak idi.

Habreş, komşu hücreye geldiği ilk günlerde uzun süren yüksek sesli tartışmaları eksik olmuyordu. Üçünün de bazen aynı anda ve yüksek sesle tartışmalarına şahit olan Müslümanlar, bu hâllerine epey şaşırmışlardı.

Dışarıda yaşadıkları muhitlerdeki arkadaş çevresinden etkilenerek dil kursuydu, şenlikti, piknikti derken kendilerini hapishanede buluveren Bestami ile Nurettin, hapishanede de olsalar körpeliğin cevelanından ötürü örgütsel disipline ve fıtrata aykırı olan komün hayatına uyum sağlamada ciddi sıkıntılar yaşıyorlardı. Ancak daha önce hiçbir şekilde düşünemedikleri ve öngörmedikleri ölçüde katı Marksist örgütlere özgü bu komün hayatın dayatması karşısında, ferdî olarak da herhangi bir şahsiyet müdafasına girişme yönünden bir iradeye de sahip değillerdi. Böyle bir iradeyi ortaya koymaktan önce, bu yönde herhangi bir niyetlerinin olduğu da söylenemezdi. Şu an itibariyle, boş bulduğu sandalda yer kapmak için elindeki kürekle hazır bekleyen insan tipinin en az biraz politize olmuş birer örneği hâline gelmişti ikisi de.

Hapishanede ortak yaşam programı denen bir uygulama vardır. Mahpus, diğer hücrelerde bulunan arkadaşlarıyla haftada bir ya da iki kez bu ortak faaliyetler çerçevesinde görüşerek belli bir saat ile sınırlı olmak kaydıyla sohbet ve spora çıkar.

Habreş de haftada birkaç gün bu tür faaliyetlere katılmak için hücreden çıkardı. O çıkar çıkmaz Bestami hemen Müslümanlara seslenerek delik sohbetine devam ederdi. Nurettin de Bestami'nin yamacında olurdu hep...

— Selahaddin abi!

Aradan geçen aylar boyunca özellikle Bestami ile Nurettin'e gösterilen yakın alaka ve yapılan davetin herhangi olumlu bir etkisini müşahede edememişti Müslümanlar. Habreş'in olmadığı zamanlarda daha rahatlar ve kendilerine anlatılan tevhid ve hayatın gerçekleriyle ilgili hususlar karşısında etkilendiklerini gizleme ihtiyacı da duymuyorlardı. Fakat özellikle de İslami konularda anlatılan meseleleri kendi aralarında hiç konuşmadıklarını ve gündemleştirmediklerini de açıkça söylüyorlardı.

Gençlerin, içinde bulundukları topluluğu çok iyi tanıyan Şair Amedî, onlara yaptıkları daveti kendi aralarında niçin gündemleştiremediklerini de gayet iyi biliyordu. Kendi aralarında İslami konular asla konuşulmaz, konuşanlar da derhal sigaya çekilerek özeleştirileri alınırdı. İslami konuları konuşup gündemleştirmeye devam eden olursa ileriki süreçte işbirlikçi, ajan, provakatör ilan edilerek hayati tehlikelerle yüz yüze bırakılırdı. Anlaşıldığı kadarıyla Bestami ile Nurettin'in de, çok ciddi manada dikkatleri çekilmişti. Korkutulmuşlardı belki de.

Biraz da naifliklerinden olsa gerek, bazen hücre içerisinde nelerle uğraştıklarını, neler yaptıklarını paylaşırlardı Müslümanlarla.

Örgütün talimatlarıyla yoğunlaştırılmış kadro çalışmasına tabi olarak, günlük üç saat boyunca daha yeni yeni önder diye tanımlamaya başladıkları tağutun kitaplaştırılmış konuşmalarını okuyorlar; sonra da sorumluları tarafından belirtilmiş bazı pasajları ezberleyip hıfzediyorlarmış.

Sonra kendi tabiriyle *'önderliğin çözümlemeleri ve savunmaları'* üzerine yapılan yoğunlaşma ve ezberlenen bölümler esas alınarak, bu çözümlemelerin ne kadar anlaşılıp özümsendiğinin ortaya çıkmasını sağlayacak bir tartışma platformuna geçilir.

Anlattıklarına göre henüz bu sabah, tarihte bilinen ilk komün toplum yapısını savunanlardan biri olan ve beşinci yüzyılda İran'da yaşamış Mezdek'in temel öğretileri üzerine ders yapmışlar. Mezdek'in temel öğretilerinden en başta geleni, toplumda kadınların ve servetin ortaklaşa sahip olunması ilkesiymiş. Bunları aktarırlarken fıtri bir tiksinme belirtisi dahi göstermemişti Bestami ve Nurettin. Bu hâlleri de Müslümanların dikkatini çekmişti doğal olarak.

Habreş de hücrede bulunduğu sıralarda bu sohbetlere katılıyor, hatta Bestami ve Nurettin'in konuşmalarına mani oluyordu bazen. Hücre sorumlusu ya, hücrenin sözcülüğünü de kendisi yapmalıymış! Okudukları kitaplardan söz açıldığında ne kadar geniş karınlı oldukları da böylelikle ortaya çıkmış oldu. Bunu da Habreş söyledi.

— Halkımızın kadim dini(!) olan Zerdüştlük ile ilgili kitaplar var mesela. Temelde önderliğimizin çözümlemeleriyle savunmalarından oluşan bir külliyatımız var. Bunların dışında sosyalist hareketler ve Darwinist evrim ile ilgili kitaplar okuyoruz. Dinlere de ilgimiz var yani. Dinsel konularla ilgili felsefi kitaplar da okuma listemizde bulunur.

Okuma listelerindeki kitapları anlatırken fıldır fıldır dönen gözleriyle bir Bestami'ye bir de Nurettin'e bakarak sırıtmaktan da geri durmuyordu, sözcü Habreş.

Habreş'in tıynetinde ve ortaya çıkan tavırlarında, basit düşünme tarzıyla aidiyetini kutsayarak tabi olduğu tağutu ilah edinmiş, zayıf karakterlere mahsus kibirli ve kurumlu bir hâli vardı.

Hücredeki arkadaşlarına Habreş ile ilgili teklifte bulundu Oğuz.

— Şu Abraş var ya (Habreş'e Abraş diye sesleniyordu Oğuz. Fakat ilginçtir Habreş de bundan pek şikayet etmiyordu) davul gibi bir heriftir. Çok ses çıkarıyor ama kafası da, gönlü de bomboştur...

— Kesinlikle haklısın abi.

— Bu herif bir gün konuşmaya başladığında kendisine hiç müdahale etmeyelim diyorum. Demagoji yapmaya ne kadar dayanabilecek bakalım.

Oğuz'un bu teklifini hemen ertesi gün uygulamaya koydular. Habreş büyük bir iştahla başladı konuşmaya. Çok kısa bir süre sonra hakkında konuştuğu konunun başına dönüp farklı lafızlarla faklı şeyler söylüyormuş gibi bir çaba göstermeye başladı. Oldukça hararetli ve kulakları tırmalayıcı bir üslup kullanarak yaptığı konuşma, büyük ihtimalle daha önce kendisine ezberlettirilmiş çözümlemelerden bazı pasajlardı. Ezberindekiler bitince kendine has bir düşünme, muhakeme ve ifade tarzına sahip olmadığından ve makul bir sürede susmayı da beceremediğinden aynı konuyu tekrar baştan alıp laf kalabalığı yapmaya devam ediyordu. Muhatapları için hakikaten de katlanılmaz bir musibet gibiydi bu hâliyle. Neticede Müslümanlar, bu yöntemle Habreş'in tüm sermayesinin bir kalem pil kadar olduğunu hem bizzat kendisine hem de Bestami ile Nurettin'e de göstermiş oldular.

Davet yapılacağı zamanlar Şair Amedî söze başlar, birkaç kelam ettikten sonra sözü Zahid'e bırakırdı. Zahid de onların anlama ve kavrama seviyelerine uygun bir üslupla tevhidî esasları anlatırdı. Derli toplu, basit bir medrese çocuğunun dahi rahatça anlayabileceği açık ve anlaşılır bir üslupla anlatımlarına devam ederken, Habreş de artık daha önce yaptığı gibi sık sık girmiyordu araya.

Zahid'in bu davet tarzına hücredeki diğer arkadaşları da hayrandı. Nereden aklına geldi ise ona şöyle dedi bir gün Oğuz:

— Zahid abi, soyunuzun Şuayb'a *aleyhisselam* kadar gidebileceği aklına geldi mi hiç?

Zahid bu soruya şaşırmış, ne cevap vereceğini düşünürken; Şair Amedî de Oğuz'a sordu:

— Allah sana hayırlar versin, hangi sebepten dolayı sordun bu soruyu?

— Selahattin abi, geçenlerde hadis külliyatında denk geldiğimiz bir hadis vardı, hatırlıyor musun?

— Konuyu söylersen hatırlamam daha da kolay olur.

— Konu tam da bahsettiğim husus. Şuayb'ın hitabetiyle ilgili. Hadis-i şerif'te buyrulduğuna göre Şuayb Peygamberlerin hatibi imiş.

Oğuz'a has olan bu türden iltifat Zahid'in de hoşuna gitmişti.

— Oğuz abi, nesep olarak Şuayb'a ulaşmasak da, Allah'ın en seçkin kulları olan Peygamberlerin yaptığı işi yapıyor olmak tüm muvahhidler için şeref olarak yeterlidir inşallah...

— İman dolu kalbini öptüğüm, ne güzel dedin...

Zahid, yaratılış itibariyle şu gencecik yaşına göre pek mütevazi ve halim idi. İlim talebesi olması ondaki vakarı daha da arttırmıştı. Biraz da naifliği vardı Zahid'in. Bundan dolayı dünyadan ve içindekilerden dahi çok daha değerli bir netice elde edebilmek iştiyakıyla ve ihlas üzere yaptığı nasihatlerden dolayı her daim ümitvar idi. Örgütsel şirk kumpasının içine düşmüş olan komşu hücredeki yaşıtlarıyla ilgili de aynı duyguları hissediyordu.

Bestami ile Nurettin'in, şu anda belki de *'yılanı karşısında gördüğünde katılıp kalan tavşan'* gibi çok çaresiz oldukları için bir şey yapamadıklarını düşünüyordu Zahid. Cenderesinde bulundukları şirki, örgütsel çerçevede sınırlı tutmayıp akla gelebilecek her türlü vasıtayı kullanarak özellikle de Kürtler arasında yaygınlaştırmak adına olağanüstü çabalar harcayan bu küfür taşeronlarının pençesinde bırakmamalı bu gençleri, diye düşünüyor ve bu düşüncesini diğer arkadaşlarıyla da paylaşıyordu sık sık.

Bu iki genç adamın içinde bulundukları şirk ve küfür kumkumasında, içinden çıkamayacakları şekilde daha da derinlere batmamaları adına çok istekli bir çaba gösteriyorlardı Müslümanlar ama her halükârda dezavantajlı bir pozisyonda olduklarının da farkındalardı tabii.

Seccadeli Zerdüştler Yazısı İnşallah

Devam Edecektir...

VEYSEL TÜRK
veyselturk@tevhiddergisi.com

Tevhid ve Şirk
Mehmed Alagaş

Kitap: Tevhid ve Şirk

Yazar: Mehmed Alagaş

Yayınevi: İnsan Dergisi Yayınları

Hamd, ancak ve ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. O'na hamd eder ve ancak O'ndan yardım ve mağfiret dilerim. Şehadet ederim ki Alah'tan başka ilah yoktur ve yine şehadet ederim ki Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* O'nun kulu ve Rasûlü'dür.

"Ey iman edenler, Allah'tan O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin." [1]

Yeni bir sayımızda, yeni bir kitap tanıtma imkânı veren Allah'a hamd olsun. Bu ay tanıtımını yapacağımız kitap *'Tevhid ve Şirk'* isimli eserdir. Daha önce de tevhid, şirk, tağut gibi kavramlara ışık tutan kitapların tanıtımını yaptık. Çünkü bu kavramlar yalnızca vakıamızın ya da yaşadığımız çağın değil, geçmişteki bütün milletlerin sorunlarının temel sebebidir. Hemen hemen bütün Peygamberler, bu kavramları açıklamak ve bu sorunu ortadan kaldırmak için gönderilmişlerdir. Ve onların bu beyanları kıyamete kadar süreceği gibi, bu sorun da kıyamete kadar sürecektir. Biz de Allah'ın izni ile tevhid ve şirk sorununu, belli aralıklarla, farklı yaklaşımlarla sunan eserleri tanıtacak ve gündeme taşıyacağız inşallah...

Kitabımız konulara ilmî olarak değil de daha çok davetçi özelliği ile yaklaşmaktadır. Kitabımızın girişinde şirkin kısaca tanımı yapıldıktan sonra, günümüzde insanların cesurca şirk işlemelerine sebep olan bazı toplumsal sorunlar ele alınmıştır. Tevhidin anlatılmaması, dünyevi endişeler, yarını uzak görme, çoğunluğu doğru yol üzere görme gibi sebepler kitapta işlenmiştir. Daha sonra insanların hangi kategoride şirke düştükleri ele alınmış; tabiata tapanlar, cinlere tapanlar, insanlara tapanlar, ölülerden medet umanlar hakkında malumatlar verilmiştir.

Kitabın ikinci kısmında ise tevhidî davet, itikadda tevhid, amelde tevhid, yol ve metodda tevhid, anlatılan tevhidin net ve anlaşılır olması gibi konular işlenmiştir. Allah'tan duamız, geçmiş ve günümüzün en büyük sorunu olan şirk meselesinin anlaşılmasında bizlere yardımcı olmasıdır.

Duamızın sonu, âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

1. *3/Âl-i İmran, 102*

03.Kasım.2014

Nijerya'da Hapishane Baskını: 145 Mahkum Kaçtı

Nijerya'da bir grup silahlı, Kogi eyaletindeki bir hapishanenin duvarını dinamitle patlattı. Saldırı esnasında hapishanede bulunan 145 mahkumdan biri hayatını kaybederken, diğerleri kaçtı.

Suruç/Kobani Kaymakamı Açıkladı: 974 PKK/YPG'li Tedavi Ettik

Şanlıurfa'nın Suruç ilçesi Kaymakamı Abdullah Çiftçi, "15 aydır görevdeyim, bu süreçte Kobani'ye de kaymakamlık yaptım" dedi.

04.Kasım.2014

'Mücahidler Tamamen Ele Geçirebilir'

Nijerya'da Boko Haram mücahidlerinin yakında ülkenin kuzeydoğusunu tamamen ele geçirebileceği uyarısında bulunuldu.

06.Kasım.2014

İslam Devleti'nden 'Gururluların Azmi'

İslam Devleti Medya Kurumları'ndan El İ'tisam 'Gururluların Azmi' adlı yeni bir video yayımladı. Videoanın başlangıcında kısaca PKK ve lideri Abdullah Öcalan tanıtıldı, PKK'nın temel prensiplerine değinildi.

06.Kasım.2014

'Büyük Şeytan'dan İran'a 'Top-Secret' Mektup

'Büyük Şeytan'ın başkanı Obama'nın, ekselans Hamaney'e 'çok gizli' mektup gönderdiği iddia edildi.

İsrail'den Mescid-i Aksa'ya Saldırı

Mescid-i Aksa'da namaz kılmak isteyen Filistinlilere engel olan İsrail askerleri ile Filistinliler arasında çatışma çıktı İsrail askerleri Mescid-i Aksa'yı kapatıp göstericilere müdahalede bulundu.

10.Kasım.2014

Ensar Beytu'l Makdis Cemaati İslam Devleti'ne Bağlılığını İlan Etti

Son aylarda Sina yarım adasında ve Mısır şehirlerinde gerçekleştirdiği eylem ve saldırılarla adını duyuran grup uzun zamandır kendisi hakkında çıkan biat dedikodularına yayınladığı bir ses kaydıyla açıklık getirdi.

12.Kasım.2014

Safevi İran'dan 'Füze Üretip Esed'e Veriyoruz' İtirafı

İran Devrim Muhafızları Hava Uzay Komutanı General Emir Ali Hacızade, ülkesinin Suriye'de füze üretim fabrikaları kurduğunu ve İranlı uzmanların tasarladığı füzelerin üretildiğini söyledi.

14.Kasım.2014

PKK/YPG Milisleri Afrin'de Diken Üstünde

Suriye'dek Esed zulmüne karşı başlayan direnişe hiç bir zaman destek vermeyen PKK/YPG örgütü Esed'in direnişe katılmama şartıyla hibe ettiği Afrin'de bugünlerde diken üstünde.

15.Kasım.2014

İslam Devleti'nin Mısır'daki Operasyonlarının Görüntüleri Yayınlandı

İslam Devleti'nin Sina Vilayeti'nde gerçekleştirdikleri operasyonların görüntüleri yayınlandı. 'Ensarların Hücumu' adlı videoda Mısır muvahhidlerine reva görülen zulümlerin intikamı Mısır ordusunun askerlerinden alındı.

18.Kasım.2014

Kudüs'te 4 Yahudi Öldürüldü

Kudüs'ün kuzeyinde bir Sinegog'a düzenlenen silahlı saldırıda 4 İsrailli aşırı yahudi öldürüldü.

20.Kasım.2014

PKK'li mahkum 4 Koruma Polisine Rağmen Firar Etti

Diyarbakır Selahaddin Eyyubi Devlet Hastanesi'nde tedavi edilen PKK dağ kadrosundan Bedrettin Güçlü, her gün başında nöbet tutan 4 polise rağmen firar etti. 4 polis açığa alındı. Firardan 2 gün önce gelen 'kaçırılacak' ihbarı ise PKK'lıyı gözetim altında

21.Kasım.2014

Yemen El-Kaidesi'nden Beklenen Açıklama Geldi

Yemen El-Kaidesi yayınladığı bir ses kaydıyla İslam Devleti'nin hilafet ilanı için hatalı bir zaman seçtiğini ve devamında da Müslümanların saflarına yönelik doğru olmayan girişimlerde bulunulduğunu açıkladı.

21.Kasım.2014

Hamas Rejimi Müslümanları Hedef Almaya Devam Ediyor

Hamas Hareketi, Arafat'ın ölüm yıldönümünde El-Fetih Hareketi üyelerine düzenlenen saldırıların ardından Gazze'deki Müslümanlara yönelik gözaltılara başladı.

23.Kasım.2014

Voleybol Maçında Patlama: 45 Ölü, 50 Yaralı

Afganistan'da voleybol maçında bir intihar bombacısının üzerindeki bombayı patlatması sonucu en az 45 kişi öldü.

24.Kasım.2014

Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Cezaevi İslam Devleti Bayrağı Sebebiyle Karıştı

Marmara Bölgesi cezaevleri arasında idari zulmün had safhada olduğu Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Cezaevi'nde yeni bir skandal yaşandı.

24.Kasım.2014

Şahmerdan Sarı Hoca Gözaltına Alındı

AKP hukümeti İslami camiaya karşı savaşı genişletiyor. Yargıtay`ın, Adana 7. Ağır Ceza Mahkemesinin Şahmerdan Sarı Hoca hakkında verdiği hapis cezasının onaylamasının ardından gözaltına alındığı bildirildi.

25.Kasım.2014

Rakka'da Pazar Yeri Katliamı

Nusayri rejimi, ABD'nin zımni desteğini aldıktan sonra katliamlarına hız verdi. Rejim uçakları bugün Rakka'da büyük bir sivil katliam gerçekleştirdi. İslam Devleti'nin yaşanan son vahşete öncekilerden farklı bir üslupla misilleme yapması bekleniyor.

27.Kasım.2014

Ne Oldu da Yasin el-Kadı Terör Listesinden Çıkarıldı?

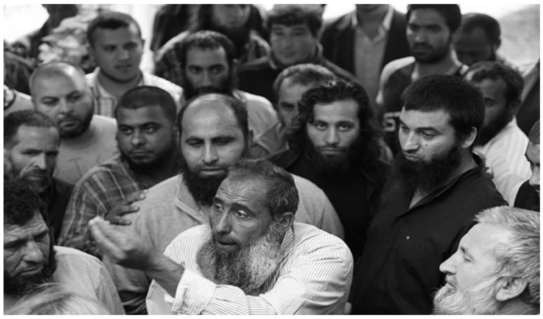
ABD, 10 ay önce terörist olduğundan emin olduğu Yasin El Kadı'yı, kara listesinden elle tutulur bir gelişme olmaksızın sürpriz bir şekilde çıkardı.

27.Kasım.2014

Müslümanları Hedef Gösteren Habertürk Kimin Tetikçisi?

Türkiye'de bazı odaklar tetikçilerini kullanarak İslam düşmanı gazeteler aracılığıyla, İslami kesimi IŞİD adı altında hedef gösteriyor. Habertürkte, Şefik Dinç imzasıyla yayınladığı haberin hangi kirli odaklara hizmet ettiği sorusu merak konusu.

Bulgaristanlı Tevhid Davetçisi Ahmed Musa Hoca Gözaltına Alındı

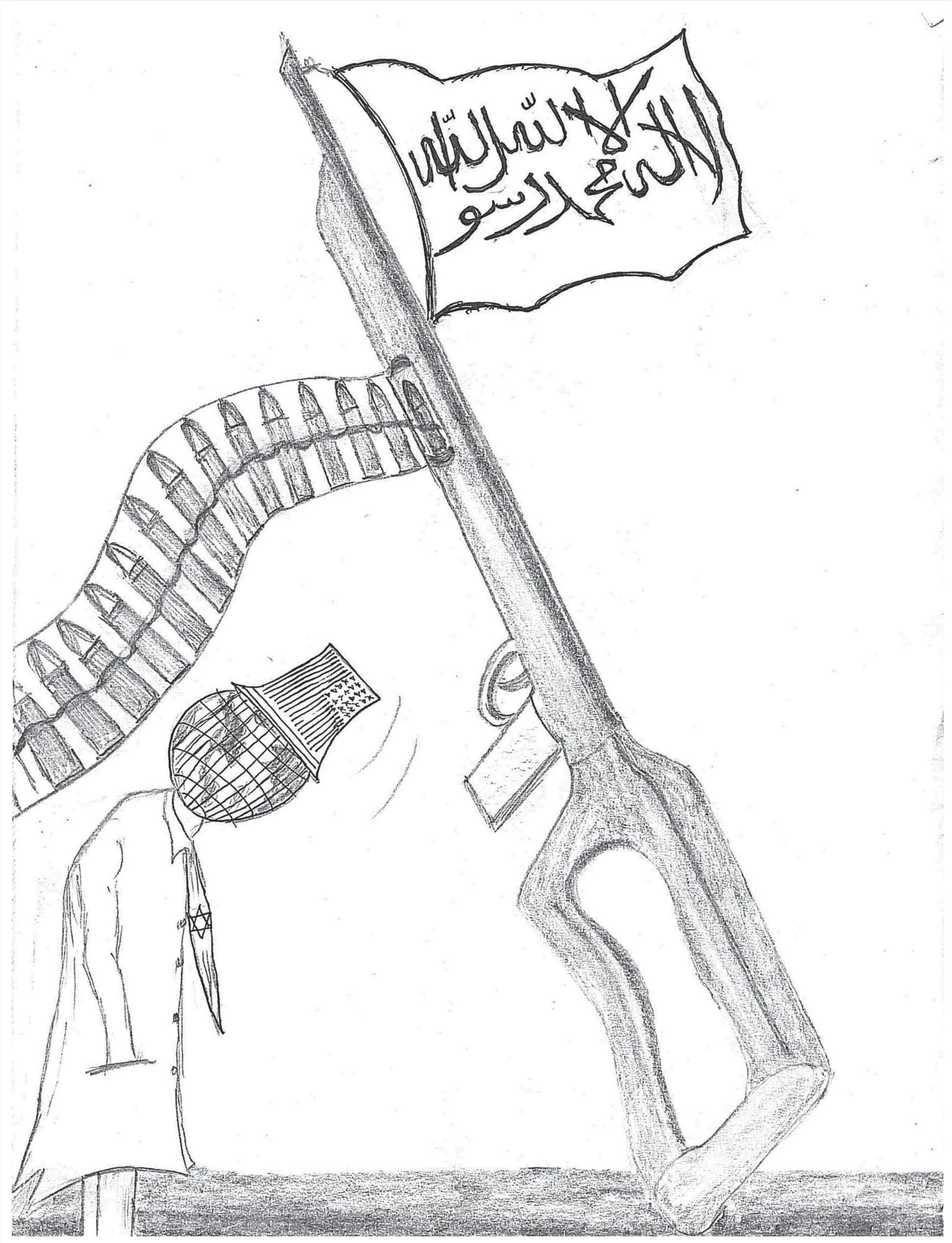
Bulgaristan polisi önceki gün muvahhid müslümanlara yönelik geniş çaplı bir operasyon düzenledi. Operasyonda aralarında Ahmed Musa Hoca'nın da (Ebu Musa) bulunduğu biri kadın çok sayıda muvahhidi gözaltına alındı.

28.Kasım.2014

Avrupa'nın en Kapsamlı 'IŞİD' Operasyonu

Avusturya polisi bu sabah saat 04.00'te Avrupa'da müslümanlara yönelik gerçekleştirilen en kapsamlı operasyonu gerçekleştirdi. Gözaltına alınan müslümanlara için öne sürülen suçlamalar şaşırtmadı.

1436/1437

2015

HiCRİ MiLADi TAKViM

ÇIKTI!

Sipariş vermeyi unutmayın!

Sipariş hattı: 0545 762 15 15